Qahramon Rajabov, Akbar Zamonov

O'zbekiston tarixi

(1917 – 1991-yillar)

Oʻrta ta'lim muassasalarining 10-sinfi va oʻrta maxsus, kasb-hunar ta'limi muassasalarining oʻquvchilari uchun darslik

1-nashri

Oʻzbekiston Respublikasi Xalq ta'limi vazirligi tasdiqlagan

Gʻafur Gʻulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi Toshkent – 2017

Taqrizchilar:

- **A.A.Mavrulov** Respublika Milliy gʻoya va mafkura ilmiy-amaliy markazi rahbari, t.f.d., professor;
 - **S.I.Inovatov** Buxoro davlat universiteti professori, t.f.d.;
 - **Sh.E.Ergashev** O'zbekiston FA Tarix instituti katta ilmiy xodimi, t.f.n.;
 - **B.A.Pasilov** O'zbekiston FA Tarix instituti katta ilmiy xodimi, t.f.n.;
- **I.M.Shamsiyeva** Oʻzbekiston FA huzuridagi Oʻzbekistonning eng yangi tarixi markazi katta ilmiy xodimi, t.f.n.;
 - **Sh.Xoliqulov** Samarqand davlat universiteti kafedra mudiri, t.f.n., dotsent;
 - **Sh.Safarova** RTM bosh metodisti;
- **F.S.Amonova** Toshkent shahri Mirzo Ulugʻbek tumanidagi 248-maktab tarix fani oʻqituvchisi;
- **U.F.Haydarov** Buxoro viloyati, Buxoro tumani 13-ixtisoslashgan DUM oliy toifali oʻqituvchisi;
- **J.J.Abdullayev** Toshkent davlat yuridik universiteti huzuridagi akademik litsey tarix fani oʻqituvchisi

Tarixiy adabiyotlarni nashrga tayyorlash va chop etish boʻyicha ekspert guruhining xulosasiga binoan Respublika ta'lim markazining tarix fani ilmiy-metodik kengashi tomonidan nashrga tavsiya etilgan.

Darslikning qoʻlyozmasi OʻzR FA Oʻzbekistonning eng yangi tarixi masalalari boʻyicha muvofiqlashtiruvchi-metodik markaz hamda Tarix institutida tayyorlandi.

Respublika maqsadli kitob jamgʻarmasi mablagʻlari hisobidan chop etildi

Rajabov, Qahramon.

Oʻzbekiston tarixi: Oʻrta ta'lim muassasalarining 10-sinfi va oʻrta maxsus, kasb-hunar ta'limi muassasalarining oʻquvchilari uchun darslik / Muall.: Q. Rajabov, A. Zamonov. 1-nashri. – T.: Gʻafur Gʻulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2017. – 144 b.

UOʻK 82-94(075) KBK 63.3(5Oʻ)ya721

- © Q. Rajabov, A. Zamonov
- © Gʻafur Gʻulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2017

KIRISH

Aziz oʻquvchilar!

Tarix saboqlari. Tarix xalqqa saboq va ma'rifat beradi. Tarixni oʻrganmasdan turib kelajakni anglab boʻlmaydi. Har bir inson, har bir xalq oʻz oʻtmishi va kechmishini ajdodlari tomonidan yaratilgan tarixiy kitoblarni sinchiklab oʻqish, oʻrganish va mutolaa qilish orqali bilib oladi. Tarix inson aql-idroki va tafakkurining shunday bir nodir va moʻjizakor mahsulidirki, uning ma'naviy qudrati va yordami bilan biz barcha kechmish zamonlarning odamlariga hamdam-u hamnafas boʻlamiz, oʻtib ketgan asrlar silsilasini butun hayajonlari, kurashlari va ziddiyatlari bilan koʻz oʻngimizda gavdalantiramiz. Inson tarixdan ta'lim-tarbiya oladi, tarix katta saboq beradi. Tarix saboqlaridan oʻziga tegishli xulosa chiqara olmagan, kechagi kunini yaxshi bilmagan millatning kelgusi qismati oʻz-oʻzidan ravshan.

Mashhur oʻzbek taraqqiyparvari, jadidchilik harakatining yirik namoyandasi Abdurauf Fitrat 1917-yilda tarixdan saboq chiqarish toʻgʻrisida shunday yozgan edi: "Tarix millatlarning oʻtmishini, taraqqiyotini hamda tanazzulining sabablarini oʻrganaturgʻon ilmdir".

Tarix saboqlari bugungi kunda ham bizni hushyorlikka undaydi. Xususan, jahonning ayrim davlatlarida va Oʻzbekistonga chegaradosh ba'zi mamlakatlarda siyosiy barqarorlikni izdan chiqarmoqchi boʻlgan siyosiy kuchlar va terrorchi guruhlar mavjudligi kishini jiddiy oʻylantirmasdan qoʻymaydi. Muhtaram oʻquvchilar, shuning uchun ham Sizlar mustaqillik in'om etgan ne'matlarni asrashingiz, erk va ozodligimiz hamda birlik va hamjihatligimizni koʻz qorachigʻidagi gavhardek himoya qilishingiz shart.

Oʻzbekistonning sovet davri tarixining alohida xususiyatlari va davrlashtirish masalalari. Mazkur darslik sahifalarida Vatanimiz tarixining eng murakkab va ziddiyatli, katta yoʻqotishlar va talafotlarga boy, shuningdek, ota-bobolarimizning yurt ozodligi va mustaqilligi uchun olib borgan qahramonona kurashlari, magʻlubiyatlari va zafarlari hamda oʻzbek xalqining bunyodkorlik faoliyati va fidokorona mehnatlarini oʻz ichiga olgan Oʻzbekistonning sovet davri tarixi yoritiladi.

1917 – 1991-yillar Oʻzbekiston tarixida sovet davrini tashkil qiladi. Mazkur davrni quyidagi katta 2 ta bosqichga ajratish mumkin: 1) birinchi bosqich – 1917 – 1924-yillar; 2) ikkinchi bosqich – 1925 – 1991-yillar. Birinchi bosqichda mintaqada Turkiston, Buxoro, Xorazm respublikalari tashkil qilingan boʻlsa, ikkinchi davr 1925-yil fevralda Oʻzbekiston SSRning tuzilishi bilan boshlanadi hamda 1991-yilda sovet davlatining parchalanishi bilan tugaydi. Bu bosqichlar ham oʻz navbatida bir nechta kichik bosqichlarga boʻlinadi.

Mulohaza!

6-9-sinf tarix darslarida oʻtilgan davrlar (qadimgi davr, oʻrta asrlar, yangi davr va b.) ning oʻz ichida yana davrlashtirilishi qanday mezonlar bilan bogʻliq?

Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti **Shavkat Mirziyoyev** 2016-yil 14-dekabrda Oliy Majlis palatalarining qoʻshma majlisida soʻzlagan nutqida yaqin oʻtmish tariximizga quyidagicha baho bergan edi: "Oʻzbek xalqining necha mingyillik tarixida qanday murakkab davrlar, ogʻir sinovlar boʻlganini barchamiz yaxshi bilamiz.

Oʻzbekistonning eng yangi tarixi va biz erishgan olamshumul yutuqlar mard va matonatli xalqimiz har qanday qiyinchilik, toʻsiq va sinovlarni oʻz kuchi va irodasi bilan yengib oʻtishga qodir, deb baralla aytishga toʻla asos beradi.

Biz ajdodlarimizning yorqin xotirasini asrab-avaylab, qalbimizda, yura-gimizda abadiy saqlaymiz. Bukilmas iroda, fidoyilik va jasorat namunasini amalda namoyon etib, oʻz hayotini aziz Vatanimizning har tomonlama ravnaq topishiga bagʻishlagan ustoz va murabbiylarimiz, zamondoshlarimiz bilan biz cheksiz faxrlanamiz".

Savol va topshiriqlar:

- 1. 9-sinfda Oʻzbekiston tarixi fanida qaysi davr tarixini oʻrgandingiz? Bu davr qanday mezonlar asosida davrlashtirilgan edi?
- 2. Tarix saboqlari inson faoliyati uchun qanday ahamiyat kasb etadi?
- 3. Sizningcha, Oʻzbekistonda sovet davri tarixini davrlashtirish qanday mezon asosida amalga oshirilgan?

BIRINCHI BOB. TURKISTON OʻLKASIDA SOVET HOKIMIYATINING OʻRNATILISHI HAMDA OʻZBEK XALQINING MUSTAQILLIK UCHUN KURASHI (1917 – 1924-yillar)

§ 1. Turkiston o'lkasi 1917-yil fevral-oktyabr oralig'ida

Mustaqillik – Turkiston xalqlarining asriy orzusi. Tarixiy tajriba shuni koʻrsatadiki, bizning ota-bobolarimiz asrlar davomida oʻz oilalari, muqaddas tuproqlari, diniy e'tiqodlari, urf-odatlari va an'analariga sodiq qolishni ulugʻish deb hisoblashgan. Bu daxlsiz urf-odatlarning buzilmasligi uchun oʻzbek xalqining ming-minglab sodiq oʻgʻlonlari oʻz hayotlarini qurbon qilganlar, yurt mustaqilligi uchun boʻlgan janglarda shahid ketganlar. Turkiston mintaqasi Rossiya imperiyasi tomonidan bosib olingan vaqtdan beri toʻxtamagan milliy ozodlik harakati xalqning milliy oʻzligini anglashida, oʻz Vatani va millatining ozodligi va mustaqilligi uchun uning vatanparvarlik intilishlarini mustahkamlashda ulkan ta'sir koʻrsatdi.

Ma'lumki, Turkiston jadidlari islohotlarni bosqichma-bosqich amalga oshirishni, taraqqiyot va rivojlanishga faqat tinchlik yoʻli bilan, parlament orqali erishishni moʻljallagan edilar.

Mulohaza! 8-9-sinflarda olgan bilimingizga tayanib, islohotlarni parlament yoʻli bilan amalga oshirish deganda qanday jarayon tushunilishini mulohaza qiling.

Biroq 1917-yildagi voqealar jarayoni, jadidchilik harakatining yirik nazariyotchisi **Abdurauf Fitrat** oʻsha paytda yozganidek, "Rusiyada bosh koʻtargan yangi bir balo – bolshevik balosi" kuchlar nisbatini butunlay oʻzgartirib yubordi. Oʻzbek xalqining boshqa bir fidoyi farzandi **Mahmudxoʻja Behbudiy** tomonidan oʻrtaga tashlangan "Haq olinur, berilmas!" shiori butun millatning jangovar chaqirigʻiga aylandi. Mustaqillik va ozodlik uchun, Turkistonda muxtoriyat oʻrnatish uchun parlament yoʻli orqali kurashgan Turkiston taraqqiyparvarlari va jadidlarining faoliyati oradan 100 yildan ortiq vaqt oʻtgan bugungi kunda ham diqqatga sazovor hodisa sanaladi.

O'zingizni sinang!

Mahmudxoʻja Behbudiy shiori ...

Abdurauf Fitrat ...

Fevral inqilobi va uning Turkiston oʻlkasiga ta'siri. Insoniyat tarixida shunday voqealar boʻladiki, ular butun-butun davlatlar va mamlakatlarda yashovchi yuzlab xalqlarning keyingi taqdirini butunlay oʻzgartirib yuboradi. Ana shunday voqealardan biri 1917-yil 27-fevralda (yangi hisob bilan 12-martda) boʻlgan Rossiyadagi Fevral inqilobidir.

Yodda tuting!

Turkistonda milodiy sananing oʻzida yangi va eski yil hisobi mavjud boʻlib, darslikda tarixiy sanalar 1918-yil 31-yanvargacha eski hisob bilan, 1918-yil 14-fevraldan boshlab yangi hisob bilan beriladi. Chunki RSFSR (Rossiya) Xalq Komissarlari Soveti raisining 1918-yil 26-yanvardagi maxsus dekreti bilan Rossiya hududida grigorian kalendari joriy qilinib, amalda mavjud boʻlgan 13 kunlik farq tuzatildi. Xullas, 1918-yil 31-yanvardan keyin 1-fevralga emas, balki 14-fevralga oʻtildi. Bu kalendar Turkiston oʻlkasiga ham tatbiq etildi.

Rossiya imperiyasi poytaxti Petrogradda bu paytda mitinglar va qoʻzgʻolonlar boshlanib, u Fevral inqilobi gʻalabasi bilan yakunlandi. Fevral inqilobi Rossiya imperiyasi hududida samoderjaviyega barham berdi, imperator (podsho) ning cheksiz hukmronligi tugadi. Rossiya imperatori Nikolay II oʻz ixtiyori bilan 2-mart kuni taxtdan voz kechdi.

Petrogradda Davlat dumasining **Muvaqqat komiteti** tuzildi. Ishchi va soldat deputatlari Soveti saylandi. 1-mart kuni Moskvada, mart oyida butun mamlakatda yangi hokimiyat oʻrnatildi. Rossiyadagi Muvaqqat hukumatga Georgiy Lvov (1917-yil mart – iyul) va Aleksandr Kerenskiy (1917-yil iyul – oktyabr) boshchilik qilishdi.

Fevral inqilobi Turkiston oʻlkasi musulmon aholisini siyosiy jihatdan uygʻotishda, demokratik oʻzgarishlarga boshchilik qilmoqchi boʻlgan yangi kuchlarning siyosat maydoniga chiqishida muhim ahamiyat kasb etdi. Jadidlar vujudga kelayotgan milliy demokratik kuchlarning oʻzagi boʻlishdi. Ular mintaqa tub xalqlarining taraqqiyot va mustaqillik toʻgʻrisidagi oʻz gʻoyalarini

Fevral inqilobi gʻoyalari bilan bogʻlab, oʻzlari e'lon qilgan tamoyillarni amalga oshirishga faol kirishdilar.

Rossiya Muvaqqat hukumatining Turkiston komiteti faoliyati. Toshkentda 1917-yil 2-mart kuni ishchi deputatlari Soveti (Toshkent Soveti) tuzilgan edi. Muvaqqat hukumat oʻrnatilgach, Turkiston oʻlkasi general-gubernatori va Turkiston harbiy okrugi qoʻmondoni general A.N.Kuropatkin va uning yordamchilari lavozimlaridan chetlashtirilib, 31-martda uy qamogʻiga tashlangan edi.

O'zingizni sinang!

Fevral inqilobi – bu ...

Muvaqqat komitet – bu ...

Muvaqqat hukumat tomonidan 1917-yil 7-aprelda Turkiston oʻlkasini boshqarish uchun 9 kishidan iborat **Turkiston komiteti** tuzildi va Toshkentda faoliyat koʻrsatdi.

Turkiston komitetiga kadetlar partiyasi vakili **Nikolay Shchepkin** va eserlar partiyasidan **Vladimir Nakivkin** raislik qilishdi. Uning tarkibiga yevropaliklardan tashqari turkiy xalqlar vakillaridan Muhammadjon Tinishboyev, Alixon Bukeyxonov, Sadri Maqsudiy, Abdul Aziz Davletshin ham kirgan edi. Biroq ularning deyarli barchasi Turkistondagi mahalliy sharoitni yaxshi bilmas, buning ustiga kuchsiz siyosatchi edilar.

Aslini olganda, Muvaqqat hukumat Turkiston oʻlkasi general-gubernatorligini Turkiston komitetiga almashtirish bilan mustamlakachilikdan iborat oʻlka boshqaruvini mohiyat e'tibori bilan avvalgicha qoldirdi, faqat uning nomini oʻzgartirdi, xolos. Bu holat, albatta, sezilmasdan qolmadi va turli holatlarni keltirib chiqardi. Tez orada Turkiston komiteti bilan mahalliy, siyosiy va jamoat tashkilotlari hamda sovetlar (Toshsovet) oʻrtasida turli qarama-qarshiliklar vujudga kelishiga sabab boʻldi.

Butunturkiston musulmonlari qurultoylari hamda "Sho'roi Islomiya" va "Sho'roi Ulamo" tashkilotlarining faoliyati. 1917-yil 14-martda Toshkent shahrida Turkiston taraqqiyparvarlarining ijtimoiy-siyosiy tashkiloti bo'lgan "Sho'roi Islomiya" ("Islom kengashi") tuzildi. Tashkilotga dastlab

Yodda tuting!

Turkiston komiteti tarkibiga oʻzbek xalqining bitta ham vakili kiritilmagan.

Abdulvohidqori Abduraufqori oʻgʻli, keyinchalik Ubaydullaxoʻja Asadullaxoʻjayev (Ubaydulla Xoʻjayev) rais qilib saylangan. "Shoʻroi Islomiya" faoliyatida Munavvarqori Abdurashidxonov, Mahmudxoʻja Behbudiy, Mustafo Choʻqay, Ahmad Zaki Validiy, Islom Sulton Shoahmedov, Toshpoʻlatbek Norboʻtabekov kabi shaxslar muhim rol oʻynashgan.

1917-yil 16 – 23-aprelda Toshkent shahrida tashkilot tashabbusi bilan Butunturkiston musulmonlarining I qurultoyi boʻlib oʻtdi.

Ubaydulla Xoʻjayev

Mulohaza! 9-sinfda olgan bilimingizga tayanib, Turkiston general-gubernatorligining tashkil etilishi va uning boshqaruvidagi oʻziga xosliklar nimalardan iborat boʻlganligini eslang. Uning birinchi general-gubernatori kim edi?

Tarixda ilk marta Butunturkiston miqyosida musulmonlar qurultoyi chaqirilib, unda tub xalqlarning muxtoriyat tomon qat'iy intilishi, oʻz an'analari, urf-odatlari va turmush tarzini izchil himoya qilishi aytildi. Unda Turkiston musulmonlarining Milliy Markazi — **Turkiston oʻlka musulmonlar kengashi**

(Kraymussovet) tashkil qilindi. Mustafo Choʻqay unga rais, Munavvarqori Abdurashidxonov va Ahmad Zaki Validiy kotiblar boʻlishdi. Qurultoyda qabul qilingan tashkilot dasturida oʻlka musulmonlari orasida islohotlar oʻtkazish gʻoyalarini tarqatish, mintaqadagi barcha musulmonlarni yagona maslak va fikr asosida birlashtirib, Turkistonga muxtoriyat maqomini berish uchun kurash vazifasi qoʻyilgan. 1917-yil aprel oyidayoq tashkilotning Samarqand, Qoʻqon, Namangan, Andijon, Margʻilon, Skobelev (Fargʻona), Marv, Tur-

Ahmad Zaki Validiy

kiston, Oqmachit (Qiziloʻrda), Oʻsh va boshqa shaharlarda shu'balari tuzilgan. Toshkentda "Shoʻroi islom" nomli gazeta ham chiqarilgan.

Biroq taraqqiyparvar zivolilar (jadidlar) bilan eskilik tarafdorlari boʻlgan ayrim ulamolar (qadimchilar) o'rtasidagi kelishmovchiliklar "Sho'roi Islomiya" tashkiloti safida bo'linish yuz berishiga olib keldi. 1917-yil iyunda tashkilotdan bir guruh ulamolar ajralib chiqib, Qoʻqon va Toshkentda yangi jamiyat – "Sho'roi Ulamo"ga asos solishdi. Jamiyatning Toshkent, Qo'qon, Samarqand, Namangan shaharlaridagi shu'balari faol ish olib borgan. Toshkent shu'basiga Sherali Lapin rahbarlik qilgan. Jamiyatning eng yirik Qo'qon shu'basiga Mulla Muhiddinxon, Mulla Ulug'xon To'rayev rais bo'lishgan. Jamiyat dasturi va nizomiga koʻra, ichki siyosiy tuzilmada shariat qonunlariga gat'iy rioya qilish, milliy-diniy qadriyatlarni yuksaltirishga da'vat etilgan va madrasalarni iqtisodiy qo'llab-quvvatlash aytilgan. "Sho'roi Ulamo" tomonidan "al-Izoh" va "al-Isloh" jurnallari nashr qilingan. Ulamochilar tashabbusi bilan 1917-yil sentyabrda Toshkentda Turkiston va Qozogʻiston musulmonlari qurultoyi o'tkazilgan. Unda ulamochilar va sho'roi islomchilar o'zaro birlashib, "Ittifoqi muslimin" siyosiy partiyasini tuzdilar (1918-yil may oyida bolsheviklar tomonidan "Sho'roi Islomiya" va "Sho'roi Ulamo" tashkilotlari tugatildi).

Yodda tuting!

Shu tariqa, Turkistonda Rossiyadagi kabi ikki hokimiyatchilik emas, balki quyidagi uch hokimiyatchilik paydo boʻldi:

- * Birinchisi, Rossiya Muvaqqat hukumatning vaqtli Turkiston komiteti;
- * Ikkinchisi, Turkistondagi ishchi va askar deputatlarining mahalliy va markaziy Sovetlari;
- * Uchinchisi, jadidlarning "Sho'roi islomiya" tashkiloti (jamiyati) va uning joylardagi shu'balari, Toshkentda Turkiston o'lka musulmonlari soveti (Kraymussovet) Milliy Markaz.

Biroq jadidlar va ulamolar oʻrtasidagi ziddiyat va gʻoyaviy kurash tobora keskin tus olgan. Bu holat mintaqadagi boshqa siyosiy kuch — bolsheviklar va soʻl eserlar partiyalari vakillariga qoʻl kelgan.

Atamalar izohi!

Muxtoriyat – biron-bir hududning davlat hokimiyatini mustaqil amalga oshirish huquqi.

Kadetlar — "konstitutsion demokratlar" birikmasining bosh harflaridan olingan. Rossiyada 1905-yilda tashkil topgan, konstitutsion-demokratik partiya deb ataluvchi partiyaning a'zolari.

Eserlar – S (es) – sotsial, R (er) – revolyutsion (inqilobiy), ya'ni, sotsial revolyutsionerlar nomidan olingan boʻlib, ular sovetlar ichida dehqonlar manfaatini hamoya qiluvchi guruh boʻlgan.

Bolshevik – (*ruscha* bolshoy, bolshe – katta; koʻp) Rossiya sotsialdemokratik ishchi partiyasining 1903-yil II syezdida partiya a'zolarining koʻpchiligi asosida tashkil topgan guruhi bolsheviklar, kamchiligi esa mensheviklarga ajraldi.

Shu'ba – qism, tarmoq.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Turkiston xalqlarining asriy orzusi nima edi?
- 2. Turkistonliklar 1917-yil fevral inqilobidan nimalar kutgandilar?
- 3. 1917-yilgi fevral oʻzgarishidan soʻng Turkistonda qanday oʻzgarishlar yuzaga keldi?
- 4. Yangi tarixiy sharoitda Turkiston jadidlari oldida qanday dolzarb vazifalar turardi?
- 5. Butunturkiston musulmonlari I qurultoyi qanday masalalarga bagʻishlangan edi?
- 6. Uyga vazifa: quyidagi jadvalni toʻldiring!

	Tashkilot	Tuzilgan vaqti	Ishtirokchilari	Faoliyati	Nashrlari
	"Sho'roi				
	Islomiya"				
Γ	"Sho'roi				
	Ulamo''				

§ 2. Turkistonda sovet hokimiyatining majburiy tarzda o'rnatilishi hamda bolsheviklar diktaturasi

Rossiyadagi Oktyabr toʻntarishi hamda uning Turkiston oʻlkasiga ta'siri. 1917-yil avgust oxiri — sentyabr boshlarida bolsheviklar Petrograd va Moskva Sovetlarida koʻpchilikni egalladi hamda hokimiyatni bosib olish uchun qurolli toʻntarishga tayyorgarlik koʻrdi. 24-oktyabrdan 25-oktyabrga oʻtar kechasi qurollangan ishchilar, Petrograd garnizonining soldatlari va Boltiq flotining matroslari Qishki saroyga bostirib kirdi va majlis oʻtkazayotgan Muvaqqat hukumat a'zolarini qamoqqa oldi. Petrogradda ochilgan Butunrossiya Sovetlarining II syezdida bolsheviklar dastlab soʻl eserlar bilan hamkorlikda Muvaqqat hukumat agʻdarilganligini qoʻllab-quvvatlab, Tinchlik va yer toʻgʻrisida dekretlar e'lon qildilar.

Mulohaza!

8-9-sinflarda olgan bilimingizga tayanib, dekret atamasiga izoh bering. Dekretning boshqa qonun hujjatlaridan qanday farqlari bor?

Vladimir Ilich Ulyanov (Lenin) boshchiligidagi hukumat – Xalq Komissarlari Soveti (XKS)ni tuzdilar. Bolsheviklar Petrograd va Moskvada Muvaqqat hukumatga sodiq kuchlarning qarshiligini shafqatsiz bostirib, Rossiyaning muhim markaziy sanoat shaharlarida tezlik bilan oʻz hokimiyatlarini oʻrnatishdi.

1917-yil kuzida Turkistonda hokimiyatning bolsheviklar ta'siridagi Sovetlar qoʻliga oʻtishi uchun obyektiv shart-sharoit yoʻq edi, bolsheviklarning omma oʻrtasida ta'siri ham oz boʻlgan. Bu yerda asosiy siyosiy kuchlar eserlar va milliy partiyalar edi. Biroq mana shunday murakkab siyosiy sharoitda Turkistondagi milliy siyosiy kuchlar va ularning yetakchilari bolsheviklarning kuchini yetarlicha baholamadi hamda unga qarshi kurashga birlasha olmadi.

Yodda tuting!

Rossiyadagi Oktyabr toʻntarishi natijasida hokimiyat Muvaqqat hukumatdan, Lenin boshchiligidagi bolsheviklar partiyasi qoʻliga oʻtdi.

Toshkentda sovet hokimiyatining oʻrnatilishi hamda Turkiston oʻlka Xalq Komissarlari Sovetining tashkil qilinishi. Oktyabr toʻntarishi haqidagi xabar 27-oktyabrda Toshkentga yetib kelgach, bolsheviklar va soʻl eserlar

hokimiyatni zoʻravonlik yoʻli bilan egallash uchun kurash boshladilar. Bolsheviklar rahbarlik qilgan Toshkent Soveti ishchi va soldatlarni qoʻzgʻolon koʻtarishga da'vat qildi. Lekin Muvaqqat hukumat tomonidan Turkiston oʻlkasining bosh komissari qilib tayinlangan general P.Korovichenkoga sodiq qolgan qismlar bunga qarshilik koʻrsatdilar. 28 oktyabrdan boshlab Toshkentning yangi shaharida qurolli toʻqnashuvlar avj oldi. Toʻrt kunlik janglardan soʻng Toshkentning yangi shahar qismida zoʻravonlik bilan sovet hokimiyati oʻrnatildi. Biroq qurolli toʻqnashuvda mahalliy aholi deyarli ishtirok etmadi. 1917-yil noyabrda Samarqand, Skobelev va boshqa shaharlarda ham sovet hokimiyati oʻrnatildi.

Toshkentda 1917-yil 15 – 22-noyabrda boʻlgan Turkiston ishchi va soldat deputatlari Sovetlarining III oʻlka syezdida soʻl eserlar, bolsheviklar va maksimalistlardan iborat sovet hukumati – Turkiston oʻlka Xalq Komissarlari Soveti tuzildi. Hukumatda 8 oʻrin soʻl eserlarga, 7 oʻrin bolsheviklar bilan maksimalistlarga berildi hamda u faqat yevropaliklardan iborat qilib tuzildi. Turkiston oʻlkasi XKS raisi lavozimini kasbi chizmachi boʻlgan bolshevik Fyodor Kolesov egalladi, harbiy komissar qilib izvoshchi Ye.Perfilev, boshqa komissarlik lavozimlariga ham oʻrtamiyona ma'lumot olgan kishilar tayinlandi. Hukumat tarkibiga mahalliy xalqlar vakillaridan biror kishi ham kiritilmadi. Bu tasodifiy hol emas edi.

Xullas, Turkistonda ham bolsheviklar tomonidan zoʻravonlik bilan sovet hokimiyati oʻrnatildi. Bolsheviklar hukumati yevropalik ishchilar, qizil gvardiyachilar va boshqa harbiy qismlarga tayanib, mintaqada oʻz diktaturasini oʻrnatdi.

O'zingizni sinang!

Qishki saroyni egallagan kuchlar – bu ...

Vladimir Ulyanov – bu ...

F. Kolesov va Ye.Perfilevlar – bu ...

Bolsheviklar va soʻl eserlarning Turkiston jadidlariga qarshi kurashi. Turkistonning kelgusi taqdiri hal qilinayotgan ana shu murakkab paytda bolsheviklar va sovet hokimiyatiga munosabat masalasida musulmon aholining

asosiy vakillari boʻlgan "Shoʻroi Ulamo" hamda taraqqiyparvarlardan iborat Milliy Markaz (Kraymussovet) oʻrtasida kurash avjiga chiqib ketdi. "Shoʻroi Ulamo" tashkilotining Toshkent shu'basi yetakchilari (Sherali Lapin va b.) hokimiyatni zoʻravonlik bilan egallagan bolsheviklarni qoʻllab-quvvatlashdi. Turkiston oʻlka musulmonlari Markaziy Kengashi (Milliy Markaz) bolsheviklar bilan hamkorlik qilishga qarshi chiqdilar va noyabr oyi boshlarida Toshkentdan Qoʻqon shahriga koʻchib oʻtib, Fargʻona vodiysida oʻz faoliyatlarini kuchaytirdilar. "Shoʻroi Islomiya" tashkiloti ham bu paytda oʻz qarorgohini Qoʻqonga koʻchirgan edi.

Toshkent shahrida "Sho'roi Ulamo" tashkilotining tashabbusi bilan 1917-yil 12 – 15-noyabrda "turli musulmon guruhlarining birlashgan kengashi" oʻtkazilib, unda Sirdaryo va Samarqand viloyatlaridan kelgan vakillar qatnashdi. Kengash kun tartibida "Turkistonda hokimiyatni tashkil etish" masalasi turar edi. Kengash oʻrinlarining yarmi musulmon aholisi vakillariga beriladigan koalitsion hukumat tuzishni yoqlab chiqdi. Biroq bolsheviklar oʻzlari bilan koalitsion hukumat tuzishni orzu qilgan Sherali Lapin boshchiligidagi ulamochilarning fikrlarini qat'iy suratda rad etishdi. Ulamochilarning bu talabini milliy demokratik kuchlar ham qoʻllab-quvvatlamadi.

Jadidlar va ularning "Sho'roi Islomiya" hamda Turkiston oʻlka musulmonlari Markaziy Kengashi (Milliy Markaz)dagi safdoshlari Butunturkiston musulmonlari qurultoyini chaqirish va unda Turkistonga muxtoriyat maqomini berish taklifi bilan maydonga chiqdilar. Bolsheviklar eng avvalo Turkiston taraqqiyparvarlari va jadidlariga qarshi shafqatsiz kurash olib bordi.

Atamalar izohi!

Maksimalistlar – mavjud davlat tuzumini tanqid ostiga olib, radikal oʻzgarishlar va islohotlar oʻtkazishni talab etuvchi siyosiy oqim.

Koalitsion hukumat – umumiy maqsadga erishish uchun tashkil etilgan koʻngilli birlashma, bir nechta partiya tomonidan hukumatni ittifoq boʻlib boshqarish.

Savol va topshiriqlar:

1. Bolsheviklar tomonidan Oktyabr toʻntarilishi oʻtkazilishi uchun zamin yaratilgan omillar nimalar edi?

- 2. Rossiya va Turkistonda XKS rahbarlari kimlar boʻldi?
- 3. Turkiston oʻlka Xalq Komissarlari Soveti tuzilgach, uning tarkibi kimlardan iborat boʻldi? Hukumat tarkibiga mahalliy aholi vakillari nima sababdan kiritilmagan?
- 4. Turkistonning bolsheviklar ta'siridagi Sovetlar qoʻliga oʻtishi uchun shart-sharoit boʻlmasa-da, nima sababdan ular oʻz maqsadlariga erisha olganlar?
- 5. Turkiston oʻlka musulmonlari Markaziy Kengashi va "Shoʻroi Islomiya" tash-kilotlari nima sababdan oʻz qarorgohlarini oʻzgartirgan edi?
- 6. Sanalar bilan ishlash mashqi: quyidagi sanalarda boʻlgan voqealar va ularning natijalariga oid ma'lumotlarni toʻplang.

No	Sana	Voqea	Natija
1	15 – 22-noyabr		
2	12 – 15-noyabr		
3	27-oktyabr		
4	24-25-oktyabr		
5	28-oktyabr		

§ 3. Turkiston Muxtoriyati – tub yerli xalqlar davlatchiligi tarixida yangi bosqich

Turkiston Muxtoriyati hukumatining tashkil topishi va faoliyati. 1917-yil 26 – 28-noyabrda Qoʻqon shahrida Butunturkiston oʻlka musulmonlarining favqulodda IV qurultoyi boʻlib oʻtdi.

Turkistonni boshqarish shakli toʻgʻrisidagi masala qurultoyning diqqat markazida turdi. Bu masala muhokamasida soʻzga chiqqanlarning koʻpchiligi Turkistonning muxtor respublika deb e'lon qilinishi oʻlka aholisining ijtimoiy maqsadlaridan kelib chiqqani va unga mos tushishini uqtirdi. Muxtoriyat va mustaqillik e'lon qilish fikrini hamma qoʻllab-quvvatladi.

Qurultoyda 27-noyabr kuni kechqurun qabul qilingan qarorda shunday deyiladi: "Turkistonda yashab turgan turli millatga mansub aholi Rossiya inqilobi da'vat etgan xalqlarning o'z huquqlarini o'zlari belgilash xususidagi irodasini namoyon etib, Turkistonni Federativ Rossiya Respublikasi tarkibida hududiy jihatdan muxtor deb e'lon qiladi, shu bilan birga muxtoriyatning qaror topish shakllarini Ta'sis Majlisiga havola etadi". Qurultoy Turkistonda yashab turgan milliy ozchilik huquqlarining muttasil himoya qilinishini tantanali ravishda e'lon qildi.

28-noyabrda tarkib topayotgan mazkur hukumatning nomi aniqlanib, Turkiston Muxtoriyati deb ataladigan boʻldi. Qurultoy oʻsha kungi yigʻilishda Butunrossiya Ta'sis Majlisi chaqirilgunga qadar hokimiyat **Turkiston Muvaqqat Kengashi** va **Turkiston Xalq (Millat) Majlisi** qoʻlida boʻlishi kerak, deb qaror qabul qildi.

Mulohaza!

Yigʻilishda Muxtoriyatning markazi Qoʻqon shahri deb belgilandi. Oldingi darslarda olingan bilimlaringizga tayanib, qurultoyning bunday qaror qabul qilishining omillarini sanashga harakat qiling.

Qurultoyda Turkiston Muvaqqat Kengashi a'zolaridan **8 nafar** kishidan iborat tarkibda Turkiston Muxtoriyati hukumati tuzildi. Hukumatning Bosh vaziri hamda ichki ishlar vaziri etib Muhammadjon Tinishboyev saylandi. Islom Sulton Shoahmedov – Bosh vazir oʻrinbosari, Mustafo Choʻqay – tashqi ishlar vaziri, Ubaydulla Xoʻjayev – harbiy vazir, Hidoyatbek Yurgʻuli Agayev – yer va suv boyliklari vaziri, Obidjon Mahmudov – oziq-ovqat vaziri, Abdurahmon Oʻrozayev – ichki ishlar vazirining oʻrinbosari, Solomon Gersfeld – moliya vaziri lavozimlarini egallashdi. Hukumat tarkibida keyinchalik

ayrim oʻzgarishlar yuz berdi. Mustafo Choʻqay Bosh vazir lavozimini bajarishga kirishdi.

Bilimsiz va oʻz kasbiga layoqatsiz sovet hokimiyatining bolshevik komissarlaridan farqli ravishda muxtoriyat hukumati vazirlarining aksariyati **oliy ma'lumotli huquqshunos** ekanligi ularning bilim darajasining naqadar yuqori ekanidan dalolat beradi.

Qurultoy tugagach, 1-dekabrda Turkiston Muxtoriyatining Muvaqqat hukumati a'zolari (8 kishi) imzolagan maxsus **Murojaatnoma** e'lon qilindi. Ushbu Murojaatnomada Turkistondagi barcha aholi: irqi, millati, dini,

Mustafo Cho'qay

Obidjon Mahmudov

jinsi, yoshi va siyosiy e'tiqodlaridan qat'i nazar, yakdillik va hamjihatlikka da'vat etilgan edi.

Turkiston xalqlari tomonidan muxtoriyat hukumatining qoʻllab-quvvatlanishi. Turkiston Muxtoriyati hukumati mamlakat konstitutsiyasini tayyorlash uchun taniqli huquqshunoslarni jalb qildi. "El bayrogʻi", "Birlik tugʻi", «Свободный Туркестан», «Известия Временного Правительства Автономного Туркестана» kabi hukumat gazetalari oʻzbek, qozoq va rus tillarida nashr qilina boshlandi. Avval chiqayotgan "Ulugʻ Turkiston" gazetasi ham oʻz sahifalarida muxtoriyat hukumati faoliyatiga alohida oʻrin bera boshladi. Nashr ishlarini yaxshilash

Yodda tuting!

Muxtoriyat hukumati vazirlarining aksariyati oliy ma'lumotli, yuqori malakali mutaxassislar boʻlgan. Masalan, Muhammadjon Tinishboyev temiryoʻl muhandisi, Islom Sulton oʻgʻli Shoahmedov, Mustafo Choʻqay, Ubaydulla Xoʻjayev, Abdurahmon Oʻrozayev, Solomon Gersfeldlar huquqshunos, Hidoyatbek Yurgʻuli Agayev agranom, Obidjon Mahmudov togʻ-kon sanoati mutaxassisi boʻlgan.

uchun O.Mahmudovning bosmaxonasi hukumat ixtiyoriga oʻtdi. Muxtoriyat hukumati milliy qoʻshinni tashkil qilishga kirishdi. Harbiy vazir Ubaydulla Xoʻjayev ishtirokida 1918-yil boshlarida oʻtkazilgan koʻrik (parad) vaqtida askarlar soni 2000 kishi boʻlgan. Bundan tashqari Qoʻqonda taxminan shuncha mirshablar bor edi. Hukumat iqtisodiy sohada 30 million soʻm miqdorida ichki zayom chiqarishni yoʻlga qoʻydi. Shuningdek, hukumat a'zolari ocharchilik changalida qolgan Turkiston aholisiga Kavkazdan Orenburg orqali gʻalla keltirish muammosini hal qilish uchun ham amaliy qadamlar tashladi.

Turkiston Muxtoriyati hukumati qisqa muddat ichida xalq oʻrtasida katta e'tibor qozondi. Fitrat, Choʻlpon, Hamza singari oʻzbek xalqining otashin shoirlari muxtoriyat hukumatini alqab, oʻtli she'rlar bitishdi. Fitrat muxtoriyat e'lon qilingan 27-noyabr tunini "Milliy laylatulqadrimiz" deb atadi: Alloma Fitratning bu soʻzlarida olam-olam ma'no mujassamlashgan.

Turkiston oʻlkasining turli shahar va qishloqlarida muxtoriyatni olqishlab, koʻp ming kishilik namoyishlar boʻlib oʻtdi. Oʻsha davrda chiqqan gazetalarning yozishicha, namoyish qatnashchilarining bayroqlarida "Yashasin Muxtoriyatli Turkiston va uning hukumati!" deb yozilgan soʻzlar hilpirab turardi.

Samarqandda boʻlib oʻtgan viloyat Sovetlari syezdida yigʻilganlar Turkiston Muxtoriyatiga qoʻshilishga qaror qildilar va Millat Majlisi tarkibiga 5 vakil sayladilar.

"Ulugʻ Turkiston" gazetasining yozishicha, 1917-yil dekabrda Toshkentda 60 000 kishi ishtirok etgan miting oʻtkazildi. Munavvarqori rahbarligida uyushtirilgan bu miting qatnashchilari Muxtor Turkiston hukumatini bir ovozdan ma'qulladilar va Turkistonda endi ushbu muvaqqat hukumatidan boshqa hech qanday hukumatni tan olmaslikka qaror qilganliklarini e'lon qildilar.

Qizil gvardiyachilar va dashnoqlar tomonidan muxtoriyat hukumatining tor-mor qilinishini. Qoʻqondagi ommaviy qirgʻinlar. Oʻlkadagi ilk demokratik va xalqchil hukumat boʻlgan Turkiston Muxtoriyatining faoliyati, afsuski, uzoqqa choʻzilmadi. Bolsheviklar va Toshkent Soveti (rahbari: Ivan Tobolin) unga katta xavf deb qaradilar hamda zudlik bilan tugatishga harakat qildilar.

Turkiston oʻlkasi ishchi, soldat va dehqon deputatlari Sovetlarining favqulodda 1918-yil 19 – 26-yanvarda boʻlib oʻtgan IV syezdida Turkiston Muxtoriyati hukumatini kuch bilan tugatishga qaror qilishdi. Turkiston oʻlka XKS 1918-yil 30-yanvar kuni harbiy harakatlarni boshladi. Turkiston bolsheviklari buning uchun qizil gvardiyachilardan tashqari armanlarning "Dashnoqsutyun" partiyasi a'zolaridan tuzilgan qurolli drujinalardan ham keng foydalandi. 30-yanvar kechqurun Toshkentdan yuborilgan dastlabki harbiy otryadlar Skobelevdan Qoʻqonga toʻp va pulemyotlar bilan yetib keldi. 31-yanvar tushdan keyin jang harakatlari boshlandi. 15-fevralda esa shaharda yongʻinlar boʻldi.

Dastlabki jangda muxtoriyatning milliy qoʻshinidan tashqari qoʻqonlik tinch aholi vakillari ham qatnashdi. Asosan bolta, choʻkich, tayoq koʻtargan xaloyiqning soni **10 000 kishi**ga yetdi. Shunga qaramay, qurolsiz bu kishilar sovet hukumati harbiy kuchlarining Qoʻqon shahriga qilgan hujumini uch kun davomida mardonavor qaytardilar.

Qoʻqon shahar mirshablar boshligʻi **Kichik Ergash** qoʻrboshi 18-fevraldan boshlab amalda muxtoriyat hukumatining rahbariga aylandi. Turkiston oʻlkasi harbiy komissari **Ye.Perfilev** boshchiligidagi piyoda, otliq va artilleriya qismlaridan iborat 11 eshelon bolsheviklarning harbiy kuchlariga madad berish uchun Qoʻqonga keldi. Shahar ustiga uch kun davomida toʻplardan yondiruvchi snaryadlar otildi. Kimyoviy qurollar ishlatildi. Qizil gvardiyachilar va dashnoqlar shaharda bosqinlar uyushtirib, uni talon-toroj qilishga kirishdilar. Turkiston Muxtoriyati hukumati bolsheviklarning qonli hujumlari oqibatida agʻdarib tashlandi. Ammo Qoʻqon va uning atroflaridagi tinch aholini talash, oʻldirish avjiga chiqdi. Faqat Qoʻqonning oʻzida 3 kun davomida 10 000 kishi oʻldirildi. Musulmonlar ommaviy ravishda qirgʻin qilindi. Qoʻqon shahri butkul vayronaga aylantirildi.

"Ulugʻ Turkiston" gazetasi chuqur qaygʻu bilan xabar berganidek, "20-fevral Xoʻqand (Qoʻqon) tarixining eng dahshatli kuni edi. Armanilar ayricha faoliyat koʻrsatganlar..." Gazetadagi ushbu maqola "Xoʻqand hozir oʻliklar shahri" degan dahshatli ibora bilan tugaydi.

Turkiston Muxtoriyati qizil askarlar tomonidan tor-mor qilingandan soʻng Qoʻqon shahrining koʻrinishi. 1918-yil fevral.

Nihoyat, 1918-yil 22-fevralda Qoʻqon shahridagi Rus-Osiyo banki binosida bolsheviklar tomonidan tayyorlangan "tinchlik shartnomasi" imzolandi. Ushbu shartnomaning 2-moddasida: "Aholi oʻlka Xalq Komissarlari Soveti hokimiyati va barcha mahalliy sovet tashkilotlarini tan oladi", deb yozilgan edi. Ha, oʻqqa tutilgan, oʻldirilgan, talangan va tahqir etilgan qoʻqonliklarning tirik qolgan qismi sovet hokimiyatini tan olishga majbur boʻldi.

O'zingizni sinang!

Muxtoriyatning ma'muriy markazi – bu...

Muxtoriyat Bosh vazirlari – bu ...

Butunturkiston musulmonlarining favqulodda IV qurultoyi – bu ...

Turkiston Muxtoriyati hukumati atigi **72 kun** mavjud boʻlgan boʻlsa ham, u erksevar xalqimizni milliy mustaqillik va istiqlol uchun kurashga da'vat etdi. Vatan tuygʻusidek muqaddas tuygʻu qalbining toʻridan joy olgan Turkiston ziyolilarining muxtoriyat uchun olib borgan kurashlari izsiz ketmadi. **1918-yil**ning erta bahorida avval Fargʻona vodiysida, soʻngra butun Turkiston mintaqasida sovet rejimiga qarshi qurolli istiqlolchilik harakati boshlandi.

Atamalar izohi!

Dashnoqlar – (armancha) – arman millatchilarining "Dashnoqsutyun" (ittifoq) partiyasi a'zolari.

Eshelon – (*fr*. – zina, zinapoya) maxsus yuk, texnika, artilleriya, tank va qoʻshinlar ortilgan poyezd yoki avtokolonna.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Turkiston Muxtoriyati qanday sharoitda va kimlar tomonidan tashkil etildi?
- 2. Siz Turkiston Muxtoriyatini demokratik davlatchilik namunasi sifatida tavsiflab bera olasizmi?
- 3. Bolsheviklar Muxtoriyatga nima sababdan katta xavf sifatida qaragan?
- 4. Muxtoriyat hukumati magʻlubiyatining asosiy sabablarini koʻrsatib bering.
- 5. Turkiston Muxtoriyati tajribasidan qanday zarur saboqlar chiqarish mumkin?
- 6. Uyga vazifa: Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Turkiston	Mavjud boʻlgan	Tashkil etilish	Hukumat	Mamlakatimiz
Muxtoriyati	sanasi	shart-sharoitlari	a'zolari	tarixidagi oʻrni

§ 4. Turkiston oʻlkasida sovet hokimiyati boshqaruv tizimining tuzilishi va iqtisodiyot sohasidagi oʻzgarishlar

Bolsheviklarning oʻlkada yuritgan siyosati hamda Turkiston ASSR va Turkiston Kompartiyasining tashkil topishi.

Bolsheviklar va soʻl eserlar musulmon aholining oʻlkani boshqarishga boʻlgan qonuniy huquqini inkor qilib, hokimiyat toʻgʻrisidagi masalani kelishib hal qilish imkoniyatini yoʻqqa chiqardi va shu bilan Turkiston siyosiy hayotida milliy va demokratik kuchlarning kelgusida muxolifatga oʻtishini oldindan muqarrar qilib qoʻydi.

Markazdagi bolsheviklar rahbarlik qilgan sovet hokimiyati chekka oʻlkalar, shu jumladan, Turkistonda ham "sovet avtonomiyasi" oʻrnatishga qattiq kirishdi. Bu ishni bajarish uchun sovet Rossiyasi poytaxti Moskvadan koʻplab partiya va sovet xodimlari Turkiston oʻlkasiga yuborildi. Sovet hukumatining rahbari **V.I. Lenin**ning buyrugʻi bilan bolshevik **Pyotr Kobozev** Oʻrta Osiyoning favqulodda komissari qilib joʻnatildi.

1918-yil 20-aprel — 1-mayda Toshkentda Turkiston ishchi, soldat, krestyan, musulmon va dehqon deputatlarining V oʻlka syezdi boʻlib oʻtdi. Syezd deputatlari sovet Rossiyasi hukumati rahbarlari V.I. Lenin va I.V. Stalin koʻrsatmasi asosida 30-aprelda "Rossiya Sovet federatsiyasining Turkiston Sovet Respublikasi haqidagi Nizom"ni qabul qildi. Ushbu nizom RSFSR tarkibida Turkistonda avtonom respublika — Turkiston Avtonom Sovet Sotsialistik Respublikasi (Turkiston ASSR) tuzilganligini e'lon qildi. Syezdda Turkiston ASSR Markaziy Ijroiya Komiteti tuzildi va Turkiston ASSR Xalq Komissarlari Sovetining yangi tarkibi tasdiqlandi.

Mulohaza!

Turkiston general-gubernatorligi tarkibida nechta viloyat mavjud edi va ularning tuzilish ketma-ketligini bilasizmi? Turkiston general-gubernatorligi va TASSR hududiy boʻlinishi boʻyicha farqlar bormi?

1918-yil 17–25-iyunda Toshkentda Turkiston bolshevistik tashkilotlarining tashkiliy oʻlka syezdi boʻlib oʻtib, unda Rossiya Kommunistik partiyasi –

RKP (b)ning tarkibiy qismi boʻlgan **Turkiston Kommunistik partiyasi** (TKP) tashkiliy jihatdan rasmiylashtirildi. Syezdda Ivan Tobolin raisligida 7 kishidan iborat Markaziy Komitet saylandi. TKP MK tarkibiga mahalliy kommunistlardan Nizomiddin Xoʻjayev ham kiritildi. Respublika siyosiy hayotida Turkiston Kommunistik partiyasi yetakchilik mavqeyini egalladi.

Markaz vakolatli organlarining Turkistondagi faoliyati hamda ularga qarshi milliy kommunistlar va Musulmonlar byurosining kurashi. Markaz

oʻz siyosatini amalga oshirish uchun maxsus komissiyalar va byurolar (Turkkomissiya, Turkbyuro, Oʻrta Osiyo byurosi va b.) tashkil qilib, ularni Toshkentga joʻnatdi hamda ushbu vakolatli organlari orqali Turkiston ASSRni boshqarishga harakat qildi. Markazning bunday shovinistik va mustamlakachilik siyosatiga qarshi milliy kommunistlar va Musulmonlar byurosi faol kurash olib bordi.

1919-yil mart oyida Turkiston Kommunistik partiyasining II konferensiyasida RKP (b) oʻlka **Musulmonlar byurosi** (Musbyuro) tashkil qilindi. Mu

Turor Risqulov

sulmonlar byurosi tarkibiga T.Risqulov (rais), N.Xoʻjayev, A.Muhitdinov, Y.Ibragimov, Yu.Aliyev va boshqalar kiritildi. Musulmonlar byurosi oʻz saflarida milliy kommunistlar va ayrim jadidlarni birlashtirib, sovet rejimining

mustamlakachilik siyosatini tanqid qildi. Uning faoliyatida **Munavvarqori** va **Abdulla Avloniy** ham ishtirok etishdi.

Turkistondagi mahalliy kommunistlarning yetakchilari inqiroz va tanglikdan qutulish uchun oʻlkaning mustaqil hayot yoʻliga chiqishi dasturini ilgari surdilar. 1920-yil yanvarda Turkiston ASSR MIK raisi, oʻlka Musulmonlar byurosi raisi **T. Risqulov** Turkiston Sovet Respublikasi nomini oʻzgartirib, uni **Turk Respublikasi** deb atash, yagona kommunistik partiya – Turkiston turkiy

Munavvarqori

Fitrat

xalqlarining kommunistik partiyasini (qisqacha Turk partiyasi) tuzish taklifi bilan chiqdi.

T. Risqulov bu bilan cheklanmasdan Turkiston ASSR Konstitutsiyasini qayta koʻrib chiqish, musulmonlarning alohida armiyasini tuzish va qizil armiyaning musulmon boʻlmagan barcha qismlarini Turkiston hududidan olib chiqib ketish, hatto Turkiston komissiyasi (Turkkomissiya) va Turkiston fronti (Turkfront)ni tugatish masalalarini ham kun tartibiga keskin ravishda qoʻygan edi. T. Risqulovning

Turkistonni mustaqillik tomon olib boruvchi ushbu fikrlariga Turkiston fronti qoʻmondoni M.V. Frunze va sovet hukumati rahbari V.I. Lenin keskin qarshi chiqishgach, bular amalga oshmadi. **1920-yilning** yozida T. Risqulov oʻz vazifasidan ozod qilinib, Moskvaga ishga chaqirib olindi. Biroq tub xalqlarning manfaatlarini himoya qilish, Turkiston mustaqilligi uchun oshkora va pinhona harakatlar muttasil dayom etaverdi

O'zingizni sinang!

Pyotr Kobozev – bu ... Musulmonlar byurosi – bu ...

Turor Risqulov – bu ... TASSR hududi – bu ...

Turkistondagi ocharchilik va uning oqibatlari. Turkistonda 1917-yilning qishida boshlangan ocharchilik bolsheviklarning qattol siyosati natijasida tobora kuchayib borgan. 1918-yil 20-noyabrda Turkiston ASSRda T. Risqulov raisligida ocharchilikka qarshi kurash Markaziy komissiyasi tuzilgan. Biroq komissiya ixtiyoriga sovet hukumati tomonidan tegishli miqdorda mablagʻajratilmagan. Arxiv hujjatlarining dalolat berishicha, Fargʻona vodiysida 1917—1923-yillarda ocharchilik natijasida 1 mln kishi, Samarqand viloyatida 200 000 kishi oʻlib ketgan.

Biroq dahshatli ocharchilik va ogʻir iqtisodiy inqirozni boshidan kechirayotgan Turkiston oʻlkasidan Markazga oziq-ovqat mahsulotlarini olib chiqib ketish tobora kuchaydi. 1920-yilda tashib ketilayotgan non mahsulotlari va boshqa oziq-ovqat turlarining miqdori bir necha marta koʻpaygan. 1921-1922-yillarda Turkistondan Rossiyaga 4,4 mln pud gʻalla joʻnatilgan.

Oʻsha paytda don yetishtirishga ixtisoslashmagan Turkiston qishloq xoʻjaligi uchun bu katta miqdordagi hosil hisoblangan. Xalq ochlikdan qirilayotgan bir mahalda Turkistondagi ayrim oziq-ovqat zaxiralari bolsheviklar tomonidan frontda harbiy maqsadlar uchun foydalanilgan.

"Harbiy kommunizm" dan yangi iqtisodiy siyosatga oʻtilishi. Bolsheviklar sovet hokimiyatining dastlabki davri (1918 – 1920)da yuritgan siyosati "harbiy kommunizm" deb nomlangan. Uning mohiyati quyidagicha boʻlgan. Butun sanoat ishlab chiqarishi davlat qoʻlida jamlanib, qattiq markazlashtirish asosida boshqarilgan; dehqonlar oʻzi yetishtirgan mahsulotning ortiqchasini davlatga topshirgan (oziq-ovqat razvyorstkasi, ya'ni taqsimoti); davlat esa oziq-ovqat va sanoat mahsulotlarini taqsimlashni oʻz qoʻliga olgan; bozor yoʻqotilib pul muomalasi natura (mahsulotlar) bilan almashtirildi; mehnatga yaroqli barcha aholi majburiy mehnatga jalb qilindi (mehnat militarizatsiyasi) va b.

"Harbiy kommunizm" siyosati oʻz mohiyatiga koʻra xalqqa qarshi qaratilgan boʻlib, sotsializm qurish usuli sifatida mutlaqo yaroqsiz edi. Sovet hokimiyati Turkistondagi barcha fabrika-zavodlarni oʻz egalari qoʻlidan tortib olib, undan avvalo mudofaaga moʻljallangan mahsulotlar ishlab chiqarishda foydalandi. Tadbirkorlik bilan shugʻullanib kelgan jamiyatlar tarqatib yuborildi. Yirik va oʻrta sanoat korxonalari bilan birgalikda banklar, temiryoʻl transporti, bosmaxonalar davlat hisobiga oʻtkazildi. Xususiy mulk egalari tekinxoʻrlar deb e'lon qilinib, fuqarolik huquqlaridan mahrum etildi. Bozor munosabatlari rad etildi.

Ogʻir iqtisodiy vaziyat, jumladan, Turkistondagi ahvol iqtisodiyot tarmoqlarida, uni boshqarishda tub oʻzgarishlar yasash zarurligini koʻrsatdi. 1921-yil koʻklamiga kelib mamlakatning iqtisodiy munosabatlarida keskin oʻzgarishlar oʻtkazish zarurligi ravshan boʻlib qoldi. RKP (b) X syezdi (1921-yil mart) oziq-ovqat razvyorstkasini oziq-ovqat soligʻi bilan almashtirish toʻgʻrisidagi qarori bilan bu ish boshlanib ketdi. **Yangi iqtisodiy siyosat** (NEP) degan yangi yoʻlning mohiyati shundan iborat edi.

Turkiston ASSRda yangi iqtisodiy siyosatga oʻtish Turkiston Kompartiyasi VI syezdida (1921-yil avgust) siyosiy jihatdan asoslab berildi va shundan soʻngra Turkiston ASSR Sovetlari X syezdi qarori bilan rasmiylashtirildi. NEPning asosi iqtisodiyot, xalq xoʻjaligiga rahbarlik qilishning harbiy-kommunistik usullaridan voz kechish, ishlab chiqaruvchiga, avvalo dehqonlarga bir qadar erkinlik berishdan iborat edi.

Oʻrta Osiyoda yer-suv islohoti birinchi bosqichining amalga oshirilishi. Sovet hokimiyati tomonidan xususiy mulkni tugatish maqsadida Oʻrta Osiyoda yer-suv islohoti amalga oshirildi. U 2 bosqichdan iborat boʻlib, 1921-1922-yillarda Turkiston ASSR va Qozogʻiston ASSRda amalga oshirilgan ijtimoiy-iqtisodiy tadbirlar birinchi bosqichni tashkil qiladi.

Islohotni amaliy jihatdan roʻyobga chiqarish 1921-yil bahorida boshlanib, u dastlab Yettisuv, Sirdaryo, Fargʻona, Samarqand viloyattlarida amalga oshirildi. Yer-suv islohoti boy-quloq xoʻjaliklarini tugatish va koʻchmanchi aholini oʻtroq holatga oʻtkazish; katta yer egaligini yoʻqotib, yerlarni yersiz va kam yerli dehqonlar, batraklar, chorikorlar oʻrtasida mehnat normalari boʻyicha taqsimlash; Rossiya imperiyasi mustamlakachilik siyosatining ayrim sarqitlarini tugatishga qaratilgan edi. Vaqf yerlari ham islohot jarayonida tortib olina boshlandi. Terrorga uchragan islohot qurbonlari qattiq qarshilik koʻrsatishdi. Turkiston ASSRda mulkdor dehqonlarning sovet hokimiyatiga qarshi koʻplab ommaviy gʻalayonlari va isyonlari boʻlib oʻtib, ayrim hollarda u qoʻzgʻolon darajasiga oʻsib chiqqan. Islohot qishloqdagi siyosiy vaziyatni jiddiy ravishda keskinlashtirdi. Islohotning birinchi bosqichida yer tuzish jamgʻarmasiga 1722626 desyatina yer qoʻshildi. Biroq sovet hokimiyati tomonidan ana shu resurslardan mahalliy aholiga faqat 600000 desyatina yer ekin ekish va yaylovlar uchun ajratildi.

O'zingizni sinang!

1917 – 1923-yillar – bu ...

Yer-suv islohoti birinchi bosqichi – bu ...

NEP - bu ...

"Harbiy kommunizm" – bu ...

Atamalar izohi!

Pud – 16,38 kg ga teng og'irlik o'lchov birligi.

Desyatina – (ruscha desyat – oʻn) metrik sistema qabul etilgunga qadar Rossiyada qoʻllangan, 1,09 gektarga teng yer maydoni oʻlchovi.

Sovet hokimiyati yirik boylar va zamindorlardan tortib olingan yerlar hisobiga dastlabki qishloq xoʻjalik shirkatlari, kommunalar, sovxozlar (davlat xoʻjaliklari) tashkil qilishga kirishdi. Biroq ularda mehnat unumdorligi past boʻlib, moddiy ragʻbatlantirish va ta'minot yaxshi yoʻlga qoʻyilmagan edi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Turkistonda sovet avtonomiyasini tuzishdan koʻzda tutilgan maqsad nima edi?
- 2. Turkiston sovet avtonomiyasi mazmunan va mohiyatan nega mahalliy aholining tub manfaatlariga javob berolmas edi?
- 3. Turkiston Kompartiyasini tuzish zaruriyati qanday sabablar bilan bogʻliq edi?
- 4. Turkkomissiya faoliyati haqida nimalar deya olasiz?
- 5. Yangi iqtisodiy siyosatni joriy etishdan kuzatilgan asosiy maqsadlarni bilasizmi?
- 6. Turkistonda oʻtkazilgan yer-suv islohotining birinchi bosqichida nimalarga asosiy e'tibor qaratildi?
- 7. Uyga vazifa. Turkistondagi iqtisodiy vaziyatga oid ma'lumotlar asosida jadvalni toʻldiring.

Turkistondagi ocharchilik					
Davri	Davri Sabablari Sodir boʻlgan jarayonlar		Oqibatlari		
	Yer-suv islohotlari				
Davri	Sabablari	Sodir boʻlgan jarayonlar	Natijalari		

§ 5. Turkiston ASSRda sovet hokimiyatiga qarshi qurolli harakatlar

Turkistonda sovet rejimiga qarshi qurolli harakatning boshlanishi.

Turkiston mintaqasida bolsheviklar hukmronligidagi sovet rejimiga qarshi istiqlolchilik harakati 1918-yil fevral oyining soʻnggi oʻn kunligida dastlab Qoʻqon atroflarida boshlandi. Dastlabki guruhlarning tuzilishi Qoʻqon atroflagi Bachqir qishlogʻidan boʻlgan **Kichik Ergash** (1885 – 1918) va **Kat**-

ta Ergash (1882 – 1921) kabi qoʻrboshilarning nomlari bilan bogʻliqdir. 27-fevralda bolsheviklarning harbiy kuchlariga qarshi boʻlgan janglarning birida Kichik Ergash shahid boʻlgach, uning oʻrniga Katta Ergash Fargʻona vodiysida bolsheviklarning mustamlakachilik tartibiga qarshi ozodlik bayrogʻini koʻtardi. Qoʻqon uyezdidagi harakatning dastlabki tayanch nuqtasi Bachqir edi. 1918-yil mart oyining oxiriga kelib Katta Ergashning nomi Fargʻona vodiysi aholisi oʻrtasida juda mashhur boʻlib ketdi. Margʻilonda esa militsiya-

Katta Ergash

ning sobiq boshligʻi **Madaminbek** – Muhammad Aminbek Ahmadbek oʻgʻli (1892 – 1920) kurash boshladi.

Fargʻona vodiysida 1918-yilning oʻrtalariga kelib taxminan **100 ga** yaqin qoʻrboshi oʻz guruhlari bilan qizil armiya qismlariga qarshi kurash olib bordilar. Biroq sovet hokimiyatining rasmiy hujjatlarida milliy ozodlik harakatining mohiyati soxtalashtirilib, u "bosmachilik" harakati, uning qatnashchilari esa "bosmachilar" tarzida notoʻgʻri talqin qilindi.

Turkistonda istiqlolchilik harakati vujudga kelishining bosh sababi sovet hokimiyatining oʻlkada yuritgan mustamlakachilik va shovinistik siyosati boʻldi. Bolsheviklar tomonidan amalga oshirilgan dastlabki sotsialistik tadbirlar (korxonalarning davlat ixtiyoriga oʻtkazilishi, xususiy mulkning bekor qilinishi, oziq-ovqat razvyorstkasi va gʻalla monopoliyasi, islom dinining cheklanishi va ateizm targʻiboti, masjid, xususiy maktab va qozixonalarning bekitilishi, majburiy mehnatning joriy qilinishi, bozorlarning yopilishi va b.) hamda qizil armiya jangchilarining talonchilik va bosqinchiliklari istiqlolchilik harakatiga alohida keskinlik va koʻlam bagʻishladi, uning tobora kengayishi va rivojlanishiga olib keldi.

Yodda tuting!

Qizil armiyaga qarshi hayot-mamot kurashiga kirishgan vatanparvarlar "bos-machilar" boʻlmay, ular istiqlolchilar edi.

Harakatning mohiyati, maqsadlari va ijtimoiy tarkibi. Istiqlolchilik harakatining oʻziga xos milliy koʻrinishi va Turkistonga mos xususiyatlari boʻlgan. Harakatning boshdan oxirigacha ustuvor boʻlgan fikr bu *butun Turkistonning milliy istiqloli va mustaqilligi* gʻoyasidir. Istiqlolchilik harakati goh kuchayib, goh pasayib turishiga, unda ishtirok etganlarning tarkibi almashib turganligi va ikkilamchi manfaatlar oʻzgarib turishiga, obyektiv va subyektiv omillar kuchlar muvozanatiga turlicha ta'sir qilishiga qaramay, harakatning asosiy maqsadi *Turkiston mustaqilligi uchun kurash* boʻlib qolaverdi.

Harakatning mohiyatini sovet qoʻmondonligi vakillari ham e'tirof etishga majbur boʻldilar. Turkiston frontining qoʻmondoni M.Frunze: "Bosmachilikka qarshi kurash tamomila yangi, ayricha xususiyati boʻlgan, oʻziga xos dushman bilan kurash demakdir", deb yozgan edi. Uning gapiga koʻra "Yoʻqolsin sovet hokimiyati!" va "Mustaqil bir musulmon davlatini tuzamiz!" iboralari harakatning loʻnda gʻoyasini ifodalardi.

Istiqlolchilik harakatining asosiy harakatlantiruvchi kuchi dehqonlar, chorikorlar, mardikorlar, hunarmandlar va ziyolilar edi. Turkiston ASSR rahbarlaridan biri Turor Risqulovning e'tiroficha, harakatga "asosan dehqonlar va hunarmandlar kelib qoʻshilardi". Ularning milliy tarkibi asosan tub joy aholisi — oʻzbeklar, tojiklar, qirgʻizlar, qozoqlar, turkmanlar, qoraqalpoqlardan iborat edi. Oʻzbeklarning miqdori koʻpchilikni tashkil qilgan. Biroq harakat saflarida ba'zi yevropalik millatlar vakillari, hatto ruslar ham boʻlib, ular sovet rejimiga qarshi kurashganlar. Kurashga qoʻzgʻalgan xalq harakatini uyushtirishda qoʻrboshilarning xizmati katta boʻlgan.

Fargʻona vodiysi va Samarqand viloyatidagi istiqlol janglari. Fargʻona vodiysidagi istiqlolchilik harakati 1919-yil yozining oxiri va kuzida oʻzining eng yuqori choʻqqisiga chiqdi. Sentyabr oyining dastlabki kunlarida **Madaminbek** lashkarlari Jalolobod va Oʻsh shaharlarini egallashdi. Ular Eski Margʻilon shahrini qizil bosqinchilardan ozod qildilar. Shu bilan birga vodiydagi eng yirik strategik shahar — Andijonni qamal qi

Madaminbek

lishga kirishdilar. Madaminbek boshchiligidagi qoʻshinning hujumi Fargʻona vodiysini larzaga keltirdi. 1919-yil 12-oktyabrda Pomirning Ergashtom ovulida boʻlgan anjumanda Madaminbek boshchiligida *Fargʻona muvaqqat muxtoriyat hukumati* tuzildi. Hukumat tarkibiga 16 nafar tub aholi va 8 nafar ruslar kiritilgan edi. Madaminbek hukumat boshligʻi boʻlish bilan birga qoʻshinning **Oliy bosh qoʻmondoni** etib ham tayinlandi.

Shermuhammadbek

1919-yilning kech kuziga kelib **Madaminbek** qoʻl ostida 30 000 nafarga yaqin yigit qizil armiyaga qarshi istiqlol janglarini olib bordilar. Bu paytda **Shermuhammadbek** qoʻl ostida 20 000, **Katta Ergash** qoʻrboshida 8000 nafar askar boʻlgan. Ana shu uchta lashkarboshi vodiydagi jangovar harakatlarni yoʻnaltirib turdilar.

Fargʻona vodiysiga bolsheviklar tomonidan qoʻshimcha kuchlarning boshlanishi natijasida 1920-yil yanvar oyining oʻrtalariga kelib jangovar tashabbus qizil armiya qoʻliga oʻtdi. Katta Ergash qoʻrboshining qoʻshini magʻlubiyatga uchragach, Shermuhammadbek asosiy kuchlarini olib Oloy vohasiga chekindi. Madaminbek vaqtdan yutish uchun Fargʻona fronti qoʻshinlari qoʻmondonligiga yarash muzokaralari boshlashni

taklif qildi. Natijada Madaminbek bilan 2-Turkiston oʻqchi diviziyasining boshligʻi **N.Veryovkin-Roxalskiy** oʻrtasida 1920-yil 6-martda **Skobelev** shahrida yarash bitimi imzolandi. Biroq oradan koʻp oʻtmay sovet qoʻmondonligi tomonidan qoʻrboshilar oʻrdasiga yuborilgan Madaminbek noaniq vaziyatda 1920-yil mayda oʻldirildi.

Turkistondagi harakat 1920-yilning yozi va kuzida oʻzining yangi bosqichiga qadam qoʻydi. Fargʻona vodiysi va Samarqand viloyatidagi vatanparvarlar bilan bir qatorda endilikda Buxoro va Xorazmda ham bosqinchi qizil armiyaga qarshi kurash boshlandi. 1920-yil 3-mayda Shermuhammadbek boshchiligida *Turkiston – turk mustaqil islom jumhuriyati* tashkil topdi. Shermuhammadbek istiqlolchilik harakatiga bosh boʻldi.

Keng miqyosdagi qatagʻonlar va qizil armiya tomonidan harbiy harakatlarning kuchaytirilishi ham istiqlolchilarni kurashdan qaytara olmadi. Fargʻona armiya gruppasi shtabining "mutlaqo maxfiy" ma'lumotlariga qaraganda, 1921-yil iyun – sentyabr oylarida viloyatda 200 dan ortiq qoʻrboshi guruhlari harakat qilgan.

1921-yil 13-sentyabrda Fargʻona vodiysida favqulodda holat e'lon qilindi. 1921-yil noyabrda Fargʻona viloyatida sovet hokimiyati tomonidan harbiy diktatura oʻrnatildi va Turkiston fronti harbiy inqilobiy kengashi a'zosi **P.Baranov** Fargʻona viloyatining harbiy diktatori qilib tayinlandi.

Shermuhammadbek qoʻrboshi Afgʻoniston davlatiga oʻtib ketgach, 1923 — 1924-yillarda Fargʻona vodiysidagi istiqlolchilar qoʻshiniga **Islom Polvon** va **Yormat Maxsum** kabi qoʻrboshilar rahbarlik qildilar. Bu paytda ular kichik-kichik guruhlar tuzib, qizil armiyaga qarshi kurashdilar. Lekin ular kurashning mazkur bosqichida turli sabablar va mahalliy shart-sharoitlar natijasida doim ham bir-birlari bilan kelishib ish koʻrmadilar.

Samarqand viloyatidagi istiqlolchilarga 1918–1923-yillarda **Bahrombek** va **Ochilbek** kabi mashhur qoʻrboshilar rahbarlik qilgan.

Bahrombek 1918-yildan boshlab 2000 yigit bilan Samarqand viloyatida qizil armiyaga qarshi janglarda faol qatnashdi. Samarqand atrofidagi Pastqishloqda tugʻilgan **Hamroqulbek** qoʻrboshi uning yaqin yordamchisi boʻlgan. Bahrombek oʻz yigitlari bilan 1922-yil yozigacha qizil armiyaga qarshi faol kurashgan. Bolsheviklar chekistlar va josuslar yordamida 1922-yil kuzida Bahrombek va ukasi **Shahriyor** qoʻrboshini qoʻlga olishib, Samarqand shahrida otib tashlashgan.

Ahmad Zaki Validiyning yozishicha, Ochilbek 1921-yildan boshlab "Turkiston milliy birligi" tashkiloti koʻrsatmalari asosida faoliyat koʻrsatgan. Kitob atrofida 1923-yil 10-mayda qizil askarlar bilan boʻlgan janglarning birida Ochilbek (u xalq oʻrtasida jasurligi uchun Ochildov sifatida mashhur boʻlgan) mardlarcha halok boʻlgan.

Qoʻrboshilar faoliyati hamda qoʻrboshilar qurultoylari. Qoʻrboshilar istiqlolchilarning harbiy rahbarlari boʻlib, ular xalq oʻrtasida oʻz jangovar-

O'zingizni sinang!

Bahrombek – bu ... Kichik Ergash – bu ... Madaminbek – bu ... Shermuhammadbek – bu Ochilbek – bu ...

Katta Ergash – bu ...

liklari bilan mashhur edi. Oʻz vaqtida Fargʻona vodiysida Kichik Ergash, Katta Ergash, Madaminbek, Shermuhammadbek, Islom Polvon, Samarqand viloyatida Ochilbek, Bahrombek va boshqalar harakatga rahbarlik qildilar. Ularning aksariyati savodli kishilar edi. Fargʻona vodiysida **Shakarxon va Muhiddinbekning onasi**, Buxoroda **Nodira qiz** singari oʻzbek xotin-qizlaridan yetishib chiqqan ayol qoʻrboshilar Turkistondagi milliy istiqlol kurashi tarixiga shonli sahifalar qoʻshdilar.

Madaminbek siymosida sarkardalik, davlat va siyosiy arbobga xos sifatlar uygʻunlashgan edi. U vodiydagi sovet hokimiyati organlariga muqobil ravishda oʻz siyosiy boshqaruv usulini joriy qildi.

Mulohaza!

Bolshevik maddohlardan birining e'tiroficha, "Madaminbek qoʻrboshilar oʻrtasida eng kuchlisi boʻlgan boʻlsa, Shermuhammadbek shubhasiz eng xavflisi edi". Bu e'tirofning yuzaga kelishiga qanday omillar sabab boʻlgan?

Istiqlolchilik harakatini tashkiliy jihatdan uyushtirishda Fargʻona vodiysi, Buxoro va Xorazmdagi qoʻrboshilarning mazkur davrda boʻlib oʻtgan 30dan ortiq qurultoylarining ahamiyati katta boʻlgan. Ularda rahbarlar saylangan, qoʻrboshilar yagona qoʻmondonlik qoʻl ostiga birlashtirilgan. Ammo bunga doim ham amal qilinmas edi. Shuningdek, qurultoylarda qoʻrboshilar guruhlari harakat qiladigan joylar va ularning ta'sir doirasi belgilab olingan.

Qoʻrboshilar 1924-yil oxiriga kelib Turkistondagi iqtisodiy inqiroz va qashshoqlik, dahshatli ocharchilik, xalqning ogʻir turmushini koʻrmasliklari mumkin emas edi. Tinimsiz davom etgan yetti yillik kurashdan ular ham, xalq ham charchagan edi. Shuning uchun tirik qolgan qasoskorlarning koʻpchiligi **1924-yil** davomida qarshilikni toʻxtatdilar. Xullas, 1924-yil oxirida Turkiston mintaqasida istiqlolchilik harakatining **birinchi davri** yakunlandi. Lekin hali oldinda kurashning toʻliq oʻn yili turar edi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Qanday sabablar Turkistonda sovet hokimiyatiga qarshi qurolli harakatni keltirib chiqardi?
- 2. Fargʻonadagi harakat rahnamolari orasida kimlarning nomlarini alohida ajratib koʻrsatgan boʻlardingiz?
- 3. Madaminbek shaxsini qanday baholaysiz?
- 4. Samarqanddagi harakat rahnamolari orasida kimlarning nomlarini alohida ajratib koʻrsatgan boʻlardingiz?
- 5. Vodiy qoʻrboshilarining bir-birlari bilan yetarli darajada birlasha olmaganligining sabablarini qanday izohlaysiz?
- 6. Uyga vazifa: Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Harakat vakillarining faoliyat olib borgan hududlari					
Bahrombek	Shermuhammadbek	Katta Ergash	Madaminbek	Ochilbek	
Yuqoridagi shaxslarning faoliyati					

Atamalar izohi!

Qoʻrboshi — Oʻrta asrlarda Oʻrta Osiyo xonliklari qurol-yarogʻ ombori (qoʻr) mutasaddisi hamda qurol-aslaha, turli yarogʻlar va toʻp yasash korxonalari (qoʻrxona) boshligʻi boʻlib, Turkiston oʻlkasida Oktyabr toʻntarishigacha boʻlgan davrda mahalliy politsiya boshligʻi hamda keyinchalik, Turkistonda sovet rejimiga qarshi istiqlolchilik harakati rahbarlarining unvoniga aylangan.

"Bosmachilik" — Turkistonda 1918–1925-yillarda keng xalq ommasi vakillarining bosqinchi qizil armiyaga qarshi olib borgan qurolli harakatiga shoʻro hukumati davrida buyuk davlat shovinistlari tomonidan berilgan rasmiy nom.

§ 6. Buxoro amirligida islohotlar uchun kurash hamda qizil armiya tomonidan amir hokimiyatining agʻdarilishi. BXSRning tashkil topishi va faoliyati

Buxoro amirligidagi ahvol va Yosh buxoroliklar faoliyati. Rossiyada podsho hokimiyatining agʻdarilishi Buxoro amirligida ham ba'zi oʻzgarishlarni

Buxoro amiri Sayid Olimxon

keltirib chiqardi. Buxoro hukmdori **Amir Sayid Olimxon** (1881 – 1944) e'tirof etishicha, Muvaqqat hukumat Buxoro davlatining mustaqilligini tan olgan. Amir hukumati Afgʻoniston va boshqa davlatlar bilan aloqalar oʻrnatgan. Rossiya-Buxoro munosabatlarida ham oʻzgarishlar yuz bergan. Buxoroda ish olib borgan Rossiya imperiyasining siyosiy agentligi **Rossiya hukumatining rezidenti** deb ataladigan boʻldi. Shuningdek, Buxoro amirligi hududidagi rus manzilgohlarida ham ishchi va soldat deputatlari Sovetlari paydo boʻlib, siyosiy beqarorlik va tartibsizliklar

kelib chiqqan. Bu holat Buxoro amirligidagi siyosiy ahvolga ham oʻz ta'sirini koʻrsatgan.

Yosh buxoroliklar partiyasi dastlab mavjud amirlik tuzumi doirasida demokratik islohotlar oʻtkazish, konstitutsiyaviy monarxiya oʻrnatish orqali amirning mutlaq hokimiyatini cheklab qoʻyish tarafdori boʻlishgan. Petrogradda 1917-yili boʻlgan Fevral inqilobi Yosh buxoroliklar ichida kuchlar nisbatining qayta guruhlanishini tezlashtirdi. Asta-sekin isloh qilish tarafdorlari boʻlgan eski jadidlarga **Abdulvohid Burhonov-Munzim** (1875 – 1934) va **Sadriddin Ayniy** (1878 – 1954) hamda islohot sohasida faol harakatlarni qoʻl-

lovchi yosh jadidlarga **Abdurauf Fitrat** (1886 – 1938) va **Fayzulla Xoʻjayev** (1896 – 1938) yetakchilik qildi. Buxoro amiri Sayid Olimxon 1917-yil 7-aprelda Buxoroda turli islohotlar oʻtkazish toʻgʻrisidagi farmonni imzoladi. Biroq, farmonni quvvatlash maqsadida Yosh buxoroliklar tomonidan poytaxt Buxoro shahrida 8-aprelda boʻlgan namoyish amir tomonidan bostirildi. 14-aprelda farmon bekor qilindi. Yosh buxoroliklar amirlikda ta'qib ostiga olindi.

Kolesovning Buxoroga bosqini va uning oqibatlari. 1917-yil noyabrda Turkiston oʻlkasida bolsheviklarning hokimiyat tepasiga kelishi natijasida sovet

Fayzulla Xoʻjayev

Rossiyasi bilan Buxoro amirligi oʻrtasidagi siyosiy vaziyat keskinlashdi. 1917-yil 2-dekabrda Yangi Buxoro (hozirgi Kogon)da boʻlib oʻtgan amirlik hududidagi rus manzilgohlari ishchi va soldat deputatlari Sovetlarining II syezdida Buxoroda amirlik tuzumini agʻdarib tashlab, hokimiyatni **Fayzulla Xoʻjayev** boshchiligidagi Yosh buxoroliklarga berishga qaror qilindi. Turkiston oʻlkasi XKS raisi **Fyodor Kolesov** boshchiligidagi 3500 kishidan iborat harbiy kuchlar 1918-yil 1-martda Yangi Buxoroga yetib keldi.

Fayzulla Xoʻjayev raisligida yosh buxoroliklarning 7 kishidan iborat inqilobiy qoʻmitasi (revkom) tuzildi. 2-mart kuni Eski Buxoro shahriga hujum boshlandi. Buxoro shahri yaqinidagi Fathobodda boʻlgan dastlabki toʻqnashuvda amir Olimxon qoʻshinlari yengilsa ham keyinchalik buxoroliklar Kolesov otryadini qurshab olishdi. Karmanadan Qorakoʻlgacha boʻlgan 170 km masofadagi temiryoʻl izlari amir sarbozlari tomonidan buzib tashlandi. Buxoroliklar shahar himoyasiga qoʻzgʻaldi. F.Kolesov 5-mart kuni kechqurun Toshkent tomonga chekinishga buyruq beradi. 17-martda Kolesov otryadi bilan Samarqandga yetib keldi.

Bir necha kun davom etgan muzokaralardan keyin 1918-yil 25-martda sovet Turkistoni bilan Buxoro amirligi oʻrtasida **Qiziltepa bitimi** imzolandi. Amir nomidan bitimni bosh zakotchi **Mirza Salimbek** imzoladi. Kolesovning tajovuzkorona hujumi sharmandalarcha barbod boʻlsa ham, oʻz mustaqilligini himoya qilgan Buxoro amirligi bosqinchi qizil askarlarning oʻz hududidagi harbiy harakatlari uchun javobgar deb hisoblandi hamda katta miqdorda tovon toʻlashi belgilandi. Shuningdek, Kolesov otryadi Buxoro, Karmana va Xatirchida talon-toroj qilingan katta boylik bilan Toshkentga qaytdi. Bu hodisalar amir hay'atiga boshchilik qilgan taniqli davlat arbobi va mashhur tarixchi Mirza Salimbekning "Tarixi Salimiy" asarida oʻz aksini topgan.

Qizil armiyaning Buxoroga hujumi hamda amir hokimiyatining agʻdarilishi. 1920-yil 12-avgustda Turkiston fronti qoʻmondoni M.V.Frunze amirlikni tugatish maqsadida Samarqand-Buxoro guruhi (fronti)ni tuzish haqida buyruq bergan. Shu tariqa Buxoro amirligi chegaralariga 7000 piyoda,

2500 otliq askar hamda zamonaviy harbiy texnika shay holatga keltirib qoʻyilgan. Amir Olimxon ixtiyorida 15 000 sarboz, 55 ta eski toʻp va 12 ta pulemyot bor edi, xolos. Harbiy kuchlar nisbatiga koʻra Turkiston fronti qoʻshinlari zamonaviy qurollarga ega edi.

Sovet hukumati xalqaro huquq normalarini qoʻpol ravishda buzib, 1920-yil 29-avgustda Buxoro amirligini tugatishga kirishdi. Shu sanadan boshlab Eski Buxoro ham havodan, ham yerdan qattiq bombardimon qilingan.

Yodda tuting!

M.Frunze qoʻshinlarini **4 ta zarbdor guruh** (Samarqand, Kattaqoʻrgʻon, Chorjoʻy va Kogon)ga boʻlgan. Asosiy vazifa Kogon guruhi zimmasiga yuklandi. U poytaxt Eski Buxoro shahrini bosib olishi, Amir Olimxonni asirga olib, Arkdagi xazinani egallashi kerak edi.

Buxoroning Qarshi darvozasigacha kelgan temiryoʻlda turgan bronepoyezd (zirhlipoyezd) va Samarqand, Shayx Jalol, Namozgoh darvozalari yaqinida joylashtirilgan toʻplardan 1-2-sentyabr kunlari shaharga 12 000 snaryad tashlangan. Shahar ustida uchib yurgan 11 ta "qora quzgʻun" (aeroplan) 3 kun davomida bomba yogʻdirgan. Shahar hatto kimyoviy snaryadlardan oʻqqa tutilgan. Qulab tushgan darvozalardan qizil askarlar shaharga bostirib kirganlar. Koʻcha janglari boshlanib ketgan. Amir Olimxon shahar obidalari va aholini omon saqlash maqsadida poytaxtni tashlab, Sharqiy Buxoroga chekingan. **1920-yil 2-sentyabrda** qizil armiya tomonidan Buxoro shahri egallangan. Buxoroda amir hokimiyati agʻdarildi va Yosh buxoroliklar hokimiyat tepasiga kelishdi.

Buxoro Xalq Sovet Respublikasining tuzilishi. Shaharni bosib olgan qizil askarlar Arkdagi amir xazinasini, Buxoro qozikaloni, qoʻshbegi va boshqa

Mulohaza!

Mazkur voqeani moʻgʻullarning Buxoroni istilo qilishi jarayoni bilan taqqoslang!

"Buxoroda 3000 ga yaqin hovli, 3000 dan ortiq do'kon, 20 ta saroy, 29 ta masjid, 34 guzar yonib xarob bo'lgan. Shahar qariyb 20 kun yonib turgan. Buxoroning shu darajada xarob bo'lganini hech bir tarix ko'rmagan edi. Buxoroliklar bu kunlarni "kichik qiyomat" deb aytishgan".

Voqealar guvohi boʻlgan tarixchi Muhammad Ali Baljuvoniy oʻzining "Tarixi nafoe"("Foydali tarix") asaridan.

amaldorlarning boyliklarini musodara qilganlar. Bolsheviklar, qizil armiya qoʻmondonlari, oddiy askarlar katta boylik orttirganlar. Hatto katta boylikni oʻmargan "qizil qoʻmondon" M.Frunze 1920-yil sentyabrda Moskvaga qaytgach, qoʻlga olingan va bir necha oy uy qamogʻida saqlangan. Sentyabr oyi boshlarida amirlik xazinasi va boshqa boyliklar ortilgan 2 ta eshelon Samarqand va Toshkent orqali Moskvaga yoʻl olgan.

Abdulqodir Muhitdinov

1920-yil 6 – 8-oktyabrda amirning yozgi saroyi – Sito- Muhitdinov rai-Mohi Xosada chaqirilgan Butunbuxoro xalq vakillarining I qurultoyida Buxoro Xalq Sovet Respublikasi (BXSR) tuzilganligi tantana-

I qurultoyida Buxoro Xalq Sovet Respublikasi (BXSR) tuzilganligi tantanali ravishda e'lon qilindi. Yosh buxoroliklar partiyasining yetakchisi **Fayzulla Xoʻjayev** yangi hukumat — BXSR Nozirlar Shoʻrosining raisi, **Abdulqodir Muhitdinov** Butunbuxoro Markaziy Inqilobiy Qoʻmitasi (Markaziy revkom) raisi boʻldi. BXSR davlat tuzumi jihatidan xalq demokratik hokimiyati edi. Uning zimmasiga qisqa muddat ichida oʻrta asrlardan meros qolgan amir Buxorosini demokratik davlatga aylantirishdek tarixiy vazifani bajarish tushdi.

BXSR dastlabki hukumati tarkibiga Fayzulla Xoʻjayev rais va tashqi ishlar, Qori Yoʻldosh Poʻlatov maorif, Muxtorjon Saidjonov ichki ishlar, Usmon Xoʻja (Usmonxoʻja Poʻlatxoʻjayev) moliya, Najib Husainov davlat nazorati, Yu.Ibrohimov favqulodda komissiya raisi, Mukammal Burhonov adliya, Shihobuddinov harbiy ishlar, Mirzo Muhiddin Mansurov savdo va sanoat nozirlari sifatida kiritildi. Butunbuxoro Markaziy Inqilobiy Qoʻmitasining a'zolari qilib Muinjon Aminov, Olimjon Akchurin, Abdulhamid Oripov, Sobir Yusupov, Hoji Hasan Ibrohimov, Fayzulla Xoʻjayev, Qulmuhamedov tayinlandi.


```
      Oʻzingizni sinang!
      1920-yil 6 – 8-oktyabr – bu ...
      1918-yil 25-mart – bu ...

      1920-yil 2-sentyabr – bu ...
      1920-yil 12-avgust – bu ...

      1920-yil 29-avgust – bu ...
      1917-yil 2-dekabr – bu ...
```

BXSRdagi siyosiy, iqtisodiy va madaniy oʻzgarishlar. 1921-yil 18 – 23 sentyabrda boʻlgan Butunbuxoro xalq vakillarining II qurultoyida demokratik ruhdagi BXSR Konstitutsiyasi qabul qilindi. Markaziy Revkom oʻrniga qonun

Porso Xoʻjayev

chiqaruvchi va nazorat qiluvchi oliy organ — Butunbuxoro Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi tashkil qilindi. Taniqli davlat arbobi **Usmon Xoʻja** unga rais boʻldi. U keyinchalik, xorijga chiqib ketgach, 1922–1924-yillarda bu lavozimni **Porso Xoʻjayev** egalladi.

Biroq BXSR hukumati ichida siyosiy boʻlinishlar kuchaydi. Bir tomondan, Buxoro Kommunistik partiyasi

Fayzulla Xoʻjayev boshchiligida tuzilgan Buxoro, Xalq Sovet Respublikasi hukumati – Xalq Nozirlar Shoʻrosi a'zolari.

ichidagi "so'l" va "oʻng" kommunistlarga qarshi gʻoyaviy jihatdan kurash olib borishga toʻgʻri kelsa, ikkinchi tarafdan, RSFSR va uning favqulodda organlari boʻlgan Turkkomissiya, Turkbyuro, Turkfront, Oʻrta Osiyo byurosi, Oʻrta Osiyo Iqtisodiy Kengashi yosh "mustaqil" davlat yetakchisining har bir qadamini sergaklik bilan nazorat qilib turar edi. Shunday boʻlishiga qaramasdan Fayzulla Xoʻjayev, Abdulqodir Muhitdinov, Fitrat, Otaulla Xoʻjayev singari arboblar hukumatda demokratik yoʻl tutib, moʻtadil maqomda turdilar.

Buxorodagi demokratik oʻzgarishlarga mamlakat tashqarisidan tazyiq tobora kuchayib bor-

di. 1923-yil yozi va kuzida tashqi kuchlar tazyiqi bilan Fayzulla Xoʻjayevning yaqin safdoshlari boʻlgan Fitrat, Otaulla Xoʻjayev, Sattor Xoʻjayev, Muinjon

Usmon Xoʻja

Aminov, Qori Yoʻldosh Poʻlatov va boshqa nozirlar hukumat tarkibidan chiqarildi hamda Buxorodan surgun qilindi. Buxoro hukumati Moskva va Toshkentning "kommunistcha sabogʻ"ni olgan "tajribali sovet xodimlari" bilan toʻldirildi. Hukumatda Turkiston ASSRdan yuborilgan komissarlarning ta'siri tobora kuchayib bordi. Jamiyat tobora siyosiylashdi. 1924-yil 18 — 20-sentyabrda boʻlgan Butunbuxoro xalq vakillarining V qurultoyida BXSRning nomi oʻzgartirilib, u Buxoro Sovet

Sotsialistik Respublikasi (BSSR)ga aylantirildi. Xullas, Markaz va Turkiston ASSRdagi bolsheviklar va boshqa kuchlar Buxoroni "sotsialistik" o'zgartirishlar girdobiga tortishdi.

Yodda tuting!

Yosh davlat yetakchisi Fayzulla Xoʻjayev murakkab va ogʻir sharoitda ishlashga majbur boʻldi. U dastlabki kunlardanoq mustaqil siyosat yuritishga, sovet Rossiyasi va xorijiy davlatlar bilan teng huquqli aloqalar oʻrnatishga harakat qildi. 1922-yili u Berlinga nemis banklari va chet el savdo kompaniyalari bilan mustaqil shartnoma tuzishga bordi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. 1910-yildan boshlab Buxoro amirligida vaziyat qanday edi?
- 2. "Kolesov voqeasi" nima maqsadda tashkil etildi va qanday oqibatlarga sabab boʻldi?
- 3. Yosh buxoroliklar faoliyati haqida nimalarni bilasiz?
- 4. Bolsheviklar va sovet hokimiyatining Buxoro ichki ishlariga aralashuvining kuchayishi sabablari nimada edi?
- 5. Sovet Turkistoni harbiy qoʻshinining Buxoroga bosqin uyushtirganini qanday baholash mumkin?
- 6. Buxoro amirligi agʻdarilgach qanday hokimiyat organlari tuzildi?
- 7. Buxoro Xalq Sovet Respublikasi a'zolari rasmiga qarab, ularning ism-sharifi va lavozimini aniqlashga harakat qiling.
- 8. Quyidagi jadvalni toʻldiring. Ikki ustunda Fayzulla Xoʻjayev va Amir Olimxon faoliyatiga izoh bering.

Fayzulla Xoʻjayev	Amir Sayid Olimxon	

§ 7. Xiva xonligidagi ahvol hamda xon hokimiyatining agʻdarilishi. XXSRning tuzilishi va turli islohotlar

Xiva xonligidagi siyosiy vaziyat va Yosh xivaliklar faoliyati. 1917-yil boshlarida Rossiya markazida yuz bergan voqealar Xiva xonligiga ham oʻz ta'sirini oʻtkazmasdan qolmadi. 1917-yil 5-aprelda Xiva xoni **Asfandiyorxon** (1910 – 1918) Yosh xivaliklar partiyasining islohot toʻgʻrisidagi manifestiga imzo chekdi. Yosh xivaliklar partiyasi **1914-yil** tashkil topgan edi. Manifestda yangi usul maktablari ochilishi, mamlakatda temiryoʻl, pochta, telegraf barpo

etilishi zarurligi, davlat xazinasi nazorat ostiga olinishi, barcha amaldorlarning saylanishi va maosh bilan ta'minlanishi, butun aholining shariat oldida tengligi ta'kidlangan edi.

Islohotlar amalga oshirilishini nazorat qilish uchun 30 kishidan iborat **Idorai mashruta** tashkil qilindi. 8-aprel kuni mamlakatni boshqarish uchun Xivada xon huzurida qozikalon Bobooxun Salimov boshchiligida Majlis va Husavnbek devonbegi Matmurodov raisligida Nozirlar Shoʻrosi tashkil topdi. Bu bilan Xiva xonligida qisqa muddatga boʻlsa ham konstitutsion monarxiya o'rnatildi. 1917-yil mayda Yosh xivaliklar partiyasi rahbari Polvonniyoz Yusupov boshchiligidagi delegatsiya Muvaqqat hukumat vakillari bilan muzokara oʻtkazish uchun Toshkentga keldi. Biroq Asfandiyorxon Muvaqqat hukumatning Xivadagi vakili general Mirbadalov boshchiligidagi harbiy kuchlarga tayanib, iyun oyida Majlisni tarqatib yubordi. Xon oʻziga ma'qul kishilardan Ortiq Oxun va Is'hoqxoʻja Xoʻjayev boshchiligida yangi tarkibdagi Majlis va Nozirlar Shoʻrosini shakllantirdi.

Asfandiyorxon

Bobooxun Salimov

Yosh xivaliklardan shafqatsiz oʻch olishga kirishildi. Husaynbek Matmurodov boshchiligidagi Majlisning 17 nafar sobiq a'zosi qamoqqa olindi va keyinchalik qatl etildi. 1917-yil noyabrda Asfandiyorxon rus kazaklari yordamida Majlisni butunlay tugatdi. Xonning istibdod tuzumi bilan kurashda magʻlubiyatga uchragan Yosh xivaliklar mamlakat hududidan chiqib ketishga majbur boʻldi.

Xonlikda vaziyatning keskinlashib borishi. Xiva xonligi mustaqilligiga sovet Rossiyasi tomonidan tashqi xavfni his etgan xon mudofaa choralarini koʻrishga intildi. Asfandiyorxon tomonidan 1918-yil **Junaidxon** Xiva xonligi qurolli kuchlari qoʻmondoni qilib tayinlandi. Junaidxonning asl ismi Qurbon Mamed Sardor boʻlib, u turkmanlarning yovmut urugʻiga mansub boʻlgan.

Xiva xonligi hududining bir qismida Amudaryo boʻlimi (markazi — Petro-Aleksandrovsk; hozirgi Toʻrtkoʻl) tashkil qilingan boʻlib, u Turkiston general-gubernatorligi tarkibiga kirgan. Fevral inqilobidan keyin Toʻrtkoʻlda ham sovet hokimiyati oʻrnatildi. Toʻrtkoʻlda turgan sovet qoʻmondonligining harbiy kuchlari doimiy ravishda Xiva xonligi hududiga tajovuz solib turdi. Xonga qarshi muxolifatda turgan Yosh xivaliklarning aksariyat qismi ham bu yerdan boshpana topdi.

1918-yil 30-oktyabrda Xivada boʻlgan saroy fitnasi oqibatida Asfandiyorxon oʻldirildi. Taxtga marhum xonning katta akasi, zamondoshlarining fikricha boʻshang va irodasiz **Said Abdullaxon** (1918 – 1920) oʻtirdi, hukumat boshligʻi **Davlatmurod mahram** boʻldi. Biroq yangi xon davlat ishlari bilan shugʻullanmas edi. Hokimiyat Junaidxon qoʻlida markazlashdi. Junaidxon sovet hokimiyatining ashaddiy dushmani boʻlgan.

Junaidxon qoʻshinlari 1918-yil noyabrda Amudaryodan oʻtib, Toʻrtkoʻlga hujum qildi. Qizil askarlarga qarshi keskin janglar boʻlib, u 1,5 yilcha davom etdi. 1919-yil 9-aprelda Xiva yaqinidagi **Taxta** qishlogʻida Junaidxon bilan sovet hokimiyati vakillari oʻrtasida shartnoma imzolandi. Taxta shartnomasi sifatida tarixga kirgan bu bitimda Xiva xonligi mustaqilligi sovet hokimiyati tomonidan tan olindi. Biroq sovet Rossiyasi va Turkistonning bolshevik rahbarlari Xiva xonligidagi barcha muxolif kuchlarni jipslashtirishga zoʻr berib intildi.


```
Oʻzingizni sinang!
1917-yil 5-aprel – bu ...
1918-yil 30-oktyabr – bu ...
```

1919-yil 9-aprel – bu ... 1918-yil 10-yanvar – bu ...

Qizil armiya tomonidan Xiva xonligining tugatilishi. 1919-yil 4-no-yabrda Yosh xivaliklar, Toʻrtkoʻldagi inqilobchi kommunistlar guruhi hamda Qoʻshmamedxon Sapiyev va Gʻulomalixon Bahodir boshchiligidagi turkman qabilalari Xiva xoni Said Abdullaxon va turkman yovmutlarining yetakchisi Junaidxonga qarshi kurash boshlash uchun oʻzaro ittifoq tuzib, Xiva shahrini egallash uchun qizil askarlarni yordamga chaqirdi.

Yodda tuting! 1919-yil noyal

1919-yil noyabr-1920-yil yanvar oylarida Turkiston frontining Amudaryo (Xiva) guruhi qoʻshinlari xonlik hududini bosib olish uchun keskin janglar olib bordi. 1920-yil 1-fevralda xonlik poytaxti Xiva bosib olindi. Xiva xoni Said Abdullaxon taxtdan voz kechdi. Junaidxon janglar bilan Qoraqumga chekindi. 2-fevralda Muvaqqat inqilobiy qoʻmita tuzildi. Hokimiyat Yosh xivaliklar qoʻliga oʻtdi.

Aslini olganda Xivada xon, Buxoroda amir hokimiyatlarining agʻdarilishi obyektiv qaraganda toʻgʻri hodisa boʻldi. Faqat bu hokimiyat ichki kuchlar tomonidan tinch yoʻl bilan emas, balki tashqi kuchlar – sovet Rossiyasi va bolsheviklarning harbiy qismlari tomonidan zoʻravonlik bilan tugatildi. Mintaqadagi 2 mustaqil oʻzbek davlati hududiga qizil armiya kiritildi hamda ularni sovetlashtirish jarayoni boshlandi. Shu bilan birga xonliklarda ijtimoiyiqtisodiy munosabatlar chuqur inqirozga uchrab, jamiyatning ilgarilab borishida monarxiya tuzumi jiddiy gʻovga aylangan edi. Yosh xivaliklar ham, Yosh buxoroliklar ham bolsheviklar va sovet hokimiyati bilan hamkorlik qilishsada Xorazm va Buxoroda demokratik islohotlarni amalga oshirish uchun jiddiy kurashdilar.

Polvonniyoz Yusupov

Xorazm Xalq Sovet Respublikasining tashkil qilinishi hamda undagi iqtisodiy, ijtimoiy va madaniy oʻzgarishlar. Xiva shahrida 1920-yil 26 — 30-aprelda boʻlib oʻtgan Butunxorazm xalq vakillarining I qurultoyida Xorazm Xalq Sovet Respublikasi (XXSR) tuzilganligi e'lon qilindi. XXSR Nozirlar Shoʻrosining raisi qilib Yosh xivaliklar partiyasining rahbari Polvonniyoz Yusupov saylandi. Qurultoyda

XXSRning muvaqqat Konstitutsiyasi va dastlabki Bayrogʻi qabul qilindi. XX-SRning yosh hukumati BXSR, Turkiston ASSR, RSFSR davlatlaridan tashqari Finlyandiya, Shvetsiya, Germaniya, Turkiya, Afgʻoniston, Eron kabi xorijiy davlatlar bilan ham mustaqil ravishda savdo-sotiq va iqtisodiy aloqalarni olib borishga harakat qilgan. Masalan, 1921-yil 24-noyabrda Afgʻonistonga qozikalon **Bobooxun Salimov** boshchiligida maxsus elchilik hayʻati joʻnatilgan.

Biroq shartnoma va bitimlarda koʻrsatilgan asosiy moddalarni, xususan, XXSR ning mustaqilligi va daxlsizligi huquqini sovet Rossiyasi tan olmay, doimiy ravishda yosh respublikaning ichki ishlariga qoʻpol ravishda aralashib turdi, xuddi BXSRda boʻlgani singari Xorazmda ham katta miqdordagi qizil askarlarni saqlab, bu harbiy kuchlar orqali mamlakatni oʻzi boshqarishga intildi. 1921-yil 6-martda Xorazmda qizil askarlar uyushtirgan harbiy davlat toʻntarishidan keyin P.Yusupov hukumati ham agʻdarib tashlandi. Hukumatning sobiq raisi yashirinishga ulgurdi. Biroq oradan koʻp oʻtmay u qamoqqa olindi. Bolsheviklar koʻplab nozirlarni otib tashlashdi. Tirik qolgan ayrim nozirlar Junaidxon safiga borib qoʻshildi. Umuman olganda, XXSR mavjud boʻlgan qariyb 5 yil davomida bolsheviklar tomonidan XXSR MIK raislari va hukumat boshliqlarining har biri 10 martadan oʻzgartirildi. Xorazmda oʻtkazilgan bunday davlat toʻntarishlari oqibatida oʻzbek xalqining koʻplab asl farzandlari qatagʻon qilindi.

XXSRda iqtisodiy siyosat va xoʻjalik sohasidagi islohotlar ziddiyatli tarzda kechdi. Soliqning ogʻir yuki savdogarlar, sudxoʻrlar va yirik yer egalarining zimmasiga toʻgʻri keldi. Qishloq xoʻjaligida 1922-yil dekabrda yagona soliq tizimi joriy qilindi. 1923-yil iyunda hunarmandchilik va sanoat sohasidagi soliqlar ham bir tizimga solinib, davlat sanoat soligʻi joriy qilindi.

XXSR hukumati madaniy-ma'rifiy va sogʻliqni saqlash ishlariga ham katta e'tibor qaratdi. 1920-yil bahorida respublikada yangi tipdagi maktablar tashkil qilina boshlandi. 1921-yil sentyabrda Xivada ochilgan **xalq dorilfununi** respublika madaniy hayotida katta voqea boʻldi.

1923-yil 17–20 oktyabrda boʻlgan Butunxorazm xalq vakillarining IV qurultoyi XXSRni **Xorazm Sovet Sotsialistik Respublikasi** (XSSR)ga aylantirish toʻgʻrisida qaror qabul qildi. Qabul qilingan yangi Konstitutsiya mamlakatning sotsialistik qurilish yoʻliga oʻtishini qonun yoʻli bilan mustahkamladi. Mavjud yerlar umumxalq mulki deb e'lon qilinib, barcha vaqf mulklari maorif nozirligi ixtiyoriga berildi. Qozixonalar faoliyati taqiqlanib, sovet sudlari tashkil qilindi. Shu tarzda 1923-yil oktyabr oyidan boshlab Xorazmdagi demokratik oʻzga-

rishlarga chek qoʻyildi. Xorazmni sovetlashtirish jarayoni oʻzining yuqori bosqichiga koʻtarildi. Hukumatning keskin yangi siyosatidan norozi boʻlgan barcha kishilar bunday vaziyatda istiqlolchilar safini toʻldirdilar. Turkistonda sovet rejimiga qarshi qurolli harakat Xorazm vohasiga ham keng tarqalgan edi.

Xullas, **1924-yil** oxirida Markaz tomonidan mustaqil davlatlar boʻlgan XXSR va BXSR tugatilib, mintaqada oʻzbek xalqi davlatchiligi shakllangan ikki tarixiy markaz yoʻqotildi. Bolsheviklar bu bilan oʻzbek xalqining asrlar davomida shakllangan muhim siyosiy, iqtisodiy, tarixiy va madaniy markazlari boʻlgan Buxoro va Xorazmga jiddiy zarba berishdi.

Savol va topshiriqlar!

- 1. Xivada xon huzurida tuzilgan Majlis va Nozirlar Shoʻrosi xonning mutlaq hokimiyatini qay darajada cheklay oldi?
- 2. Taxta qishlogʻida imzolangan shartnoma Xiva xonligi siyosiy holatiga qay darajada ta'sir koʻrsatdi?
- 3. Jadvalda Xivada faoliyat olib borgan shaxslar faoliyatiga oid ma'lumotlarni toʻldiring.

Asfandiyorxon	Junaidxon	Bobooxun Salimov	Polvonniyoz Yusupov	Said Abdullaxon

- 4. XXSRni Xorazm Sovet Sotsialistik Respublikasiga aylantirilishiga nima sabab boʻldi?
- 6. XXSR tuzilgach, soliq sohasida qanday ozgarishlar boʻldi?

§ 8. BXSR va XXSRda qizil armiyaga qarshi kurash

BXSR hududida qizil armiyaga qarshi kurash va xalq qoʻzgʻolonlarining boshlanishi. Qizil armiyaning Buxoro va Xorazm mamlakatlari hududlariga tajovuzkorona bostirib kirishi davomida qilgan talonchiliklari, zoʻrliklari, qon toʻkishlari ommaviy noroziliklarni keltirib chiqargan asosiy sabablardan boʻldi. Buxoro va Xorazm aholisi oʻz mamlakatlariga bostirib kirgan bosqinchi qizil armiya askarlariga qarshi milliy ozodlik kurashiga qoʻzgʻaldi. Bu hududlarda vatanparvarlar harakati kengayib, keng quloch otdi. Harakat saflarida yerli aholining deyarli barcha qatlamlari, birinchi navbatda dehqonlar

va hunarmandlar faol qatnashdilar. Bu holat qurolli harakat rahbarlari, ularga kelib qoʻshilganlarning turli tabaqalarga mansub boʻlgani, qizil armiyaga qarshi shafqatsiz va hayot-mamot kurashiga shaylanganlar doirasining koʻlami nechogʻlik keng va shiddatli boʻlganidan dalolat beradi.

Mulohaza!

Xiva xonligi va Buxoro amirliklari qachondan qaram davlatga aylangan edi? Ularning toʻla mustaqil emasliklari nimalarda namoyon boʻldi?

Buxoroda amirlik tuzumi agʻdarilgach, **1920-yil kuziga** kelib qizil armiyaga qarshi kurash olib borgan qoʻrboshilar guruhlari, shahar va tumanlarda koʻtarilgan qoʻzgʻolonlar mamlakatning barcha hududi — gʻarbiy, markaziy, sharqiy qismlarida boshlanib, ommaviy tus oldi. 1920-yil sentyabr oyida Sharqiy Buxoroga kelgan sobiq **amir Olimxon** katta kuchlar toʻplab, qizil armiyaga qarshi kurashga rahbarlik qildi.

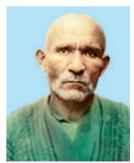

Ibrohimbek

Gʻarbiy Buxoro hududida **Mulla Abdulqahhor**, Sharqiy Buxoro hududida **Ibrohimbek** va **Davlatmandbek** kabi

qoʻrboshilar harakatga rahbarlik qilishdi. 1921-yil mart oyida bir qator janglarda magʻlubiyatga uchragan Olimxon Afgʻoniston davlati hududiga oʻtib ketishga majbur boʻldi. Biroq bu paytda Sharqiy Buxoroda qizil armiyaga qarshi ommaviy xalq qoʻzgʻolonlari koʻtarildi.

Buxoro qoʻrboshilarining milliy ozodlik kurashi. Qisqa muddat davomida Mulla Abdulqahhor boshchiligida poytaxt Buxoro tumanlarida lashkar toʻplandi va qizil armiyaga qarshi jangovar harakatlar olib borildi. Shuningdek, Mulla Abdulqahhor rahbarligida Buxoro, Karmana va Nurota viloyatlarida oʻnlab qoʻrboshi guruhlari faoliyat koʻrsatdi. Uning qoʻl ostida Buxoroning gʻarbiy qismida 20 nafar qoʻrboshi birlashgan. Ular orasida Hamro Polvon, Hayit Amin, Oʻrmon Polvon, Oston Qorovulbegi kabi shofirkonlik qoʻrboshilar ham boʻlgan. Ular asosan, Gʻij-

Hamro Polvon tergovda

duvon, Shofirkon, Vobkent, Romitan tumanlari hamda Nurota va Karmanada oʻz faoliyatlarini kuchaytirganlar.

Mulla Abdulqahhor yigitlari bilan qizil askarlar oʻrtasida 1924-yil yozi va kuzida Gʻijduvon tumanining Gʻishti va Kattagʻamxoʻr qishloqlarida, Nurota togʻlarida, Shofirkon tumaniga tutash Qizilqumning Jilvon qumliklarida, Bogʻiafzal va Vardonze qishloqlarida qattiq toʻqnashuvlar boʻldi. Mulla Abdulqahhor qoʻrboshi Qizilqumda qizil askarlarga qarshi boʻlgan janglarning birida 1924-yilning oxirida halok boʻldi.

Ibrohimbek qoʻl ostidagi Sharqiy Buxoro hududida oʻzining boshqaruv usulini amalga oshirdi. Joylarda yangi Buxoro hukumati tugatilib, uning oʻrniga amirlik davridagi boshqaruv usuli joriy qilingan. Bundan Turkistonda ish olib borayotgan markaziy hukumat vakillari tashvishga tushadilar. Shuning uchun ham Turkiston fronti siyosiy boshqarmasi tomonidan Ibrohimbek bilan boshqa qoʻrboshi guruhlari oʻrtasida nizo chiqarish uchun tavsiyalar beriladi. Ibrohimbek qoʻrboshi koʻp yillar davomida Sharqiy Buxoroda qizil armiyaga qarshi fidokorona kurashdi.

Anvar Posho

Buxorodagi istiqlolchilik harakati rahbarlari oʻrtasida Turkiyadan kelgan generallar — **Anvar** va **Salim Posho** alohida ajralib turadi. Anvar Posho 1921-yil oktyabrda Kavkazdan Buxoro shahriga kelgach, 9-noyabrda Qarshi yaqinidagi Qilikoʻl atrofida **Mulla Nafis** qoʻrboshi bilan uchrashib, maxsus bayonot bilan chiqadi hamda turkistonliklar va buxoroliklarning sovet rejimi va qizil armiyaga qarshi muqaddas kurashiga qoʻshilganligini e'lon qiladi.

Anvar Poshoning sa'y-harakatlari bilan Sharqiy Buxoroda birlashgan qismlar bunyod etildi va u turk zobitlari

bilan mustahkamlandi, gʻarbcha qoʻmondonlik uslubi joriy qilinadi. Anvar Posho 1922-yil avgustda Sharqiy Buxoroning Baljuvon atrofidagi Obidara qishlogʻida qizil askarlarga qarshi boʻlgan jangda mardlarcha halok boʻldi. Turkistonning erksevar shoiri **Choʻlpon** Anvar Posho xotirasiga bagʻishlab "Baljuvon" marsiyasini yozdi.

BXSR Markaziy Ijroiy Qoʻmitasi raisi Usmon Xoʻja, harbiy ishlar noziri Abdulhamid Oripov hamda Muhiddin Maxsum Xoʻjayev, Ali Rizo Afandi, Surayyo Afandi, Qulmuhamedov va boshqa milliy rahbar xodimlar oʻz lavozimlarini tark etib, muxolifatdagi qurolli harakat saflariga oʻtib ketgani koʻp narsadan dalolat beradi.

Oʻzingizni sinang! Anvar Posho – bu ... Ibrohimbek – bu ...

Mulla Abdulqahhor – bu ... Amir Olimxon – bu ...

Xorazmda Junaidxon boshchiligidagi harakat va uning oʻziga xos xususiyatlari. Junaidxon rahbarligidagi qurolli guruhlar uzoq yillar davomida qizil armiyaga qarshi kurashdi. Uning qoʻshinlari safida turkman va oʻzbeklardan tashqari qozoq va qoraqalpoqlar ham koʻpchilik edi. Koʻhna Urganch, Ilyali, Toshhovuz, Mangʻit, Qoʻshkoʻpir, Chimboy, Qoʻngʻirot va Toʻrtkoʻlda harakat qilgan oʻnlab sardorlarning guruhlari qizil askarlarga jiddiy zarba bergan.

Junaidxon

Junaidxon tarix sahifalarida murakkab va ziddiyatli shaxs sifatida bitilgan. Uning faoliyati ham shaxsiyatidek keskin va fojiali, zafarli va qaygʻuli kechdi. Avval Rossiya imperiyasi va Xiva xonligiga qarshi kurashgan **Junaidxon** 1918-yil oʻrtalaridan e'tiboran qizil askarlarga qarshi mustaqillik uchun jangga kirgan edi.

Mulohaza!

Ahmad Zaki Validiy oʻzining "Xotiralar" kitobida Junaidxonni "Rossiya hukmronligi oldida boʻyin egishni xohlamagan davlat qahramoni" sifatida ta'riflagan edi.

1922-yil koʻklamida Junaidxon Xorazmda oʻz faoliyatini yanada kuchaytirdi. Bu paytda uning qoʻshinlari soni **15000 nafar** yigitdan iborat boʻlib, ular bolsheviklarga qarshi tura oladigan jiddiy kuchga aylangan edi. Masalan, 1922-yil aprel oyida Junaidxon qoʻshinlari **Porsu shahri** va uning atroflarini qizil askarlardan ozod qilishdi. Koʻhna Urganch yonidagi qishloqlarda ham ular shiddatli janglar olib bordilar.

Markaz Xorazmda "bosmachilik" harakatini tezlik bilan bartaraf qilish uchun barcha imkoniyatlarni ishga soldi. Bu holat, ayniqsa, 1923-yildan boshlab yanada kuchaydi. **1923-yil 12-yanvarda** boʻlgan uchinchi chaqiriq XXSR MIK II sessiyasida Xorazmda 4 yildan buyon davom etib kelayotgan "bosmachilik" harakatiga qarshi mavjud hukumatning oʻzi kurash olib borishga ojiz ekanligi ochiq aytilib, RSFSR (aslida SSSR) hukumatidan "shoshilinch harbiy yordam" soʻraldi.

Junaidxon 1924-yil 17-iyunda oʻzining 20 nafar hamrohi bilan Afgʻonistondagi Hirot shahriga yetib keldi. Manbalarda aytilishicha, u bu yerda turib oʻz qoʻshinlari safini toʻldirishga tayyorlangan. Oradan koʻp vaqt oʻtmasdan, Junaidxon XXSR hududiga qaytib keldi va istiqlolchilik harakatiga boshchilik qilishda davom etdi.

Mulohaza!

Oʻqing va xulosa chiqaring!

"... Turkiston marvaridi boʻlgan Fargʻona ikki yildan ortiqroq vaqtdan beri qonli urush maydoni holatidir... Bu yerdagi sovet hokimiyati ilk tuzilish davrida rus va yerli ishchi, dehqon ommalarini oʻziga tortish oʻrniga mehnatkash xalqni oʻzidan uzoqlashtirish uchun qoʻlidan kelgancha harakat qildi... Bu yerda harakat qilgan qizil askar qismlari, inqilobni himoya qilgan ba'zi rahbarlar yerli mehnatkash xalqning tub manfaatlari bilan hisoblashmadi, uning arz-u dodiga quloq solmadi. Bosmachilik harakati shu asosda vujudga keldi. Bosmachilar — oddiy qaroqchilar emas. Shunda ularni tez yoʻq qilish mumkin boʻlar edi". *M.Frunze*

Istiqlolchilik harakatining magʻlubiyatga uchrash sabablari va kurash saboqlari. 1924-yil kuzida Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanish oʻtkazilishi natijasida qurolli kurashning birinchi davri yakunlandi. Uning ikkinchi davri (1925 — 1935-yillar) esa yana 10 yil davom etib, oʻzining xarakteri va kuchlar nisbati jihatidan avvalgi davrga nisbatan ancha farq qiladi. Bu davrda asosan Sharqiy Buxoro, Xorazm vohasi va Fargʻona vodiysining ayrim hududlarida janglar davom etdi. 1935-yilga kelib Turkistondagi istiqlolchilik harakati magʻlubiyatga uchradi. Tirik qolgan kurashchilarning aksariyati xorijiy davlatlarga muhojir boʻlib joʻnab ketishga majbur boʻldi.

Istiqlolchilik harakatining eng zaif tomoni uning Turkiston mintaqasida yagona markaz ostida toʻliq birlasha olmasligi, harakatning boshidan to oxi-

rigacha mafkuraviy asos bo'lib xizmat qiluvchi yagona milliy dasturning yaratilmaganligi hamda ba'zi yetakchi shaxslar orasidagi kelishmovchilik va nizolar, ayrimlarining tor dunyoqarashi va boshqalar sabab harakat magʻlubivatga uchradi. Ayrim qoʻrboshilar (Xolxoʻja Eshon, Gʻulomalixon Bahodir va b.) harakatga faqat oʻzlari rahbarlik qilishni oʻylab, yagona qoʻmondonlikka bo'ysunmadi. Shuningdek, istiqlolchilik harakatiga aloqador bo'lmagan ba'zi jinoiy to'dalar talonchilik va bosqinchilik bilan shug'ullanib, ko'plab begunoh kishilarni o'ldirishdi. Bundan qizil armiya qo'mondonligi va bolsheviklar ustomonlik bilan foydalanishdi. Ular maxsus xufiya va josuslar, turli aygʻoqchilar va sotqinlar yordamida harakat ichidagi birlikni parchalash, ba'zi guruhlar rahbarlari oʻrtasidagi tarqoqlik va oʻzaro ixtiloflarni yanada avj oldirishga urindilar. Nihoyat, sovet hokimiyati bir qator islohotlar oʻtkazish, xususan, yangi iqtisodiy siyosatni joriy qilish va xalq ta'limi sohasidagi o'zgarishlarni amalga oshirib, xalq uchun biroz yengillik tugʻdirgandan soʻng va turli-tuman targ'ibotlar natijasida qurolli harakat qatnashchilarini mehnatkashlar qoʻllab-quvvatlashidan qaytara oldi.

Xullas, istiqlolchi bobolarimiz oʻz kurashlari bilan Turkiston sarhadidagi barcha xalqlarning milliy ozodlik harakati tarixiga yorqin va shonli sahifalar bitib, Oʻzbekiston Respublikasining bugungi mustaqillik va istiqlolga erishuvida juda katta xizmat qilishdi. Ajdodlarimizning erk va ozodlik uchun toʻkkan qonlari behuda ketmadi.

Yodda tuting!

Gʻarbiy Buxoro hududida Mulla Abdulqahhor, Sharqiy Buxoro hududida Ibrohimbek va Davlatmandbek kabi qoʻrboshilar harakatga rahbarlik qilishdi. Buxorodagi istiqlolchilik harakati rahbarlari oʻrtasida Turkiyadan kelgan generallar – Anvar va Salim Posholar harakat qilgan.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Nima sababdan BXSR hukumati a'zolarining ayrimlari qoʻrboshilar tomoniga oʻtib ketdilar?
- 2. Buxoro va Xorazmda qizil armiyaga qarshi istiqlolchilik harakatining boshlanishiga nimalar sabab boʻldi?

- 3. Istiqlolchilik harakati vakillarining gʻoyalari oʻrtasida qanday farqlar yoki mushtarakliklar boʻlgan?
- 4. Istiqlolchilik harakatining magʻlubiyatga uchrashi bilan bogʻliq omillarni sanab bering.
- 5. Jadvalni toʻldiring. Istiqlolchilar harakati qoʻrboshilarining faoliyatiga doir ma'lumotlarni toʻplang.

Faoliyati	Mulla Abdulqahhor	Ibrohimbek	Anvar Posho	Junaidxon
Yillari				
Hududi				
Natijasi				

6. Fargʻona, Buxoro va Xorazmdagi sovet hokimiyatiga qarshi harakatining umumiy tomonlari va oʻziga xos jihatlarini jadval asosida taqqoslang.

Oʻxshash tomonlari	Farq qiladigan oʻziga xoslik	

§ 9. O'rta Osiyo respublikalarida o'tkazilgan milliy-hududiy chegaralanish va uning oqibatlari

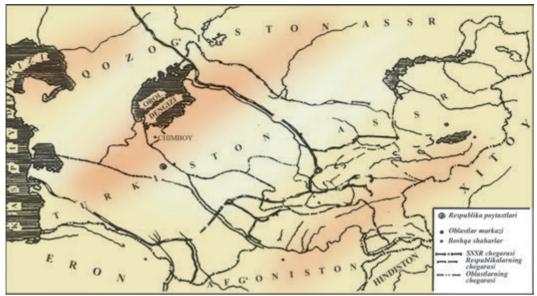
Turkiston — mintaqa xalqlarining yagona makoni va umumiy vatani. Turkiston mintaqasi azaldan turkiy xalqlarning yagona maskani va umumiy vatani boʻlgan. 1918–1924-yillarda mavjud boʻlgan Turkiston ASSR, BXSR, XXSRning tub xalqlari asrlar davomida turmush tarzi va an'analari jihatidan bir-birlariga juda yaqin boʻlishgan. Turkistondagi turli davlatlarning har birida turkiy xalqlar: oʻzbeklar, turkmanlar, qoraqalpoqlar, qozoqlar, qirgʻizlar, shuningdek, tojik xalqi azaldan yashaganligi tarixiy tarkib topgan hodisa edi. Turkiston mintaqasining xalqlari shu tuproqni, Turonzaminni qadimdan oʻzlarining asl Vatani deb bilganlar.

Mulohaza!

7-sinf "O'zbekiston tarixi" darsligidan o'lkamiz qachondan boshlab "Turkiston" nomi bilan atala boshlanganini eslang! O'lkamiz hududining bunday nomlanganligi bo'yicha qanday omillar mavjud?

Mustabid sovet rejimi va bolsheviklar uchun esa Turkiston o'lkasini bo'lib tashlab, uni idora qilish qulay edi. Xususan, bu jarayon Turkistondagi istiqlol-

Oʻrta Osiyo respublikalari milliy-hududiy chegaralanishga qadar

chilik harakati 1924-yilda, asosan, magʻlubiyatga uchraganidan keyin oʻzining soʻnggi bosqichiga qadam qoʻydi. 1924-yil fevral—iyun oylarida SSSRdagi markaziy organlar, Turkiston, Buxoro, Xorazm kommunistik partiyalari va RKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosi milliy chegaralanish masalalari yuzasidan zoʻr berib ish olib borishdi. Turkiston va Buxoro Kompartiyalari Markaziy Komitetlari huzurida maxsus, keyinchalik, hududiy va boshqa alohida komissiyalar tuzildi.

Milliy kommunistlar va Markaz vakillari oʻrtasida turli qarashlarning toʻqnashuvi. Turkkomissiya va Ya.Rudzutak tezislariga qarama-qarshi oʻlaroq Turor Risqulov boshchiligidagi bir guruh milliy kommunistlar 1920-yildayoq turkiy xalqlar yagona boʻlib, ularning tarixiy ildizlari, dinlari, an'analari va madaniyati mushtarakdir, yagona Turkistonni alohida qismlarga ajratib boʻlmaydi, degan gʻoyani ilgari surgan edilar. Biroq Markaz kommunistlari bu fikrni inkor etib, uni "panturkizm", "panislomizm", "burjua millatchiligi va oʻng ogʻmachiligi" deb notoʻgʻri baholagan edilar.

Bir tomondan, 1920-yildan boshlab istiqlolchilik harakatining qaytadan shiddat bilan rivojlanishi, ikkinchi tomondan, qizil armiya tomonidan

Mulohaza!

9-sinf Jahon tarixi darsligidagi ma'lumotlarga tayanib, "panturkizm", "panislomizm", "burjua millatchiligi" singari tushunchalarga izoh bering. Ularning o'lkamiz tarixiga qanday daxldorligi bor?

Xiva xonligi va Buxoro amirligi agʻdarib tashlanib, ular oʻrnida "mustaqil respublikalar" tashkil qilinganligi bu masalada bolsheviklarni yana 4 yil sabr qilishlariga olib keldi. Xullas, sovet hokimiyati rahbariyati **1924-yil** boshlaridan boshlab ushbu masalani hal qilishga jiddiy kirishdi.

Sovet hokimiyatining chegaralanish siyosatiga dastavval Turkiston ASSR, BXSR va XXSR rahbarlari qarshi boʻlishgan. 1924-yil fevralda Buxoro Kompartiyasi chegaralanish masalasi yuzasidan Fayzulla Xoʻjayev tomonidan yozilgan tezislarni qabul qildi. Unda RKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosining bu sohadagi qarashlari xato ekanligi tanqid qilingan edi. 1920-yil 10-martda boʻlgan Turkiston ASSR MIK va Turkiston Kompartiyasining birlashgan kengashida Sultonbek Xoʻjanov, Sanjar Asfandiyorov, N.Paskutskiy kabi atoqli partiya xodimlari Sovet Sotsialistik Respublikalarining Oʻrta Osiyo federatsiyasini tuzish taklifi bilan chiqdilar. Shu bilan birga S.Xoʻjanov Turkiston yagona va butun, uning yaxlitligini buzish maqsadga muvofiq emas, deb ta'kidladi. Bundan tashqari, 1923-yil dekabrda Fargʻona vodiysi vakillari RSFSR tarkibida Fargʻona muxtor viloyatini tashkil etish toʻgʻrisidagi taklif bilan chiqqan edilar. Xullas, munozaralar tobora qizib bordi.

XXSR rahbarlarida ham alohida qarashlar boʻlgan. 1924-yil 8-mayda bir guruh Xorazm rahbarlari RKP(b) MKga "Xorazmda milliy masalani hal qilish toʻgʻrisida maktub" yuborib, unga Xorazmni chegaralanishga qoʻshmaslikni iltimos qildilar. Ular oʻzlarining shu nuqtayi nazarlarini respublikaning olisda joylashganligi, iqtisodiy jihatdan ajralib turganligi bilan asosladilar. Bu nuqtayi nazarni qoʻllab-quvvatlagan Xorazm Kompartiyasi Markaziy Komiteti mas'ul kotibi **Qalandar Odinayev** 1924-yil iyulda oʻz vazifasidan olib tashlandi. XXSR hududi dastlab chegaralanishga tortilmadi, biroq **1924-yil 26-iyulda** Xorazm Kompartiyasining yangi rahbarlari respublikaning chegaralanishiga kiritilishiga oʻz roziligini bildirdi.

Oʻzingizni sinang! Y.Rudzutak — bu ... T. Risqulov — ...

Q. Odinayev – bu ... S.Xoʻjanov – bu ...

Markaz tomonidan milliy respublikalar va viloyatlar tuzishga koʻrsatma berilishi hamda uning siyosiy jihatdan asoslanishi. 1924-yil 12-iyunda I.V.Stalinning taklifi bilan RKP(b) MK Siyosiy byurosining "Oʻrta Osiyo respublikalarini milliy-hududiy chegaralash toʻgʻrisida" maxsus qarori qabul qilingan. Bu qaror bilan mazkur jarayon oʻzining soʻnggi bosqichiga kirdi. 15-iyulda RKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosi yangi tashkil etiladigan milliy respublikalar va oblastlarning muvaqqat byurosini tashkil etdi. Oʻzbeklar byurosi tarkibiga Fayzulla Xoʻjayev, Rustam Islomov, Akmal Ikromov, Qori Yoʻldosh Poʻlatov, Muxtorjon Saidjonov, Kalugin a'zo sifatida, Inoyatov nomzod sifatida kiritildi. Shuningdek, RKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosi tashkil etgan Hududiy komissiyada, uning milliy kichik komissiyalarida janjalli masalalarni hal qilish uchun tuzilgan maxsus komissiyalar ham faoliyat koʻrsatgan. Hududiy komissiya tarkibiga F. Xoʻjayev, A. Rahimboyev, S. Xoʻjanov, Q. Otaboyev, R. Islomov, N. Aytoqov, Y. Abdurahmonov, I. Aydarbekov, I. Vareykis, D. Manjara, I. Mejlauk, X. Saxat-Muratov va boshqa siyosiy arboblar kirgan edi.

Milliy respublikalar tuzish zarurligi gʻoyasining tashabbuskorlari oʻz fikrlarini Turkistondagi tub xalqlar hayotida tengsizlik mavjudligi va milliy mojarolar kuchayib borayotgani bilan asosladilar. Ular bu mojarolardan qutulish yoʻli sifatida turkmanlar, qirgʻizlar va boshqalarning milliy davlatini (aslida, milliy respublikasini) tuzish deb e'lon qildilar, amalda esa bu chora-tadbirlar mintaqada yashovchi xalqlarni bir-biridan ajratib qoʻyishdan boshqa narsa emas edi.

Yodda tuting!

Hududlarni qaytadan belgilash va chegaralash tarafdorlari til tafovutlari, milliy tafovutlarga diqqatni koʻproq qaratib, xoʻjalikka oid iqtisodiy omillarni, mavjud suv resurslari va sugʻorish tizimlarining umumiy ekanligini kamroq hisobga oldilar.

Xullas, siyosiy jihatlarga alohida e'tibor qaratildi. Shuningdek, Turkiston ASSR siyosiy rahbariyati orasidagi yevropaliklar bilan tub xalqlar vakillari

oʻrtasidagi ixtiloflar, ayrim qozoq va tojik kommunistlari hamda boshqalarning guruhbozlik koʻrinishlari mexanik tarzda Turkiston xalqlari oʻrtasidagi munosabatlarga koʻchirildi. RKP(b) MK Bosh kotibi I.V. Stalin, RKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosi raisi Y.Rudzutak va boshqalar Oʻrta Osiyoda milliy mojarolar mavjudligini ta'kidlashdan charchashmadi. Xullas, milliy masala Markaz tomonidan sun'iy ravishda boʻrttirib yuborildi va bu holat yangi tashkil qilinadigan milliy respublikalar va viloyatlar hududini tubdan qayta belgilash uchun hal qiluvchi asosiy dalil sifatida ilgari surildi.

1924-yil kuzida Oʻrta Osiyoda oʻtkazilgan milliy-hududiy chegaralanish va uning yakunlari. 1924-yil 16-sentyabrda boʻlgan Turkiston ASSR MIKning favqulodda sessiyasida Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanishni oʻtkazish toʻgʻrisida qaror qabul qilindi.

Xuddi shunday mazmundagi qarorlar 20-sentyabrda Butunbuxoro xalq vakillarining V qurultoyida va 29-oktyabrda Butunxorazm xalq vakillarining V qurultoyida ham qabul qilindi. 20-sentyabr kuni BXSR hukumati raisi Fayzulla Xoʻjayev Butunbuxoro xalq vakillarining V qurultoyida "Oʻrta Osiyoning milliy davlat chegaralanishi toʻgʻrisida" ma'ruza qildi.

Mazkur qarorlarda oʻzbek va turkman xalqlariga Oʻzbekiston SSR va Turkmaniston SSR tuzish huquqi, Turkiston ASSRning qirgʻiz (aslida qozoq) viloyatlarini 1920-yilda tashkil qilingan Qirgʻiziston ASSR (aslida Qozogʻiston ASSR) bilan birlashtirish maqsadida qirgʻiz (aslida qozoq) xalqiga Turkiston ASSRdan chiqish huquqi, qoraqirgʻiz (aslida qirgʻiz) xalqiga Turkiston ASSRdan chiqish huquqi va Qoraqirgʻiz (aslida qirgʻiz) avtonom viloyatini tashkil etish huquqi, tojik xalqiga ham Turkiston ASSRdan chiqib, Tojikiston avtonom viloyatini tashkil etish huquqi berilishi kerakligi ta'kidlandi.

RSFSR (Butunrossiya) Markaziy Ijroiya Komitetining **1924-yil 14-oktya-brda** boʻlgan II sessiyasida Turkiston ASSR MIKning milliy-hududiy chegaralanishi toʻgʻrisidagi qarori ayrim tuzatishlar bilan qabul qilindi. Sessiya qarori bilan Oʻrta Osiyodagi Turkiston ASSR, Buxoro va Xorazm respublikalari

oʻrnida Oʻzbekiston SSR (OʻzSSR) va Turkmaniston SSR, shuningdek, Tojikiston ASSR (OʻzSSR tarkibida), Qoraqalpoq va Qoraqirgʻiz (aslida Qirgʻiz) avtonom viloyatlari tuzilishi kerak edi.

Nihoyat, 1924-yil 27-oktyabrda Moskvada boʻlgan Butunittifoq (SSSR) Markaziy Ijroiya Qoʻmitasining III sessiyasida Turkiston ASSR MIK favqulodda sessiyasi, Butunbuxoro va Butunxorazm xalq vakillarining V qurultoylari

F. Xoʻjayev nutq soʻzlamoqda

qarorlari asosida Oʻrta Osiyoda milliy respublikalar tuzish toʻgʻrisida maxsus qaror qabul qilindi. Sessiyada BSSR Nozirlar Shoʻrosining raisi Fayzulla Xoʻjayev Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanishning oʻtkazilishi toʻgʻrisida nutq soʻzladi. 1924-yil sentyabr — oktyabr oylarida Oʻrta Osiyoda oʻtkazilgan milliy-hududiy chegaralanishi Oʻrta Osiyo respublikalari, RSFSR va SSSRning oliy organlari tomonidan qonuniy kuchga kirdi.

Yodda tuting!

Oʻrta Osiyo hududidagi Turkiston ASSR, Buxoro va Xorazm respublikalari oʻrnida oltita milliy davlat birlashmalari tashkil etildi.

- * O'zbekiston SSR;
- * Turkmaniston SSR:
- * O'zbekiston SSR tarkibida Tojikiston ASSR (1929-yilgacha);
- * RSFSR tarkibida Qoraqirgʻiz (Qirgʻiziston) muxtor viloyati;
- * RSFSR tarkibida Qozogʻiston ASSR;
- * Qozogʻiston ASSR tarkibida Qoraqalpoq muxtor viloyati. Keyinchalik Qoraqalpogʻiston ASSR, 1936-yildan OʻzSSR tarkibiga kirgan.

Bu davrda Turkiston, Buxoro va Xorazm respublikalarida amaliy ish boshlab yuborildi. Komissiyalar va kichik komissiyalar boʻlgʻusi tuzilmalarning hudud va chegaralari toʻgʻrisidagi masalani ishlab chiqdilar. Boshqaruv apparatlari tuzib, rejalar, iqtisodiyot, byudjet, yer-suv muammolari, maorif va sogʻliqni saqlash sohalarini tashkil qilish masalalari va boshqalar hal qilindi. Siyosiy tushuntirish ishlari olib borildi. Materiallar matbuotda e'lon qilinib miting va yigʻilishlar oʻtkazildi. Partiya va sovet organlarining topshirigʻi bilan Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanish oʻtkazilishini ma'qullab qarorlar qabul qilindi.

Shu narsani alohida aytib oʻtish lozimki, milliy-hududiy chegaralanish jarayonida koʻplab siyosiy xatolarga yoʻl qoʻyildi. Xususan, oʻzbek xalqining manfaatlariga jiddiy zarar yetkazildi. Azaldan oʻzbeklar yashab kelayotgan hududlarning katta qismi Markaz buyrugʻi bilan qoʻshni ittifoqdosh va avtonom respublikalar hamda viloyatlarga berildi.

Oʻzbekiston SSR Muvaqqat inqilobiy komiteti (Markaziy revkom) faoliyati. 1924-yil 31-oktyabrda taniqli davlat arbobi Fayzulla Xoʻjayev raisligida Oʻzbekiston SSR Muvaqqat inqilobiy komiteti (Markaziy revkom) tashkil topdi. Uning tarkibiga Porso Xoʻjayev, Rustam Islomov, Abdulla Rahimboyev, Davlat Rizayev, Sulton Qori, Vladimir Ivanov, Inomjon Xidiraliyev, Muxtorjon Saidjonov, Qori Yoʻldosh Poʻlatov va boshqalar kiritildi

1924-yil 18-noyabrda Turkiston ASSR, Buxoro SSR va Xorazm SSR MIKlari maxsus qoʻshma qaror qabul qildilar va shu qarorga binoan oʻz va-kolatlarini Oʻzbekiston SSR Sovetlarining ta'sis qurultoyiga qadar ish koʻruv-chi Oʻzbekiston SSR Muvaqqat inqilobiy komitetiga topshirdilar. Bu komitet Oʻzbekiston SSR tuzilishini boshqarib bordi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. XXSR vakillari oʻz hududini milliy-hududiy chegaralanishga qoʻshish lozim emasligini nimalar bilan asoslagan edi?
- 2. Milliy respublikalar tuzish zarurligi gʻoyasining tashabbuskorlari oʻz fikrlarini qanday asosladilar?
- 3. Sovetlarning Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanishni oʻtkazishdan asosiy maqsadi nima edi?
- 4. XX asrning 20-yillari oʻrtalariga kelib Oʻrta Osiyoning siyosiy xaritasida qanday oʻzgarishlar yuz berdi?
- 5. Turkiston ASSR, BXSR, XXSRlarning milliy-hududiy chegaralanishga munosabatlarini jadval asosida toʻldiring.

Turkiston ASSR	BXSR	XXSR

6. Turkiston ASSR, Buxoro va Xorazm respublikalari oʻrnida qanday respublika va viloyatlar tashkil etildi?

IKKINCHI BOB. SOVET HOKIMIYATINING OʻZBEKISTONDA YURITGAN SIYOSATI (1925 – 1939-yillar)

§ 10. O'zbekiston SSRning tashkil topishi

O'zbekiston SSRning tuzilishi, uning hududi va aholisi. 1925-yil

13-fevralda Buxoroda maxsus qurilgan Xalq uyida Butunoʻzbek (Oʻzbekiston SSR) Sovetlarining I ta'sis qurultoyi ochildi. Qurultoy faoliyatida Moskvadan maxsus kelgan Butunittifoq (SSSR) Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi raisi Mixail Kalinin qatnashdi va nutq soʻzladi. Qurultoy qatnashchilari tomonidan 17-fevralda "Oʻzbekiston Sovet Sotsialistik Respublikasini tashkil etish toʻgʻrisida Deklaratsiya" qabul qilindi. Deklaratsiyada yangi tashkil topgan Oʻzbekiston SSR tarkibiga Toshkent, Samarqand, Fargʻona, Qashqadaryo, Zarafshon (Buxoro), Surxondaryo, Xorazm

Yoʻldosh Oxunboboyev

viloyatlari va Tojikiston ASSR kirganligi alohida ta'kidlandi. Qurultoyda respublikaning oliy organlari: Oʻzbekiston SSR Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi (OʻzSSR MIK) va Oʻzbekiston SSR Xalq Komissarlari Soveti (OʻzSSR XKS) tuzilgan. Taniqli davlat arbobi **Fayzulla Xoʻjayev** Oʻzbekiston SSR Xalq Komissarlari Soveti raisi, "Qoʻshchi" uyushmasi faoli **Yoʻldosh Oxunboboyev** Oʻzbekiston SSR Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi raisi lavozimlariga saylanishdi.

Bu paytda Oʻzbekiston SSR hududi **312 394 km²**, aholisi **3 963 285** kishi boʻlgan (unga Tojikiston ASSR va Qoraqalpogʻiston avtonom viloyatining hududi va aholisi kirmaydi). 1924-yil oxirida Oʻrta Osiyo respublikalarida hammasi boʻlib **8 131 062** kishi yashagan boʻlib, ularning qariyb yarmisi Oʻzbekistonda istiqomat qilgan.

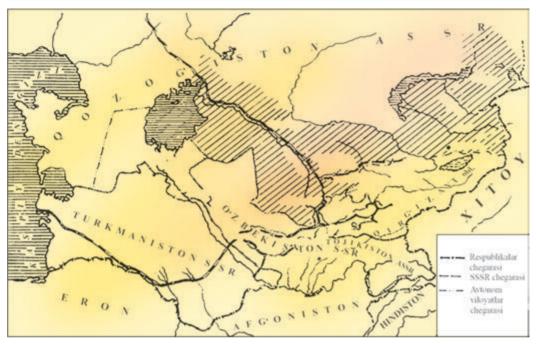
Qurultoyda respublikaning oliy organlari: Oʻzbekiston SSR Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi (OʻzSSR MIQ) va Oʻzbekiston SSR Xalq Komissarlari Soveti

Mulohaza!

Qaysi mezonlar asosida mazkur hududlar Oʻzbekiston SSR hududiga kiritilgan?

Turkiston ASSR dan 9 ta uyezd, 133 tuman va 7 qishloq okrugi; Buxoro respublikasining 9 ta viloyati; Xorazm respublikasining 23 ta tumani.

Milliy – hududiy chegaralanishdan soʻng Oʻrta Osiyo respublikalari

Oʻzbekiston hukumatining Samarqanddan Toshkentga koʻchirilishi

(OʻzSSR XKS) tuzilgan. Keyinchalik bu miqdor doimiy ravishda oʻzgarib turgan.

Oʻzbekiston SSR tashkil topgan paytda qisqa muddat (1925-yil fevral — aprel) davomida **Buxoro** shahri poytaxt boʻldi. Soʻngra 1925-yil apreldan 1930-yil sentyabrgacha **Samarqand** shahri Oʻzbekiston SSR poytaxti sanalgan. Bu paytda Toshkentda Markazning yangi tuzilgan Oʻrta Osiyo respublikalarini nazorat qilish-

ga moʻljallangan turli tashkilotlari (VKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosi, Oʻrta Osiyo Iqtisodiy Kengashi, Turkiston fronti, Oʻrta Osiyo harbiy okrugi va b.) joylashtirilgan edi. Samarqand respublikaning markazida joylashgan boʻlib, bu holat yangi tashkil qilingan Oʻzbekiston SSR hududining barcha qismlarini amalda bir butun qilib birlashtirishga hamda sovet tashkilotlari ishini jonlantirishga yordam berdi. Mahalliy hokimiyat organlari mustahkamlanib, ularning markaziy hukumat muassasalari bilan aloqalari kuchaygandan soʻng Oʻzbekiston poytaxti 1930-yil 20-sentyabrda respublikaning eng muhim iqtisodiy, siyosiy va madaniy markazi boʻlgan **Toshkent** shahriga koʻchirildi. Oʻzbekiston SSR hukumatining raisi Fayzulla Xoʻjayev bir kechada poytaxtni Samarqanddan Toshkentga koʻchirib keltirgan edi.

Yodda tuting!

Oʻzbekiston SSR poytaxtlari – Buxoro – Samarqand – Toshkent.

Oʻzbekiston SSRda 1925-yil 29-yanvarda ilk bor ma'muriy-hududiy boʻlinish oʻtkazildi. Dastlabki **7 viloyat** (Zarafshon, Samarqand, Toshkent, Fargʻona, Surxondaryo, Qashqadaryo, Xorazm), alohida **Konimex** tumani tashkil topdi. Bu paytda OʻzSSR tarkibida 23 ta uyezd va 241 ta volost boʻlgan.

Mulohaza!

9-sinfda olgan bilimlaringizga tayanib, uyezd va volost tushunchalarini sharhlang.

1926-yil 29-sentyabrda Oʻzbekiston SSR Sovetlari Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi V sessiyasining rayonlashtirish toʻgʻrisida qarori qabul qilindi. Unga muvofiq Oʻzbekiston SSRda mavjud boʻlgan **7 ta viloyat**, 23 ta uyezd, 241 ta volost va 1163 ta qishloq jamoasi oʻrniga yangi ma'muriy boʻlinish oʻtkazilib, **10 ta okrug** (Xorazm, Buxoro, Oʻrta Zarafshon, Samarqand, Toshkent, Xoʻjand, Qoʻqon, Andijon, Surxondaryo, Qashqadaryo), alohida qozoq-qoraqalpoq **Konimex** tumani, 87 ta tuman va 1720 ta qishloq shoʻrosi tuzildi.

Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining tashkil topishi. OʻzSSR tuzilishi arafasida, 1925-yil 6 — 12 fevralda eski Buxoro shahrida Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining I ta'sis syezdi ham boʻlib oʻtdi. Syezd ishida SSSR Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi raisi **M.I.Kalinin** qatnashdi va ma'ruza qildi.

Syezdda Oʻzbekiston Kommunistik (bolsheviklar) partiyasi tashkiliy jihatdan rasmiylashtirildi. Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komiteti mas'ul sekretarlari qilib **Vladimir Ivanov** va **Akmal Ikromov** saylandi. Oʻzbekiston Kompartiyasi aslida Sovet Ittifoqi Kommunistik partiyasi (KPSS)ning Oʻzbekiston SSRdagi filiali hisoblangan. Sovet hokimiyati yillarida respublika siyosiy hayotida Oʻzbekiston Kommunistik partiyasi yetakchi rol oʻynagan. Oʻzbek xalqi tarixida XX asrda yuz bergan koʻplab fojiali voqealar kommunistik partiya faoliyati bilan bogʻliqdir. Oʻzbekiston partiya tashkiloti respublika va oʻzbek xalqi manfaatlarini hisobga olmasdan Moskvada ishlab chiqilgan qarorlarni bajarib keldi.

Oʻzbekiston SSR – Sovet Ittifoqi tarkibidagi milliy ittifoqdosh respublika. Oʻzbekiston SSR Butunittifoq Sovetlarining III syezdida 1925-yil 13-may kuni SSSR tarkibiga qabul qilindi. SSSR 1922-yil 30-dekabrda 4 ta ittifoqdosh sovet respublikasi (RSFSR, Ukraina, Belorusiya, ZSFSR – Kavkazorti) asosida tashkil topgan edi. 1927-yil 30-martda OʻzSSR Sovetlarining II syezdida Oʻzbekiston SSRning birinchi Konstitutsiyasi qabul qilindi.

Oʻzbekiston SSR tashkil qilinganidan soʻng respublika davlat boshqaruvi organlari Ittifoq organlari tartibida va ulardan andoza olingan holda tuzilgan. Bu ittifoqdosh respublikalarning Markazdan turib boshqarishning eng oson va oddiy, shu bilan birga mustahkam shakli edi.

Butun Ittifoqda boʻlgani singari Oʻzbekistonda ham mehnatkashlarning eng ommaviy tashkiloti kasaba uyushmalari (profsoyuzlar) ham partiya komitetlariga toʻla-toʻkis qaram boʻlib qoldi. 1925-yil 21-martda boʻlgan Oʻzbekiston kasaba uyushmalari I ta'sis syezdida unga asos solindi. Oʻzbekiston kasaba uyushmalari respublika soveti (Uzsovprof) Butunittifoq Kasaba uyushmalari Markaziy Soveti (VSSPS) rahbarligida ish olib borgan.

Sovet hokimiyati yosh avlodni kommunistik ruhda tarbiyalashga muntazam e'tibor qaratgan. Bu ishlar bilan Butunittifoq leninchi kommunistik yoshlar soyuzi (VLKSM)ning Oʻzbekistondagi organi — **Oʻzbekiston leninchi** kommunistik yoshlar soyuzi (OʻzLKSM) shugʻullangan. Oʻzbekiston kom-

somoliga **Samarqand shahrida** 1925-yil aprelda boʻlib oʻtgan ta'sis qurultoyida asos solindi.

Oʻzbekistondagi dehqonlarni gʻoyaviy jihatdan birlashtirib turgan tashkilotlardan biri **"Qoʻshchi"** ittifoqi boʻlgan. U **1920 – 1933**-yillarda faoliyat koʻrsatgan. 1925-yilda 200 000 kishini oʻziga birlashtirgan bu ittifoq ham asta-sekin bolsheviklarning qishloqdagi zoʻravonlik siyosatining asosiy tayanchiga aylantirilgan.

Yodda tuting!

Oʻzbekiston SSRda 1925-yil 29-yanvarda ilk bor ma'muriy-hududiy boʻlinish oʻtkazilib, 7 viloyat (Zarafshon, Samarqand, Toshkent, Fargʻona, Surxondaryo, Qashqadaryo, Xorazm) va alohida Konimex tumani tashkil etildi. 1926-yil 29-sentyabrda 10 ta okrug (Xorazm, Buxoro, Oʻrta Zarafshon, Samarqand, Toshkent, Xoʻjand, Qoʻqon, Andijon, Surxondaryo, Qashqadaryo) va alohida Konimex tumani tuzildi.

Oʻzbekiston SSR tarkibida Tojikiston ASSRning tashkil topishi. 1926-yil 1 – 12-dekabrda Dushanbeda boʻlib oʻtgan Tojikiston ASSR Sovetlarining I ta'sis syezdida Oʻzbekiston SSR tarkibida Tojikiston Avtonom Sovet Sotsialistik Respublikasi (Tojikiston ASSR) tuzilganligi haqida deklaratsiya qabul qilingan. Bu paytda Tojikiston ASSR hududi 135 620 km², aholisi 739 503 kishi boʻlgan.

1929-yil 16-oktyabrda Tojikiston ASSR oʻrniga Tojikiston SSR tashkil topdi va u Oʻzbekiston SSR tarkibidan chiqdi. Markazning buyrugʻi bilan oʻzbeklarning azaliy yurti boʻlgan Oʻzbekiston SSRning Xoʻjand okrugi Tojikiston SSRga berildi.

Qoraqalpoq avtonom viloyatining tuzilishi va Qoraqalpogʻiston ASSRning Oʻzbekiston SSR tarkibiga kiritilishi. 1925-yil 12 — 19-fevralda Toʻrtkoʻlda dehqon, batrak va qizil askar deputatlari Qoraqalpoq avtonom viloyati Sovetlarining I ta'sis syezdi boʻlib oʻtdi. Syezdda Qoraqalpoq avtonom viloyati tuzilganligi va uning Qozogʻiston ASSR tarkibiga kirishi qonun yoʻli bilan mustahkamlandi.

O'zingizni sinang!

Oʻzbekiston kasaba uyushmalari – bu ... Akmal Ikromov – bu ... Oʻzbekiston komsomoli – bu ... Respublikalar poytaxtlari – bu ... Qoraqalpogʻiston 1925 – 1932-yillarda Qozogʻiston, 1932 – 1936-yillarda RSFSR tarkibida boʻldi. 1936-yil 5-dekabrda Qoraqalpogʻiston ASSR hududi Oʻzbekiston SSR tarkibiga kiritildi. Bugungi kunda qoraqalpoq xalqi Oʻzbekiston Respublikasi tarkibidagi suveren Qoraqalpogʻiston Respublikasida yashab, bunyodkorlik faoliyati bilan shugʻullanmoqda.

Atamalar izohi!

"Qoʻshchi" – Qoʻsh haydovchi kishi, dehqon. "Qoʻshchi" dehqonlarni gʻoyaviy jihatdan birlashtirib turgan ittifoq boʻlganligi uchun shunday nomlangan.

VKP (b) – Butunittifoq kommunistlar (bolsheviklar) partiyasi. KPSS (Sovet Ittifoqi kommunistik partiyasi)ning 1925 – 1952-yillardagi nomi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. "O'zbekiston Sovet Sotsialistik Respublikasini tashkil etish to'g'risida Deklaratsiya"ga muvofiq tashkil topgan O'zbekiston SSR qaysi hududlardan iborat edi?
- 2. Oʻzbekiston SSR poytaxti nima sababdan dastlab Samarqandga koʻchirilib, undan Toshkentga qayta koʻchirilgan edi?
- 3. Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining asosiy vazifalari nimalardan iborat boʻlgan?
- 4. Butunittifoqning kasaba soyuzi va komsomol yoshlar tashkilotlari nima maqsadda tashkil etilgan edi?
- 5. Oʻzbekiston SSR va uning tarkibida boʻlgan Tojikiston ASSR va Qoraqalpogʻiston avtonom viloyatlari boʻyicha ma'lumot toʻplang.

	O'zbekiston SSR	Tojikiston ASSR	Qoraqalpogʻiston avtonom vil
Tashkil topishi sanasi			
Poytaxti			
Ma'muriy tuzilishi			
Aholisi			

6. Milliy-hududiy chegaralanishdan keyin Oʻrta Osiyo respublikalari xaritasidagi Oʻzbekiston SSR hududini hozirgi Oʻzbekiston xaritasi bilan taqqoslang. Bir xillik va farqli jihatlarini ikkita ustunda qiyoslang.

Oʻzbekiston SSR	Oʻzbekiston Respublikasi	

§ 11. Oʻzbekistonda qishloq xoʻjaligini kollektivlashtirish siyosati hamda quloqlarning surgun qilinishi

Oʻzbekistonda yer-suv islohotining ikkinchi bosqichi. Oʻrta Osiyoda milliy-hududiy chegaralanish oʻtkazilgandan soʻng 1925 — 1929-yillarda yer-suv islohotining ikkinchi bosqichi amalga oshirildi. Islohotning ikkinchi bosqichi birinchisidan farqli oʻlaroq katta yer egaligini (rasmiy hujjatlarda "quloqlar" — "mushtumzoʻrlar" deb yuritilgan) butunlay cheklash va ularni sinf sifatida tugatish masalasini qoʻydi. "Agrar inqilob"ning strategiya va taktikasi Oʻzbekiston Kompartiyasining II syezdi (1925-yil noyabr)da tasdiqlandi. Bu bosqich Oʻzbekiston SSR MIKning 1925-yil 2-dekabrdagi "Suv va suvni natsionalizatsiya qilish toʻgʻrisida" va "yer-suv islohoti toʻgʻrisida"gi dekretlari bilan boshlandi.

Bu islohot Oʻzbekistonda joylardagi shart-sharoit va tayyorgarlik darajasiga qarab uch bosqichda oʻtkazildi.

Bosqichi	Birinchi bosqich	Ikkinchi bosqich	Uchinchi bosqich
Hududi	Farg'ona, Toshkent,	Zarafshon viloya-	Qashqadaryo,
	Samarqand viloyatlari	ti (Buxoro va Oʻrta	Surxondaryo,
		Zarafshon okruglari)	Xorazm okruglari
Davri	1925-1926-yillar	1927-yil	1928–1929-yillar

Yer-suv islohotini oʻtkazish toʻgʻrisidagi dekretga asosan Fargʻona viloyatida 40 desyatina, Toshkent va Samarqand viloyatlarida 50 desyatina va undan ortiq sugʻoriladigan yerlari bor katta yer egalarining xoʻjaliklari butunlay tugatilishi, ularning yerlari davlat yer fondiga oʻtkazilishi va dehqonlarga boʻlib

berilishi nazarda tutilgan edi. Yer bilan birgalikda barcha ishchi hayvonlari (hoʻkiz, ot va b.), dehqonchilik asbob-uskunalari ham musodara qilindi.

Chorikor, qarol, yetim kabi kambagʻal dehqon tabaqalari asosan boy xoʻjaliklarning yerlarini ijaraga olib, unda ishlagan va tirikchiligini oʻtkazgan. "Quloq" xoʻjaliklari odatda yerga oʻzlari ishlov bergan va ortiqcha yerlarini ijarachilarga topshirgan.

Yodda tuting!

Oʻzbekistonda boy xoʻjaliklari quyidagi ikki toifaga boʻlingan: 1) 40-50 desyatina va undan ortiq sugʻoriladigan yeri bor boy xoʻjaliklar; 2) 10 – 40 desyatinagacha yeri bor oʻziga toʻq dehqon xoʻjaliklari. Keyinchalik oʻziga toʻq dehqon xoʻjaliklari "quloqlar" deb nomlandi.

1925–1929-yillarda oʻtkazilgan islohotlar natijasida barcha viloyatlarda 5000 ga yaqin boy xoʻjaliklar tugatildi, 23 000 dan ortiq oʻziga toʻq xoʻjaliklarning "ortiqcha" yerlari tortib olindi. Har bir boy va oʻziga toʻq xoʻjalik uchun 7 – 10 desyatinagacha boʻlgan yer uning oʻziga qoldirilishi mumkin edi. Biroq oʻziga toʻq dehqon xoʻjaliklari haqiqiy *dehqonlar* boʻlib, ular yerdan samarali foydalanishgan va ishlab chiqarishni kengaytirishga harakat qilishgan. Ular ishbilarmon va uddaburon kishilar boʻlgan.

Mulohaza!

Nima deb oʻylaysiz, nega yer-suv islohotlari va "quloqlashtirish" siyosati aynan 20-yillarda boshlandi?

Kollektivlashtirishning majburiy sur'atda amalga oshirilishi hamda kolxoz va sovxozlarning tashkil qilinishi. Yangi iqtisodiy siyosat tufayli o'z xo'jaligini tiklab olgan xo'jaliklarning quloq qilinishi natijasida 1929-yili sovet jamiyatida bozor munosabatlari muhiti barham topdi. 1930-yil 17-fev-

ralda Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining "Kollektivlashtirish va quloq xoʻjaliklarini tugatish toʻgʻrisida"gi qarori qabul qilindi. Oʻzbekistonda 1930-yili yalpi kollektivlashtiriladigan 19 ta tuman Markaz tomonidan belgilab berildi. Mahalliy rahbarlar son orqasidan quvib, qonunni buzish-

Quloqlar mehnatidan foydalanish

gacha bordilar. Kollektivlashtirish mutasaddilari dehqonlarning majlislarida kolxozga kirmaganlar suvdan mahrum etiladi, sanoat mollari bilan ta'minlanmaydi, ularga katta soliq solinadi hamda yashash joyidan surgun qilinadi, deb dagʻdagʻa qilishdi. Natijada koʻpchilik tumanlarda kollektivlashtirish bir necha hafta ichida amalga oshirildi. Oʻzbekistonda dastlabki kolxozlar (jamoa xoʻjaliklari) va sovxozlar (davlat xoʻjaliklari) tashkil qilindi.

1931-yilning bahoridan boshlab Oʻzbekistonda yalpi jamoalashtiriladigan tumanlar qaytadan tuzildi. Oʻzbekiston qishloq xoʻjaligini kollektivlashtirish rasman 1932-yili tugallandi. Shu vaqtga kelib respublikadagi dehqon xoʻjaliklarining 75 foizi umumiylashtirilgan sektorga, ya'ni kolxoz va sovxozlarga birlashdi. 1932-yili respublikada 60 dan ziyod sovxoz bor edi. Yakka dehqon xoʻjaliklarining bir qismi kolxozlardan tashqarida qoldi, lekin ularga iqtisodiy jihatdan tazyiq oʻtkazish yanada kuchaydi. Bunday xoʻjaliklarga solinadigan qishloq xoʻjalik soliqlari oshirildi, davlatga majburan topshiriladigan mahsulot hajmi ham kolxozlarga nisbatan 50 foizga koʻpaytirildi. 1939-yilga kelib Oʻzbekistonda yakka dehqon xoʻjaliklariga butkul barham berildi.

1939-yil – bu 1932-yil – bu 1931-yil – bu	
1930-yil – bu 1929-yil – bu 1925-yil – bu	

Oʻzbek qishlogʻi fojiasi. Oʻzbek qishlogʻi bu paytda ulkan fojiani boshdan

kechirdi. Koʻpgina odamlar oʻz xoʻjaliklarini qarovsiz tashlab qochib ketdilar, chorva mollarini soʻydilar va sotib yubordilar. Mollarning koʻplab soʻyilishi jiddiy muammo boʻlib qoldi. Qoramollar miqdori 1930-yili 60 000 boshdan ziyodga kamayib ketdi.

Azaldan tuproqqa mehr qoʻygan, dehqonchilikning barcha sinoatlarini puxta oʻzlashtirgan oʻzbek dehqonlari sovet hokimiyati tomonidan ayovsiz ravishda qatagʻon qilingan. Koʻp holatlarda bobodehqon va uning kattakon

Majburiy tashkil qilingan jamoa xoʻjaliklarida yer haydash. Xiva, 1930-yil

xonadoni taqdir izmiga tashlab qoʻyilgan. Xonadon boshliqlari surgun qilingan yoki qamoqqa joʻnatilgan. Yuz minglab oʻzbeklar bu paytda xorijga joʻnab ketishga majbur boʻldilar.

Bu paytda qishloqlarda uyma-uy yurib, gʻallani tortib olish oddiy holga aylangan edi. "Osmon uzoq, yer qattiq" degan oʻzbek xalq maqoli ehtimol shu yillarda toʻqilgan boʻlsa kerak. Shahrisabz tumani gʻalla tayyorlash vakili Jalilov bu kompaniyaning murosasizligi bois uni "Gʻalla tayyorlash urush degandek gap. Gʻalla tayyorlovchilar otishi, qamashi va boshqa ishlar qilishi mumkin. Ular hukmbardorlik qiladi", deb ta'riflaydi.

Mulohaza!

Oʻylab koʻrib, xulosa chiqaring! Dehqonlarga quyidagicha dagʻdagʻa qilingan: "Agar gʻallangiz boʻlmasa, xotinlaringizni soting, aks holda 5 yildan qamoqda oʻtirib chiqasiz".

Oʻzbekiston Kompartiyasi MK sekretari Kirpanov tomonidan "mutlaqo maxfiy" grifi ostida 1930-yili tayyorlangan ma'lumotnomada keltirilishicha, gʻalla yigʻishda oʻta kuchli ma'muriyatchilikka yoʻl qoʻyilgan. Qishloqlarda tayyorlov idorasining vakillari uyma-uy yurib, kambagʻal dehqonlarning oxirgi misqol gʻallasigacha, hatto 20 funt zigʻirigacha tortib olganlar. Urugʻlik gʻallaga tegmaslik haqidagi dekret boʻlishiga qaramay, dehqonlar qismati taqdir hukmiga tashlab qoʻyilgan edi. Hattoki, gʻalla topshirish rejasini bajargan dehqonlar ham bir boshdan tintilib, ularning gʻallasi tortib olingan.

Oʻzbekistonda quloqlashtirish siyosati hamda uning oqibatlari. Mustabid sovet rejimi 1929 — 1935-yillarda badavlat va oʻrtahol dehqonlarni qishloq burjuaziyasi sifatida tugatish siyosatini olib borgan. Quloq xoʻjaliklarini tugatish kompaniyasi Oʻzbekistonda 1930-yil fevraldan boshlab avj oldi.

VKP(b) MK Siyosiy byurosining 1930-yil 26-yanvardagi "Yoppasiga jamoalashtirish rayonlarida quloq xoʻjaliklarini tugatish tadbirlari toʻgʻrisida"gi qarori va VKP(b) MK Oʻrta Osiyo byurosining "Quloqlarni sinf sifatida tugatish bilan bogʻliq tadbirkor toʻgʻrisida"gi koʻrsatmalari asosida Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komiteti 1930-yil 17-fevralda "Kollektivlashtirish va quloq xoʻjaliklarini tugatish toʻgʻrisida" qaror qabul qilgan.

Oʻzbekistonda quloqlar sifatida roʻyxatga olingan oʻziga toʻq xoʻjaliklarning mol-mulki toʻliq musodara qilinib, ularning oilalari oʻzga yurtlar (Ukraina, Shimoliy Kavkaz, Sibir, Qozogʻiston, Uzoq Sharq va b.)ga surgun qilingan. Shuningdek, respublikaning oʻzida quloqlar uchun maxsus konsentratsion lagerlar va koʻchirib keltirilganlarning 17 ta majburiy mehnat posyolkalari tashkil qilindi. Bu posyolkalar 1931-yildan Qoʻqon, Chust-Pop, Oqdaryo, Ikromov, Gʻijduvon, Vobkent, Bauman, Denov, Sariosiyo, Quva, Yangiyoʻl tumanlarida tuzilgan. Masalan, Bauman (hozirgi Shofirkon) tumanidagi Jilvon va Koʻli Odina qishloq sovetlari hududida ana shunday 2 ta "quloqlar" posyolkasi barpo qilingan. Sovet hokimiyatiga qarshilik qilgan quloqlar esa qamoqqa olingan va otib tashlangan.

Dehqonlarning noroziligi kuchayib, Fargʻona va Zarafshon vodiylari, boshqa hududlarda ommaviy norozilik namoyishlari, sovet tuzumiga qarshi isyonlar va qurolli chiqishlar yuz berdi. Ba'zi isyonlar qurolli qoʻzgʻolon darajasiga koʻtarilgan. Faqat Qashqadaryo okrugida 1930-yil boshlarida dehqonlarning 14 ta norozilik chiqishlari yuz berib, ularda 3700 kishi ishtirok etgan. 1930-yil mart oyida OʻzSSRda 240 ta, SSSRda 2000 dan ortiq qurolli chiqishlar qayd etilgan.

Quloqlarga qarshi kurash OʻzSSRda kun sayin kengayib borgan. 1931-yil avgustda 3828 ta quloq xoʻjaliklari tugatilgan, 3871 xoʻjalik "quloq oilasi" sifatida **Ukraina, Sibir va Shimoliy Kavkaz**ga surgun qilingan. Rasmiy ma'lumotlarda koʻrsatilishicha, 1933-yili Oʻzbekistonda surgun qilingan quloq xoʻjaliklari soni 5500 tagacha yetgan.

Mulohaza!

Oʻylab koʻrib, xulosa chiqaring! 1942-yilda SSSR hududida mehnat surgunida boʻlgan 1152 oʻzbekistonlik "quloqlar" harakatdagi armiya safiga chaqirilib, frontga joʻnatilgan.

Quloqlashtirish siyosati 1933-yilda asosan amalga oshirib boʻlingan. Biroq 1934 – 1937-yillarda ham koʻplab badavlat dehqon xoʻjaliklari quloq qilingan. Sovet hokimiyati yillarida quloqlikka tortilib, surgun qilinganlardan tirik qolganlarining erkin fuqarolik maqomini olib, oʻz yurtiga qaytish jarayoni ogʻir

kechib, u taxmiman 20 yildan koʻproq vaqtni, ya'ni 1934 – 1956-yillarni oʻz ichiga oladi.

Atamalar izohi!

Natsionalizatsiya – (ingl. – millat, xalq) ayrim shaxs yoki birlashmalarning xususiy mulki boʻlgan yer, ishlab chiqarish korxonalari, transport va boshqalarni davlat ixtiyoriga olish.

"Quloqlar" (rus. kulachestvo – mushtumzoʻr) – mustabid sovet rejimining badavlat va oʻrtahol dehqonlarni qishloq burjuaziyasi sifatida tugatish siyosatidir.

Funt – ogʻirlik oʻlchov birligi boʻlib, 1 funt 410g.ga teng boʻlgan.

Kollektivlashtirish – mayda-mayda dehqon xoʻjaliklaridan ommaviy tarzda yirik kollektiv xoʻjaliklar (kolxozlar)ni tashkil qilish.

Konsentratsion lager – (lot. – biror narsaning toʻplanishi) bir joyga toʻplash, yigʻish. Konsentratsion lager bu siyosiy mahbuslar qamaladigan maxsus lager.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Sovet hukumati boy xoʻjalik va toʻq xoʻjalik oʻrtasidagi farqlarni qanday mezon asosida yuzaga keltirgan?
- 2. Toʻq xoʻjaliklarning qanday turdagi moddiy boyliklari musodara qilingan edi?
- 3. Tortib olingan yerlar hisobidan nimalar tashkil etildi? Yangi tashkil etilgan birlashmalar mahalliy aholining manfaatlariga qay darajada xizmat qildi?
- 4. Yer-suv islohotining oqibatlari nimalarga olib keldi?
- 5. Uyga vazifa: yer-suv islohoti oʻtkazilishiga oid jadvalni toʻldiring.

Bosqichi	Birinchi bosqich	Ikkinchi bosqich	Uchinchi bosqich
Hududi			
Davri			
Jarayonlari			
Oʻziga xosligi			
Oqibatlari			

Mustaqil ish.

Taqdiri quloqlashtirish siyosati bilan bogʻliq boʻlgan yaqin qarindoshingiz (ota-bobolaringiz) hayoti bilan bogʻliq esse yozing.

§ 12. Oʻzbekistonda industrlashtirish siyosatining amalga oshirilishi va kadrlar masalasi

Mamlakatda industrlashtirish siyosatiga oʻtilishi va besh yillik rejalarining ishlab chiqilishi. Mamlakatda qishloq xoʻjaligini zoʻravonlik bilan kollektivlashtirish jarayonida 1928-yili sanoatni industrlashtirish ham amalga oshirildi. Aslini olganda mamlakatning markaziy organlari tomonidan 1925-yil dekabrda boʻlgan VKP(b) XIV syezdida SSSRda iqtisodiyotni rivojlantirishning hal qiluvchi vositasi sifatida sotsialistik industrlashtirishga oʻtish ommaviy tarzda e'lon qilingan edi. Mamlakatning iqtisodiy, siyosiy va madaniy taraqqiyoti zamonaviy sanoatni vujudga keltirishga bevosita bogʻliq edi. Bu maqsadga tez muddatda erishishning aniq yoʻllarini ishlab chiqish talab etilardi.

Oʻzbekiston uchun sanoat qurilishini keng sur'atda jadallashtirish nihoyatda zarur edi. Chunki respublika iqtisodiyoti bu davrda ham agrar xususiyatga egaligicha qolayotgan edi. 1927-yilda OʻzSSR xalq xoʻjaligida qishloq xoʻjaligining salmogʻi 62,6 %, sanoatning salmogʻi 37,4 % ni tashkil etar, shu bilan birga sanoat ishlab chiqarishining 90 foizi qishloq xoʻjalik xomashyosini qayta ishlashga asoslangan edi. Iqtisodiyot xomashyo yoʻnalishida boʻlgani sababli respublika sanoati faqat bir tomonlama ixtisoslashtirilayotgan edi. Buning ustiga industrlashtirish siyosati qishloq hisobidan amalga oshirildi. Qishloq xoʻjalik mahsulotlarining xarid narxlari pasaytirildi. Natijada dehqonlar qashshoqlashib, mamlakatda oziq-ovqat muammosi keskinlashdi.

Yodda tuting!

1928-yil kuzigacha mamlakat xalq xoʻjaligi bir yillik rejalar asosida boshqarib kelindi. Oʻsha yildan boshlab xoʻjalikni boshqarishning besh yillik rejalari joriy boʻldi. Birinchi besh yillik rejasi 1928-yil oktyabrda boshlanib, 1932-yil dekabrda muddatidan 9 oy oldin yakunlandi.

Oʻzbekistonda yangi sanoat korxonalari qurilishi. Birinchi besh yillik davrida (1928-yil oktyabr — 1932-yil dekabr) Oʻzbekistonda 289 ta yangi sanoat korxonasi qurildi va ishga tushirildi, 79 ta korxona qayta tashkil etildi. Yengil sanoatning koʻnchilik, poyabzal ishlab chiqarish, tikuvchilik sohalari va ip-gazlama ishlab chiqarish sur'atlari oshib bordi. Industrlashtirish

Oʻzbekistonda dastlab sekinlik bilan amalga oshirildi. Ana shu davrda Oʻrta Osiyo respublikalarida paxtachilik va mashinasozlik sanoatining toʻngʻichi boʻlgan **Toshkent qishloq xoʻjaligi mashinasozligi** zavodi barpo etildi. **Toshkent toʻqimachilik kombinati** va **Chirchiq elektr kimyo kombinati** qurilishi tez sur'atlar bilan olib borildi. Elektr stansiyalari quvvati 482 mln kilovattga yetdi. XX asr 30-yillarida **Chirchiq-Boʻzsuv** GESlar kaskadi barpo etildi.

Oʻzbekistonda sanoat korxonalarining texnik darajasi haddan tashqari past, muhandislar, texniklar va zamonaviy texnikani biladigan malakali ishchilar nihoyat darajada yetishmas edi. Biroq sanoat korxonalariga malakali xodimlar va tajribali ishchilar RSFSRning markaziy shaharlaridan olib kelinadigan boʻldi. Markazning bu usuli Oʻzbekistonning butun sovet davri tarixida muttasil ravishda davom ettirildi.

F. Xoʻjayev nemis deligatsiyasi a'zolari bilan Toshkent toʻqimachilik kombinati qurilishida. 1934-yil

Mulohaza!

Oʻylab koʻrib, xulosa chiqaring.

Mahalliy millatlar, eng avvalo, oʻzbeklardan malakali mutaxassislar tayyorlash oʻrniga Oʻzbekistonga, asosan, yevropalik aholi koʻchirib keltirildi. Koʻpchiligi slavyan aholiga mansub boʻlgan bunday kishilar poytaxt Toshkent, yangi qurilayotgan shaharlar va viloyat markazlariga joylashtirilib, ular yaxshi maoshli ish, navbatsiz kvartira bilan ta'minlandilar. Universitet va institutlarga imtiyozli asoslar bilan oʻqishga qabul qilindilar. Qishloqlardan kelgan oʻzbek yigit-qizlari esa shaharda muqim joylasha olmay, turli qiyinchiliklar va jiddiy yetishmovchiliklar natijasida asosan ʻʻqora ishlar' va maishiy sohada xizmat qilishga majbur boʻlishdi.

Mahalliylashtirish yoki oʻzbeklashtirish siyosati. Darhaqiqat, bu davrda eng muhim muammolardan biri kadrlar masalasi edi. Chunki davlat hokimiyati va xoʻjalik boshqaruvi organlarida milliy kadrlar juda oz boʻlib, ish yuritish ham rus tilida olib borilar edi. Respublika boshqaruv mahkamalarida mas'ul lavozimlarni ruslar egallab olgan edi. Oʻzbekiston SSR Xalq Komissarlari

Soveti raisi Fayzulla Xoʻjayev tub xalqlardan mahalliy kadrlar tayyorlash va ularni yuqori lavozimlarga koʻtarishda jonbozlik koʻrsatdi. Uning tashabbusi bilan OʻzSSR MIK huzurida **1925-yil 3-martda Bobon Mavlonbekov** raisligida "Davlat apparatini mahalliylashtirish Markaziy komissiyasi" tuzildi. Akmal Ikromov, Rahim Inogʻomov va boshqalar unga a'zo boʻlishdi. Markaziy komissiyaning Samarqand, Zarafshon,

Akmal Ikromov

Toshkent, Farg'ona va boshqa viloyatlarda ham bo'limlari tashkil qilindi.

Mahalliylashtirish komissiyasi rahbariyati zimmasiga Oʻzbekistondagi oʻquv yurtlari, ilmiy va madaniy-oqartuv (xalqning bilim va ongini oshirish) tashkilotlari, sanoat korxonalarini mahalliylashtirish asosiy rejasini ishlab chiqish yuklatildi.

1925-yil 22 – 30-noyabrda Samarqand shahrida boʻlib oʻtgan Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining II syezdida "Partiya, sovet, xoʻjalik, kasaba uyushmalari va kooperativ tashkilotlariga mahalliy aholini jalb qilish" masalasi koʻrib chiqildi. Syezdda davlat, xoʻjalik, sovet, jamoat va savdo tashkilotlariga mahalliy millat vakillarini koʻproq jalb qilish, shu yoʻl orqali shahar va qishloq mehnatkashlarining mamlakatda sotsializm qurilishiga faol ishtirokini ta'minlash masalasi muhokama qilindi. Bundan tashqari boshqaruv va rahbarlik ishlariga ishchi, dehqon va ziyolilardan mahalliy kadrlar tayyorlash zarurligi uqtirildi.

1927-yil 8-yanvarda Oʻzbekiston SSR MIK huzuridagi "Davlat apparatini mahalliylashtirish Markaziy komissiyasi"ning nomi "Davlat apparati va sanoatni Oʻzbeklashtirish Markaziy komissiyasi" deb oʻzgartirildi. 6-iyunda Oʻzbeklashtirish Markaziy komissiyasining Nizomi kuchga kiritildi. Komissiya oʻz faoliyatida oʻzbek aholisi koʻproq boʻlgan tumanlardagi barcha davlat, jamoat, kooperativ muassasalari va tashkilotlarida ish yuritishni oʻzbek tilida olib borishlari shart edi.

Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining **1927-yil** 16 – 24-noyabrda boʻlgan III syezdida "Davlat apparatini mahalliylashtirish va yerli millat ishchilarini ishlab chiqarishga jalb qilish toʻgʻrisida"gi masala koʻrildi.

1928-yil 18-fevralda Oʻzbekiston SSR MIK va XKSning "Davlat apparatini oʻzbeklashtirish toʻgʻrisida"gi qoʻshma qarori qabul qilindi. 1929-yili oʻzbeklashtirish siyosati boʻyicha tashkilotlararo oʻzbeklashtirish komissiyasi faoliyat koʻrsatgan. Oʻzbeklashtirish Markaziy komissiyasi 1930-1931-yillarda oʻz faoliyatini davom ettirgan.

Mulohaza!

1927-yil 16 — 24-noyabrdagi syezdda qabul qilingan qarorda davlat apparatini milliylashtirish va oʻzbeklashtirish toʻgʻrisida shunday deyilgan edi: "**Oʻzbeklashtirish** tushunchasi, aslini olganda, Oʻzbeklashtirishni koʻzda tutadi, lekin mayda millatlarga oʻz ona tillarida xizmat koʻrsatishni aslo istisno qilmaydi, balki, aksincha taqozo qiladi. Mayda millatlar koʻpchilik yashagan tumanlarda sud organlari, maktablar oʻz ishlarini ularning ona tilida olib borishlari shart. Mayda millatlarni mamlakatni idora qilishga, jamiyat hayotiga jalb qilish kerak. Mayda millatlardan kadrlar tayyorlash masalasiga zoʻr e'tibor berish lozim".

1931-yil 11-dekabrda SSSR MIKning "O'zSSR apparatini o'zbeklashtirish to'g'risida"gi qarori qabul qilinib, unga ko'ra O'zbekiston davlat apparatini O'zbeklashtirish Markaziy komissiyasi faoliyati to'xtatildi. Markaz tomonidan boshqa ittifoqdosh respublikalarda bo'lgani singari O'zbekiston SSRda ham mahalliylashtirish jarayoni to'xtatilib, u "burjua millatchiligi" deb e'lon qilindi.

O'zingizni sinang!

1931-yil 11-dekabr – bu ... 1927-yil 16 – 24-noyabr – bu ... 1928-yil 18-fevral – bu ... 1925-yil 22 – 30-noyabr – bu ... 1925-yil 3-mart – bu ...

Oʻzbeklashtirish siyosatiga jiddiy zarba berilib, ruslashtirish jarayoni oʻzining yangi bosqichiga qadam qoʻydi. Oʻzbekistonda keyingi yillarda jamiyatda rus tilining mavqeyi oshirildi va u barcha sohalarni oʻz ichiga qamrab oldi.

Atamalar izohi!

Industrlashtirish – Xalq xoʻjaligining barcha sohalarida yirik mashina ishlab chiqarish jarayonini keltirish, ishlab chiqarish tarmoqlarini mashina texnikasi asosoiga oʻtkazish.

GESlar kaskadi (gidroelektrostansiya kaskadi) – bir daryo oqimida bir-biridan ma'lum masofada joylashgan, umumiy suv xoʻjalik rejimi bilan oʻzaro bogʻlangan bir nechta gidroelektrostansiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. OʻzSSR xalq xoʻjaligida qishloq xoʻjaligining ulushi baland boʻlishining sabablari nimada?
- 2. OʻzSSRda industrlashtirish davrida amalga oshirilgan ishlarda asosan, qaysi sohalarga e'tibor qaratildi?
- 3. Kadrlarni mahalliylashtirish deganda nimani tushundingiz?
- 4. Oʻzbekistonda kadrlarni mahalliylashtirish siyosati tashubbuskorlari kim edi? Mahalliylashtirish qanday tartibda olib borildi?
- 5. Oʻzbekistonda kadrlarni mahalliylashtirish siyosatining natija va oqibatlari qanday boʻldi?

§ 13. Oʻzbek xotin-qizlarining ozodlikka chiqarish jarayoni va muammolar

"Hujum" harakatining oʻtkazilishi. Oʻzbek ayollari va qizlarining hayoti asrlar davomida islom dini shariati koʻrsatmalari asosiga qurilgan edi. Sovet hokimiyati oʻrnatilgach, Sharq ayollarini "ozodlik"ka chiqarish, eski turmush tarziga hujum qilish, ayollarning chachvon va paranjisini tashlab yangi zamon qurayotganlar safiga tezroq qoʻshilishi kabi muammolar kun tartibiga qoʻyildi. Bolsheviklar tomonidan Oʻrta Osiyo respublikalarida, xususan, Oʻzbekistonda bu muammo qisqa muddat davomida shoshilinch hal qilindi, natijada katta yoʻqotishlar yuz berdi, koʻplab xotin-qizlar eskilik va xurofot tarafdorlarinnig qutqusi bilan oʻz yaqinlari tomonidan oʻldirildi. Oʻzbek ayollarini ozodlikka chiqarish va yangi turmushga jalb qilish, darhaqiqat, kerak edi. Biroq bu ishni bolsheviklar va sovet hokimiyati vakillari tanlagan tezkor yoʻl bilan emas, balki asta-sekin va bosqichma-bosqich amalga oshirilganda katta qurbonlar va yoʻqotishlar boʻlmas edi.

"Hujum" kompaniyasi **1926-yil sentyabrda** Oʻrta Osiyo xotin-qizlari kengashida e'lon qilinib, uni **1927-yil 8-mart**dan boshlashga qaror qilindi. **1926-yil dekabrda** "Hujum" kompaniyasini oʻtkazish uchun Oʻrta Osiyo respublikalari, xususan, Oʻzbekistonda maxsus komissiyalar tuzildi.

Xotin-qizlarning ommaviy mitingi

1927-yil 8-martda ommaviy mitinglar boshlandi. Ularda **100 000** dan ortiq xotin-qizlar paranjilarini gulxanda yoqdilar. Lekin bolsheviklar partiyasining oʻzbek xotin-qizlarini ozodlikka chiqarishni tezlashtirish siyosati yomon oqibatlarga olib keldi. "Hujum"ga qarshi boʻlganlar ayollarga nisbatan zulm oʻtkaza boshladilar.

"Hujum" harakati eng faol oʻtkazilgan **1927-1928-yillarda** Oʻzbekistonda **2500** dan ortiq faol xotin-qizlar, tuman va qishloq shoʻrolarining a'zolari, xotin-qizlar klublari va kutubxonalar mudiralari, muallimalar yangi hayot yoʻlida oʻz jonini qurbon qildi. Afsuski, bu fojialarning oldi olinmadi.

Yodda tuting!

Sovet hukumati "Hujum" kompaniyasini oʻtkazishdan quyidagi maqsadlarni koʻzlagan edi: *birinchidan*, oʻzbek xalqining tarixan tarkib topgan milliy axloqiy sharqona an'ana va qadriyatlarini yoʻqotish va ma'naviyatimizga zarba berish; *ikkinchidan*, "xotin-qizlarni ozod qilish", bahonasida sanoat korxonalari, kolxoz va sovxozlarda arzon-garovda ishlaydigan qoʻshimcha ishchi kuchlari sifatida ulardan foydalanish, amalda ularni shoʻro qullariga aylantirish edi.

Xotin-qizlar mehnatining ijtimoiy-iqtisodiy muammolari. Sovet hokimiyati oʻzbek xotin-qizlarini ozodlikka chiqarish jarayonida ularni ishlab chiqarishga jalb qilish tadbirlarini ham amalga oshirdi. Bundan koʻzlangan asosiy maqsad xalq xoʻjaligi muammolarini hal qilish uchun yangi mehnat resurslari boʻlgan ishchi kuchlarini vujudga keltirish edi.

Xotin-qizlar dastlab hunarmandlik kooperatsiyasiga jalb qilindi. Xotin-qizlar klublarida ayollar uchun maxsus xonalar ochilib, ular bunday joylarda doʻppi va choyshablar tikishardi. Keyinchalik, hunarmandchilik kooperatsiyasi tarkibida maxsus ayollar artellari tashkil qilindi. 1926-yili Oʻzbekistonda 16 ta yirik ayollar artellari boʻlib, ularda 814 nafar mahalliy xotin-qizlar mehnat qilardi. Ayollar qilgan mehnatlari evaziga maosh olish imkoniyatiga ega boʻlishdi

1930-yilda respublika hunarmandchilik kooperatsiyasining 50 dan ortiq artellarida 5000 nafardan koʻproq mahalliy ayollar ishlardi. Ularning koʻpchiligi tikuvchilik korxonalarida mehnat qilganlar. Xotin-qizlar yirik sanoat korxonalariga ham jalb qilina boshlandi. Bu ish umuman olganda ijobiy jarayon edi. Lekin koʻp hollarda ma'muriyat puxta oʻylab koʻrmay, ayollarni ogʻir vazifalarga qoʻydilar. Ayollarni ishga tayinlashda ularning nozik jins vakilasi — ojiza ekanligi e'tiborga olinmadi. Bu holat ularning sogʻligʻiga jiddiy shikast yetkazardi.

Kolxozlar va sovxozlar tashkil qilingandan soʻng ayollarni ularga mos boʻlmagan kasb — traktorchilikka oʻrgatish avj oldi. Faqat 1939-yilda 2500 nafar xotin-qizlar traktorchilar kursida oʻqishga majburan jalb qilindi. Kursni tugatgan xotin-qizlarning koʻpchiligi traktorchi boʻlib ishlamasdi.

Oʻzbek ayollarining yangi jamiyatda tutgan mavqeyi hamda ziddiyatli jihatlari. Oʻzbek ayollarini jamiyatning teng huquqli a'zolariga aylantirishda, erksizlikdan qutqarishda ularni madaniy va ijtimoiy hayotga jalb qilish muhim ahamiyat kasb etadi. Madaniy-tarbiyaviy ishlarni olib borishda ayollar klublari katta rol oʻynadi. Bu klublarda ayollarga vrachlar turli maslahatlar berishardi, bolalar vrach koʻrigidan oʻtardi. Shuningdek, koʻplab kutubxonalar, bolalar bogʻchalari va yaslilar ochildi. Xotin-qizlarni qiziqtirgan va tashvishga solgan mavzular boʻyicha suhbatlar oʻtkazilib turildi. 1927-yili Andijondagi Eski shahar ayollar klubida 134 nafar a'zo boʻlgan.

Bu davrda oʻzbek xotin-qizlari rahbarlik lavozimlarida ham ishlash layoqatini koʻrsatdilar. 1927-yili respublikadagi tuman ijroiya qoʻmitalari a'zolarining 20 foizi, okrug ijroiya qoʻmitalari a'zolarining 17 foizi ayollar edi. Jahon Obidova OʻzSSR Markaziy Ijroiya Komiteti Prezidiumi raisining oʻrinbosari, Tojixon Shodiyeva esa Prezidium a'zosi boʻlgan. Biroq keyinchalik bu 2 nafar taniqli oʻzbek ayollari sovet hokimiyati tomonidan qatagʻon qilindi.

XX asr 30-yillarida ayollar orasidan mashhur olimalar, shoiralar, yozuvchilar, muhandislar, shifokorlar, san'atkorlar, muallimlar yetishib chiqa boshladi. Oʻsha yillarda Halima Nosirova, Tamaraxonim, Sora Eshontoʻrayeva, Mukarrama Turgʻunboyeva kabi oʻzbek qizlarining iste'dodi yarq etib koʻzga

tashlandi. Bu holatlarning barchasi oʻzbek xotin-qizlarining teng huquqli jamiyat a'zosi boʻlish, madaniyat va bilimga intilishlarining samarasi edi. Xullas, sovet davlatining ayollar byurosidagi siyosati kommunistik mafkura bilan sugʻorilgan holatda shoshmashosharlik bilan amalga oshirilsa ham oʻzbek ayollari qonida asrlar osha toʻplanib borgan aql-idrok, shijoat va faollik kabi fazilatlari tufayli koʻpgina ijobiy ishlarni amalga oshirdilar.

Atamalar izohi!

Paranji – koʻpchilik musulmon ayollar begona erkaklarga ochiq koʻrinmaslik uchun boshga yopinib yuradigan, bichimi keng va uzun toʻn shaklidagi, soxta yengli yopingʻich (yuz chachvon bilan berkitiladi)

Chachvon – otning dumi qilidan toʻqilgan, paranji ostidan yuzga tutiladigan toʻr parda.

Artel – (ital. – xunarmand] kasb-hunar egalarining birgalashib, jamoa boʻlib ishlash uchun tuzilgan uyushmasi shakllaridan biri.

Kooperatsiya – (lot. – sheriklik, hamkorlik) oʻzaro bogʻlangan ishlab chiqarish jarayonida kishilarning yoki tashkilotlarning hamkorlik asosida ishlashini tashkil etish shakli.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Oʻzbekistonda «Hujum» harakatini oʻtkazishdan koʻzlangan maqsad nima edi?
- 2. 1920-yillarda respublikada oʻtkazilgan "Hujum" harakati xotin-qizlar hayotiga qanday oʻzgarishlar olib kirdi?
- 3. Paranjidan "ozod" qilingan xotin-qizlar dastlab qaysi sohalarga jalb qilindi?
- 4. "Hujum" harakati qanday oqibatlarni yuzaga keltirdi?
- 5. Davlat va jamoat ishlarida faoliyat olib borgan xotin-qizlarning taqdiri qanday boʻldi?
- 6. Quyidagi jadvalda "Hujum" harakatining salbiy oqibatlari hamda jamiyat taraqqiyotidagi ijobiy holatlariga oid ma'lumotlarni jamlang.

"Hujum"	Salbiy oqibatlari	Ijobiy holatlari
harakati		

§ 14. O'zbekistonda sovet hokimiyati yuritgan madaniy siyosat

Sovet hokimiyatining ta'lim va fan sohasidagi ishlari. Yosh avlodni o'qitish, buning uchun shart-sharoitlar yaratish xalq ommasi, uning vakillari uchun dolzarb bo'lib kelgan.

Mulohaza!

Ma'rifatparvar adib va jamoat arbobi Abdulla Avloniy ta'lim va tarbiya haqida gapirib, shunday yozgan edi: "Tarbiya bizlar uchun yo hayot — yo mamot, yo najot — yo halokat, yo saodat — yo falokat masalasidir".

Bolsheviklar tomonidan Oʻzbekistonda dastlabki yillarda sovet maktablari va texnikumlar ochishga alohida e'tibor qaratildi. Jadid maktablari yopildi. Eski maktablar va vaqf maktablari ham tugatildi. **Turkiston davlat universiteti** va **Oʻzbekiston davlat universiteti**dan keyin respublikada koʻplab institutlar tashkil etildi. Biroq universitet va institutlardagi talabalar oʻrtasida **oʻzbeklar** kamchilikni tashkil qilgan. Bu oliy oʻquv yurtlarida asosan slavyan tillariga mansub kishilar oʻqigan. Ularda dars bergan oʻqituvchilar orasida ham mahalliy millat vakillari kamchilik boʻlgan.

Bu davrda Oʻzbekistonda fan taraqqiyoti sohasida muayyan yutuqlarga erishildi. 1932-yil 14-oktyabrda Oʻzbekiston SSR Markaziy Ijroiya Qoʻmitasi Prezidiumining Oʻzbekiston ilmiy tekshirish muassasalariga rahbarlik qiluvchi **Oʻzbekiston SSR Fanlar komiteti** tuzildi. 1934-yili unga **Otajon Hoshimov** rais qilib saylandi.

1940-yil 9-yanvarda Oʻzbekiston SSR Fanlar komiteti SSSR Fanlar akademiyasining Oʻzbekiston SSR filiali (OʻzFAN)ga aylantirildi.

Yodda tuting!

Oʻrta Osiyoda oliy ta'limning beshigi, Turkiston davlat universiteti (hozirgi Oʻzbekiston Milliy Universiteti) bir qancha oliy oʻquv yurtlariga asos boʻldi, 1940-yili respublikada 30 ta oliy, 100 ga yaqin oʻrta maxsus oʻquv yurtlari ishlab turdi.

Xalq maorifi va savodsizlikka qarshi kurash. 1934-yil 10-17-yanvarda Toshkentda boʻlib oʻtgan Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining VI syezdida VKP(b) XVII syezdi tomonidan qoʻyilgan vazifalarga asoslanib, ikkinchi besh yillik davrida (1933–1937-yillar) respublikaning sotsialistik madaniyatini

rivojlantirishdagi asosiy yoʻllarni belgilab chiqdi. Shu maqsadda Oʻzbekiston SSR Sovetlarining 1935-yil 10 — 17-yanvarda Toshkentda boʻlib oʻtgan V qurultoyi OʻzSSR Xalq Komissarlari Sovetiga 8 yoshdan to 15 yoshgacha boʻlgan hamma bolalarni majburiy **yetti yillik ta'lim**ga tortish hamda respublika shahar va qishloqlarida yangi maktab binolari qurish dasturini ishlab chiqishni taklif qildi.

Xalq maorifi ehtiyojlari uchun juda koʻp mablagʻlar ajratildi – birinchi besh yillik davrida **395,5 mln rubl** mablagʻ ajratilgan boʻlsa, ikkinchi besh yillik uchun **1,16 mlrd rubl** mablagʻ sarflandi. Bu yirik mablagʻlar ikkinchi besh yillik davrida 35 000 oʻquvchi sigʻadigan 539 ta yangi maktab solishga imkon berdi. Shu bilan birga kichkina maktablar bir-biriga qoʻshilib, yiriklashtirildi va toʻla kompleks darajasiga yetkazildi.

Ikkinchi besh yillik davrida hamma umumiy ta'lim maktablaridagi o'quvchilarning soni tez sur'atlar bilan o'sib, 931 800 nafarga yetdi, ularning 725 mingga yaqini qishloq maktablarida o'qirdi. Respublika maktablarida o'qish **18 tilda** olib borilgan. O'zbek tilida o'qitiladigan maktablarning soni o'n yil ichida 10 marta oshgan.

Mulohaza!

Ta'limning 18 tilda olib borilishining asosiy sabablari nima edi? Bugungi kunda mamlakatizimda ta'lim nechta tilda olib boriladi?

Bu paytda Oʻzbekistonda savodsizlik va chalasavodlilikni tugatish ishlarini oxiriga yetkazish vazifasi ham turar edi. 1937-yili savodsizlikni tugatish maktablarining soni 413 taga yetdi. Bu maktablarda 28 700 kishi ishlab chiqarishdan ajralmagan holda oʻqib oʻz savodini chiqardi.

Xotin-qizlar savodsizligini tugatish kurslari

Xotin-qizlar oʻrtasida savodsizlikni tugatish borasida katta yutuqlar qoʻlga kiritildi. Ular uchun koʻp joylarda maxsus savod maktablari ochildi. 1937-yili 139 000 nafar xotin-qizlar oʻqish va yozishni oʻrganib oldilar.

Alifboning oʻzgartirilishi. Sovet hokimiyatining dastlabki oʻn yilliklarida Oʻzbekistonda imlo **3 marta** oʻzgartirildi. Bu holat tub aholini savodsiz qilishga, uning asriy qadriyatlaridan mahrum qilib, sovet madaniyati ruhida tarbiyalashga hamda ruslashtirish siyosatini amalga oshirishga moʻljallangan edi.

Ma'lumki, islom dini mintaqaga kirib kelgach, asrlar davomida yurtimizda yaratilgan asarlar arab alifbosidagi eski oʻzbek tilida yozilgan edi. Ahmad Yassaviy, Sakkokiy, Lutfiy, Alisher Navoiy, Bobur singari mashhur shoirlar 500 – 800 yillar oldin oʻzbek tilida, biroq arab imlosida oʻz asarlarini yozganlar. Bolsheviklar esa bunday adabiyotdan voz kechib, sovet adabiyotini va proletar madaniyatini yaratishga intildilar.

Mulohaza!

Oldingi sinflarda olgan bilimingizga tayanib, yurtimiz hududida mavjud boʻlgan yozuvlarning nomini ketma-ketlikda sanashga harakat qiling!

1921-1922-yillarda dastlab arab imlosi isloh qilinib, ancha soddalashtirildi. Soʻngra oʻzbek yozuvini lotinlashtirish masalasi kun tartibiga qoʻyildi.

1929-yil may oyida Samarqandda oʻtgan Oʻzbekiston adiblari, imlochilari va yetakchi ziyolilari konferensiyasida oʻzbek yozuvini arab grafikasidan lotin grafikasiga oʻtkazish haqida qaror qabul qilindi. Qaror 10-avgustda Oʻzbekiston SSR Maorif xalq komissarligi hay'ati tomonidan tasdiqlangach, 1-dekabrda Oʻzbekistonda arab alifbosidan lotin yozuviga oʻtildi.

Biroq tez orada yozuvni lotinlashtirish uchun ishlatilgan katta mablagʻlar bekor ketib, kirillitsaga oʻtkazish toʻgʻrisida yangi qaror qabul qilindi. **1940-yil 8-mayda** boʻlgan Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti III sessiyasida matematik olim Toshmuhammad Qori-Niyozovning ma'ruzasi boʻyicha lotin yozuvidan kirill (rus grafikasi) asosidagi oʻzbek yozuviga oʻtish toʻgʻrisida qaror qabul qilindi. Oʻzbekistondan tashqari Oʻrta Osiyo respublikalari va Ozarbayjon ham rus grafikasiga oʻtkazildi.

Sovet hokimiyati lotin grafikasiga oʻtish orqali arab tilida yaratilgan islom dinining asosi Qur'oni karim va hadislarga hamda boshqa kitoblarni yoʻqotishni koʻzlagan boʻlsa, kirillitsaga oʻtish asnosida turkiy tilli sovet respublikalarini lotin imlosidan foydalanayotgan Turkiya va boshqa davlatlarning ta'siridan saqlab qolmoqchi, oʻzbek xalqi bilan qardosh turk xalqi oʻrtasidagi aloqalarni

Mulohaza!

Jahon tarixi darslarida olgan bilimlaringizga tayanib, kirill alifbosiga qachon, kimlar tomonidan asos solinganligini eslang. Bu yozuv Rossiya hududiga qanday kirib kelgan?

yoʻqotmoqchi boʻldi. Shuningdek, Oʻzbekiston va sovet Sharqidagi respublikalarni ruslashtirish jarayoni oʻzining soʻnggi bosqichiga qadam qoʻydi.

Yodda tuting!

1929-yilda arab imlosi asosidagi oʻzbek yozuvi tugatilib, undan *lotin grafikasiga* oʻtildi.

1940-yilga kelib sovetlarning birdan-bir yagona orzusi boʻlgan *kirill – rus alifbosi* negiziga qurilgan yozuvga oʻtildi.

Yangi turdagi oʻzbek adabiyoti va milliy san'atining taraqqiyoti. Ijtimoiy hayotda shiddatli ziddiyatlar hukm surgan bu murakkab davrda adabiyot va san'at milliylik, insonparvarlik, xalqchilik kabi tamoyillarga sodiqligini saqlab qoldi. Bu davr respublikadagi ijodkorlar uchun turli izlanishlar, dunyoqarash jihatidan birbirlaridan farq qiluvchi talaygina yoʻnalishlarning qattiq toʻqnashuvlar bilan toʻlib-toshgan hamda

F. Xoʻjayev arab alfavitidan lotinlashtirishga oʻtish yuzasidan oʻtkazilgan syezdda nutq soʻzlamoqda

koʻplab talafotlar berilgan va fojia bilan tugagan taqdirlar va shu bilan birga yangi-yangi iste'dodlar dunyoga kelgan va kurtak yozgan davr boʻldi.

Oʻzbek yozuvchi va shoirlaridan Fitrat, Choʻlpon, Abdulla Qodiriy, Sadriddiy Ayniy, Hamza va boshqalar oʻz asarlari bilan milliy qadriyatlarni saqlash va himoya qilishga urindilar. XX asr 30-yillari boshlariga kelib yozuvchi va adiblarning saflari tobora kengayib bordi. Bu davr adabiyot maydoniga Gʻafur Gʻulom, Oybek, Hamid Olimjon, Zulfiya, Abdulla Qahhor, Usmon Nosir, Mirtemir, Oydin Sobirova, Uygʻun, Komil Yashin, Gʻayratiy, Sulton Joʻra, Amin Umariy kabi bir qator iste'dodli yosh shoirlar, adiblar va dramaturglar qoʻshildilar.

Oʻzbek milliy dramaturgiyasi va musiqasi, teatr va kino, tasviriy va amaliy san'ati ham xalqimiz ma'naviy madaniyatining hayotbaxsh manbayi boʻlib qoldi va unga xizmat qildi. Oʻzbek san'atkorlarining butun bir avlodi bu davrda shakllandi.

O'zingizni sinang!

Kirill alifbosi – bu ...

Lotin alifbosi – bu ...

Turkiston davlat universiteti – bu ...

Kirill alifbosi – bu ...

Adabiyot namoyandalari – bu ...

Xalq maorifi – bu ...

Oʻzbek milliy musiqasini rivojlantirishda oʻzbek kompozitorlaridan Toʻxtasin Jalilov, Yunus Rajabiy, Muxtor Ashrafiy, Mutavakkil Burhonovlar katta mehnat qildilar. Ajoyib rejissyorlar va aktyorlar Mannon Uygʻur, Abror Hidoyatov, Sora Eshontoʻrayeva, Razzoq Hamroyev, Olim Xoʻjayev, Shukur Burhonov va boshqalar tufayli oʻzbek teatr san'ati gullab-yashnadi. Komil Yormatov, Nabi Gʻaniyev, Rahim Pirmuhammedov singari kinematografiya arboblari yetishib chiqdi. Raqs san'ati va xonandalikda Halima Nosirova, Tamaraxonim, Mukarrama Turgʻunboyeva, Lutfixonim Sarimsoqova, Muhiddin Qori Yoqubov, Komiljon Otaniyozov, Karim Zokirov va boshqalar yuksak mahoratga erishdilar. Oʻzbek musiqa va vokal san'atining rivojlanishida 1936-yili Toshkentda ochilgan davlat konservatoriyasi muhim rol oʻynadi.

Atamalar izohi:

Proletar – (lot. kambagʻal, qashshoq fuqaro) yashash manbayi oʻz ishchi kuchini ishlab chiqarish vositalari egalariga sotishdan iborat boʻlgan yollanma ishchilar sinfi

Konservatoriya – (ital. – boshpana) – maxsus musiqa oʻquv yurti. Dastlab Italiyada yetim va qarovsiz bolalarga moʻljallangan boshpana. Unda turli hunarlar qatori musiqa ham oʻqitilgan.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Sovetlar Turkiston xalq ta'limini tashkil etish, rivojlantirishga qanday nuqtayi nazardan yondashdilar?
- 2. Oʻlka xalq ta'limi tizimida yuz bergan xato, kamchiliklar, murakkabliklar va muammolar haqida nimalar deya olasiz?
- 3. Respublika oliy ta'lim tizimini shakllantirish qanday maqsadlarda amalga oshirildi?

- 4. Alifbo borasida oʻzgarishlar qanday maqsadda amalga oshirilgan edi? Uning oqibat va nitijalari nima boʻldi?
- 5. 1930-yillarda yetishib chiqqan taniqli oʻzbek olimlari faoliyati haqida nimalarni bilib oldingiz?
- 6. Oʻzbek san'atini yuksaltirishga muhim hissa qoʻshgan mashhur san'atkorlardan kimlarning nomini tilga olsa boʻladi?
- 7. Uyga vazifa. Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Xalq maorifi	Oliy ta'lim	Alifbo islohoti	Adabiyot	San'at

§ 15. Sovet hokimiyatining Oʻzbekistondagi qatagʻonlik siyosati: uning mohiyati va oqibatlari

Oʻzbekistonda dastlabki qatagʻonlarning boshlanishi. Sovet rejimi oʻz hokimiyatini mustahkamlab olgach, uning xususiyatlari tobora oshkora namo-

yon boʻla boshladi. Bu holat xususan milliy respublikalardagi rahbar xodimlarga munosabatda yaqqol namoyon boʻldi. Qaror topgan ma'muriy-buyruqbozlik tizimi va uning rahbar oʻzagi hisoblangan Butunittifoq kommunistlar (bolsheviklar) partiyasi — VKP(b) bu paytga kelib "sotsializm asoslari"ni qurishga jiddiy kirishdi hamda jamiyatning barcha sohalarida hukmronlik mavqeyini egalladi.

XX asr 20-yillarining ikkinchi yarmi va 30-yillar boshida Oʻzbekiston SSRda *oʻn sakkizlar guruhi* (Abdurahim Hojiboyev, Inomjon Xidiraliyev, Muxtorjon Saidjonov va b.), *inogʻomovchilik* (OʻzSSR Maorif

2012-yilda chop etilgan kitob

xalq komissari Rahim Inogʻomov va b.), *qosimovchilik* (OʻzSSR Oliy sudi raisi Sa'dulla Qosimov va b.), *badriddinovchilik* (OʻzSSR Oliy sudining prokurori Shamsutdin Badriddinov va b.), *"milliy ittihodchilar"* va *"milliy istiqlolchilar"* (Munavvarqori Abdurashidxonov boshchiligidagi 87 nafar

kishi), "narkompros" ishi (OʻzSSR Maorif xalq komissari Mannon Ramziy, uning oʻrinbosari Botu va b.), "botir gapchilar" (Qoʻqonda Ashurali Zohiriy boshchiligidagi 19 nafar kishi) va boshqa siyosiy ishlar toʻqilishi natijasida oʻzbek xalqining koʻplab yetuk farzandlari qatagʻon qilindi. Bu davrda kommunistik partiya saflarini "tozalash" kompaniyasi natijasida Oʻzbekiston Kompartiyasi a'zolarining 25,6 foizi firqadan chiqarildi.

Rahbar xodimlarga shubha bilan qarash, "xalq dushmanlari" va "burjua millatchilari"ni aniqlash va hibsga olish, turli "muxolifat" guruhlarini fosh qilish avjiga chiqdi.

Yodda tuting!

Oʻzbekistonda mavjud tuzumga muxolifatda turganlar va unga qarshilik bildirganlar ta'qib ostiga olindi. Natijada ommaviy qatagʻonlar va bedodlikning dastlabki kuchli toʻlqini Oʻzbekiston boʻylab yuz berdi. Ayni shu paytda "oʻn sakkizlar guruhi", "inogʻomovchilik", "qosimovchilik", "badriddinovchilik", "milliy ittihodchilar" va "milliy istiqlolchilar", "narkompros", "botir gapchilar" ishi kabi siyosiy ishlar toʻqib chiqarilgan edi. Sovet rejimi 30-yillardan boshlab oʻz xalqiga nisbatan ommaviy terror qoʻlladi.

Huquq va maorif tizimida qatagʻonlikning avj oldirilishi. Milliy rahbar xodimlarni lavozimlaridan chetlatib, ularni "gʻoyaviy" jihatdan tor-mor qilayotgan sovet rejimi XX asr 20-yillarining oxiriga kelib jismoniy jihatdan yoʻqotishga kirishdi. Bu jihatdan olganda, Oʻzbekiston huquq va maorif tizimida oʻtkazilgan qatagʻonlar, ayniqsa, xarakterlidir. Markazning tazyiqi bilan 1929-yil 17-fevral – 2 martda Samarqandda oʻtkazilgan Oʻzbekiston Kommunistik partiyasining IV syezdidan keyin jazo mexanizmi ishga tushirildi.

Oʻzbekiston SSR Oliy sudining raisi **Sa'dulla Qosimov** 1929-yil mart oyida lavozimidan boʻshatilib, qamoqqa olindi. S.Qosimov va uning 6 nafar safdoshi ustidan SSSR Oliy sudi sayyor sessiyasi 1930-yil Samarqand shahrida sud jarayonini oʻtkazdi. Markazdan kelgan jazo organlari (sud raisi: Vasilyev-Yujin va prokuror R.Katanyan) ishga ataylab siyosiy tus berishdi. S.Qosimov va uning tarafdorlari "bosmachilar"ni qoʻllab-quvvatlashda, "aksilinqilobchi millatchi tashkilotlar" a'zolari bilan aloqa bogʻlaganlikda, islom dinini himoya qilishda ayblanib, ularga "qosimovchilik" yorligʻi bosildi. Sovet sudi

S.Qosimov, B. Sharipov, N.Alimov, Spiridinovni otib oʻldirishga, qolgan 3 nafar kishini 10 yil muddatga qamoq jazosiga hukm qildi. Ularning butun mol-mulki musodara qilinib, davlat hisobiga oʻtkazildi.

Oradan koʻp oʻtmay navbatdagi ish — *badriddinovchilik* oʻylab topildi. 1932-yil 5-may — 15-iyunda Toshkent shahrida SSSR Oliy sudi harbiy kollegiyasining sayyor sessiyasi Oʻzbekiston SSR Oliy sudining sobiq prokurori **Shamsutdin Badriddinov** va uning 5 nafar safdoshi ustidan sud jarayonini oʻtkazdi. Bu gal ham prokuror armani R.Katanyan boʻlib, u turkiy xalqlarga nisbatan nafrati bilan tanilgan edi. Sh. Badriddinovga "Milliy Ittihod" tashkiloti a'zolari va "bosmachilar" bilan aloqa bogʻlagan, Munavvarqori va Sa'dulla Qosimovning yaqin doʻsti va hamfikri boʻlgan, degan ayblar qoʻyildi. Sh.Badriddinov avval otishga hukm qilinib, soʻngra oʻlim hukmi 10 yil qamoq jazosi bilan almashtirildi. Uning 5 nafar safdoshi ham uzoq muddatli qamoq jazosiga hukm qilindi.

Sovet rejimi sud organlaridagi milliy rahbar xodimlarni qatagʻon qilish bilan birgalikda jazo qilichini maorif sohasidagi ziyolilarga ham koʻtargan edi.

1930-yil avgust oyida Samarqand shahrida Oʻzbekiston SSR Maorif xalq komissarligida bir guruh rahbar xodimlar hibsga olindi. "Narkompros" ishida OʻzSSR Maorif xalq komissari **Mannon Ramziy** – Mannon Abdullayev uning oʻrinbosari **Botu** – Mahmud Hodiyev, shuningdek, **Oltoy** – Bois Qoriyev, **Nodir Saidov** va boshqalar bor edi. Ular maorif tizimini "millatchilik ogʻusi" bilan zaharlaganlikda ayblanib, bu holat "maorif frontida qosimovchilikning namoyon boʻlishi" deb qoralandi. Botu va uning tarafdorlari 10 yillik qamoq jazosiga hukm qilindi. Biroq ular, keyinchalik, qamoqxonada otib tashlandi.

Munavvarqori va safdoshlarining mahv etilishi. 1929-yil 5-noyabrda Toshkentda ma'rifatparvar Munavvarqori Abdurashidxonov boshchiligidagi 38 nafar kishi qamoqqa olindi. Oradan koʻp oʻtmay qamoqqa olinganlar soni 87 kishiga yetdi. Ularga "Milliy Ittihod" va "Milliy Istiqlol" tashkilotlarining a'zolari degan ayb qoʻyildi. Tergov jarayoni keyinchalik, Moskvaga

koʻchirildi. Bu holat sovet rejimining jadidlar "millatchiligi"ni fosh qilishga jon-jahdi bilan kirishganligidan dalolat beradi.

1931-yil 25-aprelda Moskvada boʻlib oʻtgan sud majlisida Munavvarqori boshchiligidagi millatning 15 nafar fidoyisi boʻlgan "Milliy Istiqlol" a'zolari otib oʻldirishga, qolgan 72 nafar kishi esa uzoq muddatli qamoq jazosiga hukm qilindi. Oʻzbek xalqining 15 nafar farzandi Moskva atrofida otib tashlandi. Qamoqdan ham deyarli hech kim Toshkentga qaytib kelmadi.

1936 – 1938-yillardagi katta terror hamda Oʻzbekistonda davlat arboblari, ziyolilar, ulamolar va harbiylarning qatagʻon qilinishi. Bu paytda totalitar rejimda ma'muriy buyruqbozlik va avtoritar boshqaruvning kuchayishi natijasida qonunbuzarlik hodisalari oddiy holga aylandi. Sovet mustabid tuzumi butun mamlakatda boʻlgani singari Oʻzbekistonda ham ommaviy qatagʻonlarni avj oldirdi. Yirik davlat va jamoat arboblari, partiya va xoʻjalik rahbarlari, ziyolilar, ruhoniylar va harbiylar bilan birgalikda oddiy kishilar va kolxozchilar ham qatagʻon qilindi.

Oʻzbekistonda siyosiy qatagʻonlik 1937-yilning yozida, ayniqsa avjiga

chiqdi. Oʻzbekiston SSR XKS raisi Fayzulla Xoʻjayev, Oʻzbekiston Kompartiyasi MK birinchi sekretari Akmal Ikromov hamda xalq komissarlari, viloyatlar, shaharlar va tumanlar rahbarlari, koʻplab xoʻjalik xodimlari qamoqqa olinib, tergovdan keyin SSSR Oliy sudi harbiy kollegiyasi sayyor sessiyasining qaroriga koʻra otib tashlandi.

Oʻzbekistondagi siyosiy elita "millatchilik va sovet hokimiyatiga qarshi kurash olib borish"da, shuningdek, qurolli qoʻzgʻolonni tayyorlashda ayblandi. XX asr oʻzbek madaniyatining 3 nafar yorqin yulduzlari – **Fitrat, Choʻlpon va Abdulla Qodiriy** bir kunda – 1938-yil

Choʻlpon

4-oktyabrda Toshkent shahri atrofida otib tashlandi. Qamoqqa olingan koʻplab yurtdoshlarimiz ommaviy ravishda 4-oktyabrda qatl qilingan. Iste'dodli shoir Usmon Nosir qamoqxonada vafot etdi.

Mulohaza!

O'ylab ko'rib, xulosa chiqaring!

"Soʻzimning oxirida odil sudlardan soʻrayman: Garchi men turlik boʻxton, shaxsiyat va soxtalar bilan, ham anglashilmovchiliklar orqasida, ikkinchi oqlanmaydurgʻon boʻlib qoralandim. Loaqal ularning, qoralovchi qora koʻzlarning koʻngli uchun boʻlsa ham, menga eng oliy boʻlgʻon jazoni bera koʻringiz. Koʻnglida shamsi gʻuboroti, teskarichilik maqsadi boʻlmogʻon sodda, goʻl, yigitga bir qadar xoʻrlikdan oʻlim tansiqroqdir. Bir necha shaxslarning

orzusicha, ma'naviy oʻlim bilan oʻldirildim. Endi jismoniy oʻlim menga qoʻrqinch emasdir. Odil sudlardan men shuni kutaman va shuni soʻrayman.

... Men toʻgʻrilik orqasida bosh ketsa "eh" deydigan yigit emasman". *Abdulla Qodiriyning sud jarayonidagi nutqidan*.

XXSR harbiy ishlar noziri, alohida Oʻzbek otliq askarlar polkining komandiri va komissari, 19-togʻli otliq Oʻzbek diviziyasi komandiri lavozimlarida ishlagan **Mirkomil Mirsharopov** sovet rejimi tomonidan Maykopda 1937-yil 28-oktyabrda qamoqqa olindi. U Oʻzbek diviziyasini milliylashtirish va bu diviziya yordamida Oʻzbekistonni SSSR tarkibidan ajratib olish va mustaqil

davlatni barpo etishga urinishda ayblandi. Dastlabki Oʻzbek diviziyasi tarqatib yuborildi hamda M. Mirsharopov boshchiligida 18 nafar oʻzbek harbiy komandirlari va askarlari Toshkent atrofida 1938-yil 10-oktyabrda otib tashlangan.

Xullas, **1937-1938-yillarda** toʻqib chiqarilgan soxta ayblar boʻyicha Oʻzbekistonda **41000** nafardan

Mirkomil Mirsharopov

ortiq kishi hibsga olinib, ulardan **37000** nafardan koʻprogʻi jazolandi, **6920** nafar kishi esa otib oʻldirishga hukm qilindi. Faqat davlat va jamoat arboblari, yozuvchi, shoir va olimlardan **5758** nafar kishi qamoqqa olinib, ulardan **4811** nafari otib tashlangan edi. Bu ma'lumotlar respublikamiz miqyosida qizil terror qanchalik keng miqyosda shafqatsiz ravishda amalga oshirilganligining yaqqol isboti hisoblanadi.

"Shahidlar xotirasi" yogorlik majmuasi hamda "Qatagʻon qurbonlari xotirasi" muzeyi. Oʻzbekiston Respublikasi mustaqillikka erishgandan keyin qatagʻon qilinganlarning koʻpchiligi huquqiy jihatdan oqlandi. Ularning porloq nomlari tiklandi. Oʻzbekiston Respublikasining Birinchi Prezidenti Islom Karimov (1938 – 2016) tashabbusi bilan 2000-yil 12-mayda Toshkent shahri Yunusobod tumanidagi Boʻzsuv kanali boʻyida "Shahidlar xotirasi" yodgorlik

"Shahidlar xotirasi" yodgorlik majmuasi

majmuasi ochildi. U mustabid sovet rejimi davrida qatagʻon qilingan shahidlar xotirasiga bagʻishlab oʻrnatilgan boʻlib, millat fidoyilarining aksariyati shu yerda otib tashlangan edi.

Atamalar izohi!

Firqa – (arab. – guruh, toʻda; partiya) maqsadi, gʻoyasi, dunyoqarashining mushtarakligi jihatidan birlashgan kishilar guruhi.

Yodda tuting!

Oʻzbekiston Respublikasida 2001-yildan boshlab har yili 31-avgust — mustaqillik e'lon qilingan kun qatagʻon qurbonlarini yod etish kuni sifatida oʻtkaziladigan boʻldi. "Shahidlar xotirasi" yodgorlik majmuasida 2002-yil 31-avgustda "*Qatagʻon qurbonlari xotirasi*" muzeyi ochildi. Muzey Rossiya imperiyasi va sovet hokimiyati davrida Vatan ozodligi yoʻlidagi faoliyati uchun qatagʻon etilgan vatandoshlarimiz xotirasini abadiylashtirish maqsadida tashkil qilingan. Bu minnatdor avlodlarning oʻz ajdodlari xotirasiga ehtiromidir.

Savol va topshiriqlar:

- 1. "O'n sakkizlar guruhi" va "qosimovchilik" kabi siyosiy ishlarni to'qib chiqarish va ularning faoliyatiga siyosiy tus berishdan ko'zda tutilgan maqsadlar nima edi?
- 2. Nima sababdan XX asr 30-yillari ikkinchi yarmiga kelib respublika rahbariyati qatagʻon qilindi, ularga qanday "ayb" qoʻyilgan?
- 3. Ilgʻor oʻzbek ziyolilarini qatagʻon qilish nima uchun kerak boʻlib qoldi?
- 4. Totalitar tuzum ma'murlarining inson huquqlari va erkinliklari masalasidagi munofiqligi, riyokorligini siz qanday izohlaysiz?
- 5. Siz yashayotgan shahar va tumanda qatagʻon qilinganlardan kimlarni bilasiz, ular haqida soʻzlab bering.
- 6. Qatagʻonga uchragan siyosiy arboblar va adiblarni alohida ustunlarda tahlil qiling.

Siyosiy arboblar				
Nomi	Qoʻyilgan ayb	Jazo turi (qamoq yoki otuv)		

Adiblar			
Nomi	Qoʻyilgan ayb	Jazo turi (qamoq yoki otuv)	

UCHINCHI BOB. OʻZBEKISTON IKKINCHI JAHON URUSHI YILLARIDA (1939 – 1945-yillar)

16-§. Ikkinchi jahon urushining boshlanishi hamda Oʻzbekistonning urush girdobiga tortilishi

Urushning boshlanishi, sabablari va xarakteri. Ikkinchi jahon urushining boshlanishida fashistlar Germaniyasi va militaristik Yaponiyadan tashqari urushdan avvalgi Buyuk Britaniya (Angliya), Fransiya va SSSRning siyosiy yetakchilari zimmasida ham katta javobgarlik bor edi.

1939-yil 23-avgustda I.V.Stalinning taklifi bilan Moskvada SSSR va Germaniya oʻrtasida 10 yil muddatga hujum qilmaslik toʻgʻrisida bitim imzolandi. Bu bitim tarixda *Molotov-Ribbentrop pakti* nomi bilan mashhur. Bitimning maxfiy qismida ikkala davlatning boʻlajak chegaralari va ta'sir doirasi belgilab olindi. Polsha, Boltiqboʻyi va Finlyandiyada Sovet Ittifoqining ta'sir doirasi kuchaytirildi.

shaga hujum qildi. Bu hujum bilan Ikkinchi jahon urushi boshlandi. 3-sent-yabr kuni Fransiya va Angliya davlatlari Germaniyaga qarshi urush e'lon qildi. 17-sentyabrda SSSR va Germaniya oʻrtasidagi hujum qilmaslik toʻgʻrisidagi bitimning maxfiy moddalariga muvofiq SSSR qoʻshinlari Polsha hududiga bostirib kirdi. Polshani boʻlib olish jarayoni boshlandi. 19-sentyabr kuni qizil armiya qoʻshinlari Vilnyusni bosib oldi. 22-sentyabrda Brest-Litovskda Polshani tor-mor keltirish operatsiyasining tugatilishi sharafiga sovet va nemis qoʻshinlarining qoʻshma paradi oʻtkazildi. 28-sentyabrda SSSR va Germaniya oʻrtasida doʻstlik va chegaralar toʻgʻrisida shartnoma imzolandi. Soʻngra qizil armiya qismlari Gʻarbiy Ukraina va Gʻarbiy Belorusiya hududini bosib oldi va ular rasmiy ravishda SSSRga qoʻshib olindi.

1940-yil iyulda qizil armiya Latviya, Litva, Estoniya hududlarini bosib oldi hamda Latviya, Litva va Estoniya respublikalari majburiy ravishda Sovet Ittifoqi tarkibiga kiritildi. Bu paytda Moldaviya ASSRga tutash Bessarabiya

ham sovet qoʻshinlari tomonidan egallandi hamda avgustda SSSR tarkibida **Moldoviya SSR** (mamlakat tarkibidagi 15-ittifoqdosh respublika) tuzildi.

Sovet-fin urushida oʻzbekistonliklarning qatnashuvi. 1939-yil 30-no-yabr — 1940-il 12-martda sovet-fin urushi boʻlib oʻtdi. Urush SSSRning qoʻshni Finlyandiyaga hujumi bilan boshlandi. Bu voqeadan keyin 1939-yil 14-dekabrda Millatlar Ligasi SSSRni agressiyachi mamlakat deb e'lon qilib, uni Liga a'zoligidan chiqardi. Urush natijasida SSSR Viborg shahri va Ladoga koʻli atrofidagi hududlarni qoʻlga kiritdi.

Toshkent piyodalar bilim yurti bitiruvchilari boʻlgan diviziya komandiri **A.Tolstov**, diviziya shtabi boshligʻi **V.Russkix**, oʻzbekistonlik jangchilar **A.Magalov**, **A.Tupikov**, **F. Uteshev** va boshqalar bu janglarda qatnashdilar.

Mulohaza!

O'ylab ko'rib, xulosa chiqaring!

Bu voqealar oʻz davrida sovet tarixshunosligida butunlay boshqacha talqin qilingan. Sovet davlatining bosqinchilik siyosati ataylab yashirilgan. Keyinchalik, Germaniya tomonidan SSSRga toʻsatdan hujum qilingach, SSSR endi agressor davlatdan fashizmga qarshi kurashayotgan mamlakatlarning biriga, antifashistik koalitsiyasining tashkilotchisi va rahbari boʻlgan davlatga aylandi.

Fashistik Germaniyaning SSSRga hujumi hamda Oʻzbekistonning urush girdobiga tortilishi. 1941-yil 22-iyun kuni tong saharda gitlerchilar Germaniyasi oʻzaro hujum qilmaslik haqidagi shartnoma boʻlishiga qaramay, toʻsatdan SSSRga bostirib kirdi. Sovet Ittifoqi xalqlari uchun ogʻir sinovlardan iborat urush boshlandi. Oʻsha kuni mamlakatda harbiy holat joriy etilganligi haqida farmon e'lon qilindi.

Urush butun mamlakat xoʻjaligi, uning hayotini tubdan oʻzgartirib yubordi. 1941-yil 30-iyunda SSSR XKS raisi va VKP(b) MK Bosh sekretari **I.V.Stalin** raisligida **Davlat Mudofaa Qoʻmitasi** (DMQ)ning tuzilishi bilan mamlakatdagi butun siyosiy, harbiy va xoʻjalik hokimiyati uning qoʻliga oʻtdi. Bundan tashqari I.V.Stalin 19-iyulda SSSR Mudofaa xalq komissari, 8-avgustda SSSR Qurolli kuchlari Oliy Bosh qoʻmondoni lavozimini egalladi. Urushning dastlabki kunlarida qabul qilingan maxsus qarorlar va koʻrsatmalarda mamlakatning katta xavf ostida qolgani, uni himoya qilish uchun zudlik bilan barcha iqtisodiy-

ma'naviy kuchlarni mudofaa manfaatlariga bo'ysundirish, xalq xo'jaligini to'liq harbiy izga solish lozimligi qayd etildi. Uzoq davom etgan urush qiyinchiliklari O'zbekiston mehnatkashlarini ham og'ir ahvolga soldi.

Ikkinchi jahon urushi davrida respublikaga rahbarlik qilgan Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari **Usmon Yusupov** oʻzbekistonliklarni fashizmga qarshi kurashga safarbar qilishga bosh-qosh boʻldi.

Usmon Yusupov

Yodda tuting!

- * 1939-yil 30-noyabr 1940-yil 12-martda sovet-fin urushi boʻlib oʻtdi. Unda oʻzbekistonliklar ham qatnashdilar.
- * 1941-yil 22-iyunda gitlerchilar Germaniyasi toʻsatdan SSSRga bostirib kirdi.
- * Oʻzbekistonda U.Yusupov oʻzbekistonliklarni fashizmga qarshi kurashga safarbar qilishga bosh-qosh boʻldi.

Oʻzbekiston moddiy va ma'naviy kuchlarining urushga safarbar etilishi. 23-24-iyun kunlari Samarqand, Buxoro, Andijon, Namangan, Fargʻona, Nukus va respublikaning boshqa shaharlarida koʻp ming kishilik mitinglar boʻlib oʻtdi. Har kuni frontga joʻnash istagi bilan harbiy komissarlikka kelib turgan arizalar oqimi oʻzbekistonliklarning milliy vatanparvarlik ruhi yuksakligining yaqqol namunasi boʻldi. Mazkur arizalarni turli kasbdagi va har xil millatga mansub kishilar, erkaklar va ayollar, yoshlar va keksalar, partiyali va partiyasizlar berar edilar. Arxiv hujjatlarining dalolat berishicha, urushning dastlabki kunlarida respublikaning shahar va tuman harbiy komissarliklariga koʻngillilardan 14 mingdan ortiq ariza tushgan.

Oʻzbekiston aholisi an'anaviy vatanparvarligining ajoyib namunalaridan biri frontga umumxalq yordami koʻrsatish edi. Oʻzbekistonliklar urushning dastlabki kunlaridanoq mudofaa jamgʻarmasini tashkil etish harakatida faol ishtirok etdilar. Mudofaa jamgʻarmasiga ishchilar, kolxozchilar, ziyolilar bir kunlik ish haqlari, kommunistik shanbaliklarda ishlab topilgan pullar, fuqarolarning shaxsiy jamgʻarmalari, qimmatbaho boyliklari, davlat zayomlari, buyumlar va oziq-ovqat mahsulotlari topshirilardi. Umuman, urushning dast-

labki kunlarida respublika aholisidan 30 mln rubllik miqdorda pul, obligatsiya va qimmatbaho boyliklar tushdi. Oʻzbekiston aholisi urush yillarida mudofaa jamgʻarmasiga jami **649,9 mln rubl** pul, **22 kg** oltin va kumush topshirdi.

Mulohaza!

Barcha soha vakillari mudofaa fondi uchun imkoniyat doirasida oʻz mablagʻlarini topshirganlar. Masalan, mashhur oʻzbek raqqosasi *Tamaraxonim* mudofaa fondiga 50 ming soʻm topshirdi.

Hamma narsa front uchun, hamma narsa gʻalaba uchun! Oʻzbekiston iqtisodiyoti harbiy vaziyatdan kelib chiqib zudlik bilan front manfaatlariga

O'zingizni sinang!

Adolf Gitler – bu ... U.Y.Yusupov – bu ... Sovet-fin urushi – bu ... I.V.Stalin – bu ...

Moldoviya SSR – bu ... Molotov-Ribbentrop pakti – bu ...

boʻysundirildi. Front orqasi tumanlari qatorida Oʻzbekistonga ham alohida ahamiyat berildi. Urushning dastlabki kunlarida nemis qoʻshinlari shiddat bilan mamlakat ichkarisiga harakat qilmoqda edi. Front yaqinidagi shahar va qishloqlardan aholi, sanoat korxonalari, muassasalar va boshqa moddiy boyliklarni Sharqqa koʻchirish boshlandi. Chunonchi, Oʻrta Osiyo va Qozogʻiston respublikalariga evakuatsiya qilingan 308 korxonaning 100 dan ortigʻi Oʻzbekistonga joylashtirildi. Keltirilgan korxonalarni nihoyatda qisqa muddatlarda ishga tushirishga erishildi. 1941-yil oxirigacha shunday korxonalardan 50 tasi ishga tushirildi. Masalan, Moskva viloyati Ximki shahridan koʻchirib keltirilgan zavod asosida 1941-yil oktyabrda **Toshkent aviatsiya zavodi** barpo etildi. Bu zavod front uchun qiruvchi samolyotlar ishlab chiqargan.

Xalq xoʻjaligini qayta qurishga doir tashkiliy ishni respublika rahbarlari boshqardilar. Urush davrining juda mushkul, haddan tashqari keskin sharoitlarida ular javobgarlikdan qoʻrqmay, eng murakkab vazifalarni tezkorlik bilan va mustaqil ravishda hal qilib bordilar. Oʻzbekiston rahbariyati Markazning zugʻumini yengib, xalq komissarliklari va korxona direktorlarining huquqlarini kengaytirdilar, boshqaruv apparatini qisqartirdilar.

Atamalar izohi!

Agressiya – bosqinchilikdan iborat boʻlgan, tajovuzkorlikka asoslangan harakat.

Evakuatsiya – (*lot.* – boʻshatmoq, xoli qilmoq) odamlar, tashkilot, korxonalarni, badiiy va boshqa qadriyatlarni urush, tabiiy ofat kabilar xavfidan saqlash maqsadida bir joydan boshqa joyga koʻchirish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Ikkinchi jahon urushining boshlanishiga turtki boʻlgan omillar nimalar edi?
- 2. Sovet-fin urushining xarakteri nimada? Bu urush SSSR uchun qanday ahamiyatga ega edi?
- 3. Oʻzbek xalqining mudofaa jamgʻarmasiga qoʻshgan hissasini qanday izohlaysiz?
- 4. Urushda dunyo aholisining qancha qismi ishtirok etdi. Oʻzbekistonda urushda ishtirok etmagan aholining faoliyati nimalardan iborat boʻldi?
- 5. Urushning boshlanishi bilan mamlakat ichkarisidagi holatda qanday oʻzgarishlar sodir boʻldi?
- 6. Uyga vazifa. Quyidagi jadvalni toʻldiring:

Urushning	Oʻzbekistonning	Aholining	Mudofaa fondi
sabablari	urushga tortilishi	koʻchirilishi	

§ 17. Oʻzbekiston sanoati va qishloq xoʻjaligi front xizmatida

Urush yillarida Oʻzbekiston sanoati. 1941-yil sentyabr — dekabr oylarida respublika hukumati xalq xoʻjaligini harbiy izga solish, qaysi korxona qachon ishga tushirilishi toʻgʻrisida, ichki resurslarni toʻla safarbar etish toʻgʻrisida aniq vazifalarni belgilab berdi. Kadrlar, sanoat xomashyosi, yoqilgʻi, stanoklar, uskunalar keskin yetishmasligiga qaramay, 1941-yil dekabriga kelib Toshkentdagi 63 ta, respublika hududidagi 230 ta sanoat korxonalari mudofaa mahsulotarini ishlab chiqara boshladi. Koʻchirib kelingan zavodlar ham oʻz quvvatini oshirib bordi.

1941-yil 14-dekabrdan harbiy korxonalar xodimlari urushga safarbar qilinganlar qatoriga qoʻshildi va shu korxonalarga biriktirildi. Mehnat intizomini buzganlar qattiq jazolanadigan boʻldi. Oʻzboshimchalik bilan korxonadan ketib qolganlarga 5 yildan 8 yilgacha qamoq jazosi belgilandi.

Oʻzbekistonda 1942-yili yangi sanoat mahsulotini ishlab chiqarish 2 baravar koʻpaydi. 1943-yilda esa sanoatning respublika xalq xoʻjaligidagi salmogʻi 75 foizgacha ortdi. Harbiy ishlab chiqarish quvvatlarini oshirib borish zaruriyati sanoat qurilishini tobora koʻpaytirishni talab qilar edi.

Urush yillarida Oʻzbekistonda **7 ta** yirik gidroelektr stansiyasi, jumladan Oqqovoq, Qibray, Salor va Farhod GESlari qurildi, yangi koʻmir va neft konlari ochildi, eskilaridan koʻproq foydalaniladigan boʻlindi. **1944-yil martda** Bekobodda Oʻrta Osiyoda dastlabki zamonaviy metallurgiya kombinati—Oʻzbekiston metallurgiya zavodining birinchi navbati ishga tushirildi.

Farhod GES

Oʻzbekistonning qurol-yarogʻ aslahaxonasiga aylantirilishi. Urush davrida harakatdagi armiya zarur narsalarning hammasini: texnika, qurol-yarogʻ, oʻq-dori, oziq-ovqatlarni uzluksiz olib turdi. Oʻzbekiston Ittifoqning asosiy jangovar aslahaxonalaridan biri sifatida 2000 dan ortiq samolyot, 22 mln dona minamyot, 500 000 dona snaryad hamda millionlab dona gimnastyorka, sanitar poyezdlar, paxtali ust-bosh, etik va askarlar uchun boshqa kiyimlar va mahsulotlarni frontga yetkazib berdi. Ogʻir mehnat yuki asosan ayollar, qariyalar va oʻsmirlar yelkasiga tushdi. Ammo bu hech kimni toʻxtatmadi. Frontni oʻz vaqtida ta'minlash muhim boʻlib qolaverdi.

Oʻzbekistonliklar front orqasining nihoyatda qiyin sharoitlarida Sovet Ittifoqi xalqlari bilan birga dushman ustidan gʻalabani fidokorona mehnatlari bilan ta'minlab bordilar va tarixda misli koʻrilmagan xalq jasoratini namoyon qildilar.

Qishloq xoʻjaligidagi ahvol. Barcha qiyinchiliklarga qaramay oʻzbek dehqonlari frontni zarur mahsulotlar bilan ta'minlash uchun fidokorona mehnat

gildilar. 1941-yili daylatga **1.6 mln tonna**dan ziyod paxta topshirildi. Sabzayot va poliz ekinlari, meva, pilla, jun, goʻsht topshirish majburiyatlari oshigʻi bilan bajarildi. Don va texnik ekinlarni ko'paytirish harakati natijasida 1942-yil bahorida qoʻshimcha 220 500 gektar yer oʻzlashtirildi. Urush yillarida paxta yetishtirishni oshirish eng muhim vazifa qilib qoʻyilgan.

Kolxozchi dehqonlar va butun Oʻzbekiston mehnatkashlarining kuchlari bilan Yuqori Chirchiq, Shimoliy Farg'ona, So'x-Shohimardon, Uchqo'rg'on kanallari, Kosonsoy va Rudasoy suv omborlari qurildi. Kattaqoʻrgʻon suv ombori suvga toʻldirila boshlandi. Samarqand, Fargʻona, Toshkent viloyatlarida qand lavlagi uchun unumli yerlar ajratilib, 1943 yili 1,5 mln sentnerdan ortiq lavlagi davlatga topshirildi. Qand lavlagini qayta ishlovchi Zirabuloq, Krasnogvardeysk, Qoʻqon va Yangiyoʻl qand zavodlari qurildi. Urush yillarida Oʻzbekiston butun mamlakatda ishlab chiqariladigan qandning

chorak qismini berar edi.

Shunday qilib, urush yillarida O'zbekiston qishloq xo'jalik ahli eng murakkab va ogʻir sharoitlarda mehnat qilib, 4 mln tonnadan zivod paxta xomashvosi, 82 mln pud don va boshqa mahsulotlarni davlatga yetkazib berdi. Bu fashizm ustidan qozonilgan gʻalabaga qoʻshilgan munosib hissa edi.

G'arbiy frontga oziq-ovqat va kivim-kechak olib borgan delegatsiya (oʻngdan ikkinchida

delegatsiya rahbari Hasan Islomov).

turmushi va qiyinchiliklar. Aholi

Urush Oʻzbekistondagi har bir oilani moddiy jihatdan ham qiyin ahvolga solib qoʻydi. Shaharlarda oziq-ovqatga kartochka tizimi tashkil etilib, ishchi va xizmatchilarga kuniga 400-500 grammdan, oila a'zolariga 300-400 grammdan non berildi. Rahbar xodimlar esa maxsus oziq-ovqat (payok) bilan ta'minlab turildi. Qiyinchiliklar jamiyatning ijtimoiy ruhiy holatida keskinlikni vujudga keltirdi, biroq fashizm ustidan qozoniladigan gʻalabaga ishonch aslo susaymadi.

Xususan, urush yillarida oʻzbek qishloqlarida ahvol ogʻir boʻlgan. Kolxozlarda kattalar va 12 yoshdan oshgan bolalar uchun majburiy ish kuni normasi 1,5 marta oshirilgan. Belgilangan mehnat normasini bajara olmagan kolxozchilar shafqatsiz jazolangan. Qishloqlarda turli kasalliklar va ocharchilik natijasida oʻn minglab kishilar hayot bilan vidolashgan. Urush yillarida ocharchilik yirik sanoat markazlariga ham tarqalgan.

Oʻzbek xalqining bagʻrikengligi va baynalmilal yordami. Urush yillarida aholi tarkibida harbiy xizmatchilar oilalari, evakuatsiya qilinganlar, urush nogironlari, yetim bolalar deb nomlangan yangi ijtimoiy guruhlar paydo boʻldi. Oʻzbekistonga 1 mln nafardan ortiq kishi, jumladan, 200 000 bola evakuatsiya qilindi. Turli millatga mansub yetim bolalarni

Sh. Shomahmudovlar oilasi

oʻzbek xalqi oʻz farzandiday ardoqlab, ularni voyaga yetkazdi. Masalan, toshkentlik oddiy temirchi **Shoahmad Shomahmudovlar** oilasi 15 bolani, kattaqoʻrgʻonlik urush nogironi **Hamid Samadov** 13 bolani, samarqandlik kolxozchi ayol **Fotima Qosimova** 10 bolani olib tarbiyaladi. Respublikaga urush davrida 30 dan ortiq harbiy gospital joylashtirildi. Jarohatlanganlarning talaygina qismi jangovar safga qaytarildi. Urush nogironlarining koʻpchiligi ishga joylashtirildi.

Yodda tuting!

Turli millatlarga mansub boʻlgan 15 bolani farzandlikka olgan temirchi usta Shoahmad Shomahmudov va uning xotini Bahri Akramovalar oilasi yuksak insoniylik fazilatlarini koʻrsatib koʻpchilikka ibrat boʻldi. Urushdan nogiron boʻlib qaytib kelgan Hamid Samatovlar oilasi 13 bolani, kolxozchi ayol Fotima Qosimovalar oilasi 10 bolani oʻz quchogʻiga olib, mehr qoʻri bilan ularning qalbini isitdi, dilini yoritdi.

Urush yillarida milliy siyosatda kechirib boʻlmas zoʻravonlikka yoʻl qoʻyildi. Totalitar tuzum rahbarlarining farmoyishi bilan Kavkaz xalqlari (chechenlar, ingushlar, qorachoylar, mesxeti turklari, bolqorlar va b.), qrim tatarlari va Volgaboʻyi nemislari 1943–1944-yillarda zudlik bilan mamlakatning sharqiy hududlariga koʻchirilib yuborildi. Qrimdan **151 604** nafar qrim tatarlari, Gruziyadan **110 000 nafar** mesxeti turklari, Shimoliy Kavkazdan **175 000**

nafar chechenlar, **20 000** nafardan ortiq ingushlar, **4500** nafar bolqor va greklar OʻzSSRga koʻchirildi. Mahalliy aholi jabrdiydalarga xayrixohlik bildirdi va samimiy yordam berdi.

Xullas, urush yillarida oʻzbek xalqi oʻzining bagʻrikengligi, mehmonnavozligi, sabr-toqati va bardoshini yana bir marta namoyish etib, dunyo xalqlarini hayratga soldi.

Atamalar izohi:

Gimnastyorka – Tik yoki qaytarma yoqali, ustidan kamar bogʻlanadigan ust koʻylak (rasmiy harbiy kiyim).

Minomyot – (*rus*. – irgʻitmoq, otmoq) mina otadigan qurol.

Sanitar poyezd – tibbiy xizmat koʻrsatish xodimlari va uskunaliri bilan ta'minlangan poyezd.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Urush yillarida mehnat intizomini buzganlarga rasmiy munosabat qanday boʻldi?
- 2. Urush yillarida oʻzbek xalqining koʻchirib keltirilgan xalqlarga koʻrsatgan mehribonchiliklari nimalarda namoyon boʻldi?
- 3. 1943-1944-yillarda Oʻzbekistonga koʻchirib keltirilgan aholi vakillari kimlar edi? Ular nega koʻchirilgan edi?
- 4. Urush yillarida Oʻzbekistonda qishloh xoʻjaligida qanday oʻzgarishlar sodir boʻldi?
- 5. Urush yillarida mehnatga jalb etilgan bolalar faoliyatini qanday izohlaysiz?
- 6. Uyga vazifa. Quyidagi jadvalni toʻldiring:

Mudofaa fondi	Sanoat	Qishloq xoʻjaligi	Ko'chirib keltirish

§ 18. O'zbekistonliklarning frontdagi jasorati va qahramonliklari

Oʻzbek diviziyalarining tashkil qilinishi. Urushning birinchi kunlaridanoq Oʻzbekistonda xalq lashkarlarining otryadlari tuzila boshladi. Keyin bu otryadlar umumiy harbiy ta'lim bo'linmalariga qo'shildi. O'zbekistonda front uchun milliy harbiy qismlar va jangovar rezervlarni tayyorlash ishi boshlanib ketdi.

1941-yil yozida Samarqandda 19-Oʻzbek togʻ-otliq diviziyasi qayta tuzilib, uning asosida 221-motorlashtirilgan diviziya tashkil qilindi. Diviziyada bu paytda katta tajribaga ega oʻzbek ofitserlaridan polkovnik **Ismoil Bekjonov**, mayor **Sobir Rahimov** va boshqalar bor edi. Diviziya jangchilari 17-mexanizatsiyalashgan korpus saflarida Yelna yaqinida dushmanga qarshi janglarda ilk marta qatnashdilar.

1941-yil 13-noyabrda Davlat Mudofaa Komitetining "Milliy harbiy qo'shilmalar tashkil etish to'g'risida"gi qarori chiqib, unda O'zbekistonda 5 ta kavaleriya diviziyasi va 9 ta alohida o'qchilar brigadasi tashkil qilish zarurligi, diviziyalar tarkibi mahalliy xalqlarga mansub 40 yoshdan katta bo'lmagan sog'lom va baquvvat kishilar bilan to'ldirilishi, imkoniyat doirasida rahbariyat tarkibi ham mahalliy millat vakillaridan bo'lishi ta'kidlandi.

Urushning dastlabki bosqichlarida, xususan 1941–1942-yillarda milliy harbiy qismlarda, jumladan, oʻzbek diviziyalari va brigadalarida qurol-yarogʻ va oʻq-dori miqdori mutlaqo yetishmagan. Oʻzbek jangchilarining hammasida ham urushning dastlabki oylarida hatto oddiy miltiq (vintovka) ham boʻlmagan. Bu holat bolsheviklar va sovet rejimining hatto urush davrida ham mahalliy xalqlarga, xususan, turkiy xalqlar va musulmonlarga nisbatan boʻlgan ishonchsizligi hamda shovinistik siyosatining yana bir dahshatli koʻrinishidir.

Urushning dastlabki kunlaridagi janglar.

Oʻzbekistonlik jangchilar Brest qal'asi, Kiyev, Smolensk, Odessa, Sevastopol, Leningrad, Moskva va boshqa koʻpgina shaharlar mudofaasida mardlik va matonat namunalarini koʻrsatdilar. Moskvaning qahramon himoyachilari saflarida Oʻzbekistonda tuzilgan harbiy qismlar ham bor edi.

Moskvani himoya qilishda oʻzbek xalqining shonli qizlari ham mardona jang qildilar. Ular safida 28 nafar fashistni otib oʻldirgan snayperchi **Zebo Gʻaniyeva** ham boʻlib, u mardligi va jasorati uchun Qizil Bayroq ordeni bilan mukofotlandi. "Moskva mudofaasi uchun" maxsus medali bilan

Zebo G'aniyeva

mukofotlanganlar orasida Oʻzbekiston jangchilaridan 1 753 kishi boʻlgan.

1942-yil 27-martda SSSR Oliy Soveti Prezidiumining farmoni bilan 26 nafar ofitser va oddiy askarlarga Sovet Ittifoqi Qahramoni yuksak unvoni berildi. Ular safida birinchi oʻzbek qahramoni andijonlik **Qoʻchqor Turdiyev** ham bor edi.

Tub burilish va undan keyingi janglar. Stalingrad jangi Ikkinchi jahon urushida tub burilishni boshlab berdi. Kavkaz uchun boʻlgan janglarda Toshkentda tuzilgan

Yodda tuting!

Oʻzbekistonliklar Ikkinchi jahon urushi frontlarida olib borilgan ayovsiz janglarda faol qatnashib, qahramonlik va mardlik namunalarini koʻrsatdilar. Eng soʻnggi tarixiy tadqiqotlarda keltirilishicha, urush yillarida **1,5 mln** nafar oʻzbekistonliklar fashizmga qarshi olovli janglarda qatnashgan edi. 1939-yili respublika aholisi 6,5 mln boʻlgan. Demak, har toʻrt oʻzbekistonlikning bevosita bittasi harakatdagi armiya safida xizmat qilgan. Ulardan **500 000** kishi jang maydonlarida halok boʻlgan yoki bedarak yoʻqolgan.

Sobir Rahimov qoʻmondonligidagi diviziya 3 oy davom etgan janglarda dushmanning 8 000 nafar askar va ofitserini qirib tashladi. Gvardiyachi generalmayor S.Rahimov 1945-yil 26-mart kuni Polshadagi Gdansk (Dansig) shahrini shturm qilish vaqtida halok boʻlgan. Oʻzbek xalqining shonli farzandiga 1965-yil 9-mayda Sovet Ittifoqi Qahramoni unvoni berildi.

Oʻzbekistonlik jangchilar 1943-yil yozida boʻlgan Kursk va Oryol rayonidagi janglarda, Dnepr daryosini kechib oʻtishda oldingi saflarda boʻlishdi. Dnepr uchun olib borilgan janglarda qahramonlik koʻrsatgani uchun 26 nafar oʻzbek yigitiga Sovet Ittifoqi Qahramoni unvoni berildi. Ular safida buxorolik **Sharif Ergashev** va **Xalloq Aminov** bor edi. Belorusiyani ozod qilish uchun boʻlgan janglarning birida 1943-yil noyabrda Gomel shahri atrofida iste'dodli oʻzbek shoiri **Sulton Joʻra** 33 yoshida mardlarcha halok boʻldi.

Oʻzbekistonlik jangchilar 1944-1945-yillarda Belorusiya, Ukraina, Moldaviya, Boltiqboʻyi respublikalari va Rossiya Federatsiyasining gʻar-

Sobir Rahimov

biy viloyatlarini ozod qilishda ishtirok etdilar. Oʻzbe-kistonliklar yevropadagi Qarshilik koʻrsatish harakati saflarida, Polsha, Bolgariya, Vengriya, Ruminiya, Chexoslovakiya, Italiya, Gretsiya, Avstriya, Yugoslaviya, Fransiya va boshqa davlatlarni fashizmdan ozod etishda faol qatnashdilar, partizan qoʻshilmalarida jang qildilar. 1945-yil 9-mayda gitlerchilar Germaniyasi butunlay taslim boʻldi. Berlinni zabt etgan jangchilar orasida Sovet Ittifoqi Qahramoni unvoniga sazovor boʻlgan toshkentlik **Botir Boboyev** va **Solih Umarov**, margʻilonlik **Tojiali Boboyev** ham boʻlgan. Oʻzbekistonlik jangchilarning

1706 nafari "Berlinni ishgʻol etganligi uchun" jangovar medali bilan taqdirlandi.

Yaponiya militaristlariga qarshi kurashda oʻzbekistonliklarning hissasi. Yaponiyaga qarshi urush 1945-yil avgustda sovet qoʻshinlarining hujumi bilan boshlandi. Oʻzbekistonlik jangchilar Kvantun armiyasini tormor keltirishga katta hissa qoʻshdilar. Ular orasida leytenantlar N.Latipov, A.Karimov, U.Doniyorov, yefreytor U.Asanov va boshqa jasur oʻzbek oʻgʻlonlari bor edi.

Manjuriyadagi yapon qoʻshinlari sovet armiyasi tomonidan tor-mor qilingach, Yaponiya **1945-yil 2-sentyabr**da soʻzsiz taslim boʻlganligi haqidagi hujjatga qoʻl qoʻydi. Shu tariqa Ikkinchi jahon urushiga yakun yasaldi.

Oʻzbekiston oʻgʻlonlari va qizlarining jangovar frontlarda koʻrsatgan mislsiz mardlik va jasorati SSSR va yevropadagi koʻplab mamlakatlar hukumatlari tomonidan yuksak taqdirlandi. Oʻzbekistonlik jangchilardan 120 000 nafari turli sovet orden va medallari bilan mukofotlandi. Oʻzbekistonlik 280 nafar jangchi Sovet Ittifoqi Qahramoni unvoniga sazovor boʻldi, ulardan 75 nafari oʻzbek edi. 52 nafar oʻzbekistonlik jangchilar uchala darajadagi "Shuhrat" ordeni bilan taqdirlandilar.

Oʻzingizni sinang! Sharif Ergashev – bu ... Zebo Gʻaniyeva – bu ...

Sobir Rahimov – bu ... Xalloq Aminov – bu ...

Harbiy asirlarning ahvoli

Harbiy asirlar va ularning qismati. Ikkinchi jahon urushida fashistik Germaniya va militaristik Yaponiya ustidan erishilgan buyuk gʻalaba taraqqiyparvar insoniyatga juda qimmatga tushdi. Rasmiy ma'lumotlarga qaraganda, Ikkinchi jahon urushida 50 mln nafardan ziyod kishi halok boʻldi. Bu urushda eng katta talafotga uchragan SSSR boʻlib, u 27 mln kishidan ajraldi.

Vayrongarchilikdan koʻrilgan zarar va urush olib borish uchun sarflangan mablagʻlar miqdori 4 trillion dollarni tashkil qildi.

Ayrim ma'lumotlarga koʻra, urush yillarida Germaniyaga asirga tushganlarning umumiy soni 6,2 mln kishini tashkil qilgan. Sovet-german urushida 5,7 mln kishidan ortiq sovet askarlari Germaniya konslagerlarida tutqunlikda boʻlishgan. Asir tushishga majbur boʻlgan sovet jangchilari orasida koʻplab turkistonlik asirlar ham boʻlgan. Ana shunday asirlardan biri va sobiq legioner, keyinchalik Germaniyada yashagan namanganlik tarixchi olim **Boymirza Hayit** fikrlariga qaraganda, 1941-yil yozidan to 1942-yil bahorigacha 1,7 mln turkistonlik jangchilar nemislarga asir tushgan hamda ularning koʻpchiligi harbiy asirlar konslagerlarida boʻlishgan. 1942-yil yozida ulardan faqat 400 000 kishi tirik qolgan, xolos. Fashist konslagerlarida harbiy asirlar juda ogʻir ahvolda yashagan, ocharchilik va turli kasalliklardan ularning koʻpchiligi halok boʻlgan.

Turkistonlik muhojirlardan **Mustafo Choʻqay** va toshkentlik oʻzbek **Vali Qayumxon** tashabbusi bilan 1942-yil martda **Turkiston legioniga** asos solingan. Legionni siyosiy va mafkuraviy jihatdan boshqarish Milliy Turkiston Birligi Qoʻmitasiga yuklatilgan. Vali Qayumxon qoʻmita prezidenti edi.

Jang harakatlari davrida harbiy asirlikda boʻlganlar, xususan, Turkiston legioni qatnashchilarining taqdiri ham nihoyatda ogʻir kechdi. Urush tugagach, ular hamma joyda ta'qib etildi, SSSRga qaytarilgan harbiy asirlarning koʻpchiligi maxsus lagerlarga joylashtirilib, turli qiynoqlarga duchor qilindi.

Bu qiynoqlardan omon qolgan oz sonli kishilargina, keyinchalik, ozodlikka chiqarildi. Ulardan shofirkonlik **Abdulla Rasulov** singari sanoqli yurtdoshlarimiz nemis va sovet konslagerlaridan omon chiqib, Oʻzbekistonga qaytdilar.

Gʻalaba bayramidan Xotira va Qadrlash kunigacha. Oʻzbekiston Respublikasi musta-

"Motamsaro ona" haykali

qillikka erishgach, **1995-yili** 33 jildli "Xotira" kitobi (keyinchalik unga qoʻshimcha tarzda yana 2 jild chiqqan) va Oʻzbekiston xalqining urush yillarida front ortidagi jasoratlari bayon qilingan umumlashma maxsus jild oʻzbekcha va ruscha nashr etildi.

Toshkentda 1999-yil may oyida **Xotira va Qadrlash maydoni** barpo etilib, unda "**Motamsaro ona**" haykali hamda xiyobonning shimoliy va janubiy tomonida qad koʻtargan ayvonlar tokchalarida Ikkinchi jahon urushida halok boʻlgan oʻzbekistonlik barcha jangchilarning ism-sharifi bitilgan metall tokchalar oʻrnatildi.

Gʻalaba bayrami nishonlanadigan 9-may sanasi **Xotira va Qadrlash kuni** deb e'lon qilinib, Toshkentdan tashqari, Qoraqalpogʻiston Respublikasi, barcha viloyatlar markazlari va tumanlarda Xotira maydonlari barpo etilib, bu maydonlarda ham "Motamsaro ona" haykali oʻrnatildi.

Mulohaza!

"Buyuk gʻalabaning 72 yilligi munosabati bilan poytaxtimizda, barcha shahar va qishloqlarimizda koʻplab tadbirlar, urush qatnashchilari bilan uchrashuvlar, xotira marosimlari oʻtkazilmoqda ...

Biz "O'zbek xalqiga tinchlik va omonlik kerak" degan da'vatning mohiyatini chuqur anglagan holda, tinchlik uchun har birimiz mas'ul ekanligimizni unutmasdan, doimo hushyor va ogoh bo'lib yashashimiz kerak".

Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti **Shavkat Mirziyoyev**ning 2017-yil 9-mayda soʻzlagan nutqidan.

Atamalar izohi:

Yefreytor — oddiy askarga beriladigan boshlangʻich harbiy unvon va shu unvonga ega boʻlgan shaxs.

Kavaleriya – otliq qoʻshin.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Urushning dastlabki kunlarida fashist bosqinchilariga qarshi janglarda oʻzbekistonlik jangchilar koʻrsatgan jasorat haqida soʻzlab bering.
- 2. Oʻzbekistonlik jangchilar Moskva uchun janglarda qanday jasorat koʻrsatganlar?
- 3. Urushda tub burilish yasashga oʻzbekistonlik jangchilar qanday hissa qoʻshdilar?
- 4. Sobir Rahimovning jasoratini bilasizmi?
- 5. "Turkiston legioni" faoliyatiga oid nimalarni bilib oldingiz?
- 6. "Xotira va Qadrlash kuni" ilgari qanday nomlanar edi? Bu kun haqida nimalarni bilasiz?
- 7. Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Janglar	Istirok etganlar	Ularning taqdiri
Stalingrad		
Berlin		
Yaponiya		
Dnepr		
Gdansk		

Mustaqil ish

Oʻzingiz yashayotgan shahar, tumandagi urush qatnashchilari, ularning jasoratlari haqida referat yozing.

§ 19. Oʻzbekiston fani va madaniyati – gʻalaba uchun xizmatda

Oʻzbek adabiyoti va san'ati fashizmga qarshi kurashda. Urush yillarida Oʻzbekiston shoirlari, yozuvchilari, rassomlari, musiqachilari yaratgan

asarlarda vatanparvarlik xislatlari asosiy oʻrinda turdi. Hamid Olimjon, Gʻafur Gʻulom, Abdulla Qahhor, Oybek, Sadriddiy Ayniy, Maqsud Shayxzoda, Sulton Joʻra, Amin Umariy, Oydin va boshqa yozuvchilar hamda shoirlarning she'rlari va dostonlarida, publitsistik asarlarida fashizm kirdikorlari fosh etilib, xalqimizning jangovarlik ruhi qoʻllab-quvvatlandi, dushman ustidan gʻalaba qozonishga boʻlgan ishonch mustahkamlandi.

Urush yillarida Oʻzbekiston san'ati ustalari 30 ta konsert brigadalariga boʻlinib, frontdagi jangchilarga 35 000 ta va gospitallarda 26 000 ta konsert koʻrsatdilar. Front brigadalari tarkibida Tamaraxonim, Halima Nosirova, Sora Eshontoʻrayeva, Mukarrama Turgʻunboyeva, Abror Hidoyatov,

San'at vakillari gospitallarda

Olim Xoʻjayev, Gavhar Rahimova, Karim Zokirov, Muhiddin Qoriyoqubov singari taniqli san'atkorlar boʻlgan.

Teatrlarning repertuarlarida harbiy va tarixiy asarlar ustun boʻlib qoldi. Teatrlar sahnasida Hamid Olimjonning "Muqanna", Uygʻun va Izzat Sultonning "Alisher Navoiy", Hamid Olimjon, Uygʻun va Sobir Abdullaning "Oʻzbekiston qilichi", Oybekning "Mahmud Torobiy", Maqsud Shayxzodaning "Jaloliddin Manguberdi" kabi va boshqa dramatik asarlari namoyish etildi.

T. Qori-Niyoziy **Oʻzbekiston SSR Fanlar akademiyasining tashkil topishi va faoliyati.** SSSR Fanlar akademiyasining
Oʻzbekiston filiali urushning birinchi kunlaridan boshlab juda muhim xalq
xoʻjalik va mudofaa muammolarini hal qilishga faol kirishdi. Shu maqsadda
institutlarning ilmiy-tadqiqot ishlari rejasiga muhim oʻzgarishlar kiritildi.
SSSR Xalq Komissarlari Soveti raisi I.V.Stalinning 1943-yil sentyabrdagi
qarori asosida SSSR FA Oʻzbekiston SSR filiali (OʻzFAN) negizida 1943yil 4-noyabrda, Ikkinchi jahon urushining eng qizgʻin pallasida, Toshkentda **Oʻzbekiston SSR Fanlar akademiyasi** (OʻzSSR FA) tashkil topdi. Taniqli

oʻzbek matematik olimi Toshmuhammad Niyozovich Qori-Niyoziy (1897 – 1970) akademiyaning prezidenti qilib saylandi. Ilgari mavjud boʻlgan Til, adabiyot va tarix instituti esa Oʻzbek tili va adabiyoti hamda Tarix va arxeologiya institutlariga ajratilib, yangi tashkil etilgan OʻzSSR FA tarkibiga kiritildi.

Oʻzbekiston olimlari Ikkinchi jahon urushi yillarida oʻzlarining samarali faoliyati bilan mamlakat ilmiy salohiyatini rivojlantirishga, fidokorona mehnati bilan mamlakatning iqtisodiy hamda harbiy qudratini oshirish va mustahkamlashga katta hissa qoʻshdilar. Bu ishda ularga urush yillarida Oʻzbekistonga koʻchirib keltirilgan RSFSR va boshqa ittifoqdosh respublikalarning olimlari ham ancha-muncha yordam koʻrsatdilar. Faqat Toshkentning oʻziga mamlakatning taniqli ilmiy xodimlaridan 375 nafar kishi kelgan boʻlib, ular respublika imkoniyatlarini iloji boricha urush ehtiyojlariga koʻproq jalb qilish yoʻllarini qidirib topishga, ilmiy muammolarni hal qilishga va mahalliy ilmiy kadrlar tayyorlashga yordam bergan edilar.

Oʻzbekistonning Rossiya, Belorusiya va Ukraina intellektual elitasini saqlab qolishdagi roli. Bu davrda respublikamizga Moskva, Leningrad, Kiyev, Minsk, Voronej va boshqa shaharlardan 31 ta oliy oʻquv yurti va 7 ta harbiy akademiya evakuatsiya qilindi. Koʻchirib keltirilgan oliy oʻquv yurtlari, koʻpgina ilmiy-tadqiqot institutlarining respublikada boʻlishi Oʻzbekistondagi barcha oliy oʻquv yurtlarini butun oʻquv va ilmiy tadqiqotchilik faoliyatini Markaz darajasiga yana ham yaqinlashtirish imkonini berdi.

Mulohaza!

7-sinfda olgan ma'lumotlaringizni eslang! V.Grekov, S.Tolstov, A.Yakubovskiy singari olimlarning mamlakatimiz tarixidagi xizmatlari nimalardan iborat boʻldi? Ularning mashhur fikrlarini eslang!

Urush yillari Oʻzbekiston, xususan, Toshkent shahri minglab fan, adabiyot va san'at namoyandalari uchun najot beshigi boʻlib xizmat qildi. Bu davrda fashistlar bosib olgan hududlardan olimlardan tashqari 200 nafardan ortiq taniqli yozuvchi va shoirlar, tanqidchilar va adabiyotshunoslardan Anna Axmatova, Aleksey Tolstoy, Vladimir Yan, Aleksandr Deych, Nikita Pogodin, Yakub

Kolas, Yanka Kupala, Lidiya Bat, Viktor Jirmunskiy va boshqalar bor edi. Ular Oʻzbekistonning adabiy hayotiga jalb etilib, ijod qilishlari uchun barcha sharoit yaratib berildi. Oʻzbek shoir va yozuvchilari ular bilan hamkorlikda "Biz gʻalaba qozonamiz" nomli almanax va "Oʻzbekiston shoirlari frontga" nomli antologiya yaratdilar.

Xullas, urush yillarida Oʻzbekiston xalqi yuksak insonparvarlik namunalarini koʻrsatib, vaqtincha bosib olingan hududlardan respublikaga koʻchirib keltirilgan aholini, xususan, bolalar va intellektual elitani saqlab qolishda jonbozlik qildi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Oʻzbekiston Fanlar akademiyasining tashkil etilishi haqida soʻzlab bering.
- 2. Oʻzbekistonga Gʻarbdan qanday ilmiy muassasalar koʻchirib keltirildi?
- 3. Oliy ta'lim sohasida ahvol qanday edi?
- 4. Urush yillarida ijod etgan yozuvchi va shoirlardan kimlarni bilasiz? Ushbu yillarda qanday asarlar yaratildi?
- 5. Uyga vazifa. Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Oʻzbek yozuvchilari	Koʻchib kelgan yozuvchilar	Oʻzbek olimlari	Koʻchib kelgan olimlar

TO'RTINCHI BOB. O'ZBEKISTONNING IJTIMOIY-IQTISODIY AHVOLI VA RIVOJLANISH MUAMMOLARI (1945 – 1959-villar)

§ 20. Oʻzbekiston xalq xoʻjaligining urushdan keyingi ahvoli

Sanoatni qayta qurish. Ikkinchi jahon urushi tugagan boʻlsa ham biroq urushning ogʻir oqibatlari respublika hayotining hamma sohalarida, shuningdek, sanoatda ham sezilib turardi. Oʻzbekiston sanoatini tiklash, aholini oziq-ovqat va sanoat mollari bilan ta'minlash uchun yoqilgʻi, elektr energiyasi, shuningdek, malakali ishchi va muhandis-texnik xodimlarga tanqislik sezilardi. Bu murakkab vazifalarni hal etish uchun Oʻzbekistonning geografik holati, milliy an'analari, xalq manfaatini hisobga olib turib, uning xalq xoʻjaligini rivojlantirishning aniq dasturlarini ishlab chiqish zarur edi. Biroq bunday boʻlmadi. Markazning manfaatlaridan kelib chiqqan holda Oʻzbekiston iqtisodiyotini tiklash va rivojlantirish rejalari tuzildi.

Markazning ulkan rejalarida Oʻzbekistonga faqat xomashyo yetkazib beruvchi chekka bir oʻlka deb qaraldi. Xuddi shu narsa Oʻzbekiston iqtisodiyotining aslida bir tomonlama rivojlanib borishiga olib keldi. Bunda xomashyoni qayta ishlash korxonalari juda oz boʻlib, bu narsa ijtimoiy dasturlarni amalga oshirishga xalaqit berardi.

1945-yil oxiriga kelib Oʻzbekistonning mashinasozlik sanoati qishloq xoʻjaligi va irrigatsiya ehtiyojlari uchun mashina va uskunalar ishlab chiqarishga oʻtkazildi. Oʻzbekiston metallurgiya zavodida 1946-yili yangi prokat sexi ishga tushirildi. Shu yillarda **Polvontosh** va **Janubiy Olamushuk** neft konlari ochildi va oʻzlashtirildi. Fargʻonada neftni qayta ishlash zavodi foydalanishga topshirildi.

Yodda tuting!

Oʻzbekistonga faqat xomashyo yetkazib beruvchi oʻlka sifatida qaralishi uning iqtisodiyotini bir tomonlama rivojlanishiga olib keldi. Xususan, respublika Ittifoqning asosiy paxta bazasi boʻlib qolaverdi. Xalq xoʻjaligi (sanoat, qishloq xoʻjaligi va h.k.) boshqa sohalarining taraqqiyoti paxtachilik manfaatlariga

boʻysundirildi. Besh yillik rejalarini tuzishda sanoatni boshqarishning iqtisodiy usullari inkor etildi.

Oʻzbekistonda paxta monokulturasi va uning oqibatlari. 1946-yil 5-fevralda SSSR hukumati "1946–1953-yillarda Oʻzbekistonda paxtachilikni tiklash va yanada rivojlantirish rejasi va tadbirlari toʻgʻrisida" qaror qabul qildi. Bu qaror asosan Oʻzbekistonda paxta monokulturasini uzil-kesil joriy qilishga qaratilgan edi. Sovet hukumatining koʻrsatmasi bilan oziq-ovqat ekinlarining sugʻoriladigan maydonlari chigit ekish uchun ajratildi. Shu tarzda paxta ekin maydonlari koʻpaytirildi. 1946-yili OʻzSSR uchun paxta ekin maydoni 779 000 gektar qilib belgilab berildi. Oʻsha yili respublikada 218 000 gektar sugʻoriladigan maydon faqat paxta ekish uchun boʻshatildi. Shuning uchun ham paxta yetishtirish yildan-yilga oʻsib bordi. Biroq paxtaning xarid narxi oshirilmadi. Oziq-ovqat mahsulotlari yetishtirish qisqarib, oziq-ovqat muammosi oʻtkirlashdi. Ekologiya buzilib, aholi salomatligi yomonlashdi.

1948-yili "Tashselmash" zavodi paxta terish mashinalarining dastlabki partiyasini ishlab chiqardi. Oradan bir yil oʻtgandan keyin "Tashavtomash" zavodi ishga tushirilib, traktorlar, paxta terishga moslashtirilgan mashina va traktor pritseplari (tirkagichlari) ni ishlab chiqarish yoʻlga qoʻyildi. Shu zavod bazasida 1969-yili **Toshkent traktor zavodi (TTZ)** barpo etildi. Biroq butun tex-

Paxta punkti

nikaning mashina-traktor stansiyalari (MTS) qoʻlida toʻplanishi salbiy oqibatlarga olib keldi.

Hunarmandchilikning ahvoli. 1947-yil dekabrda mamlakatda oziq-ovqat va sanoat tovarlariga kartochka tizimi bekor qilindi. Har yili keng iste'mol mollarining narxi arzonlashtirilib borildi. Biroq xalqning turmush darajasi bu paytda aytarli darajada yaxshilanmagan.

Biroq sovet hokimiyati tomonidan hunarmandlarning haq-huquqlari, erkin faoliyati cheklab qoʻyildi. Ular kooperativ artellarga birlashtirildi. Urushdan

Mulohaza!

- 1. Urushdan keyingi yillarda Oʻzbekistonda qishloq xoʻjaligi va sanoat bir tomonlama rivojlandi. Bu jarayonning mamlakatimiz bugungi taraqqiyotidagi oʻziga xos ijobiy va salbiy tomonlarini yoritishga harakat qiling.
- 2. "1945-vili O'zbekistonda 850 000 tonna paxta vetishtirilgan bo'lsa, 1950-vili uning miqdori 2 222 000 tonnaga yetdi". O'ylab ko'ring, yillik rejaga qancha miqdorda paxta topshirish qoʻshib borilgan?

keyingi yillarda hunarmandchilik kooperatsiyasi tarkibida bir necha yuz artellar faoliyat koʻrsatardi. Yakka tartibda hunarmandchilik bilan shugʻullanish man etildi

O'zingizni sinang!

TTZ - bu ...

1946-yil – bu ...

Polvontosh va Janubiy Olamushuk – bu ... 1948-vil – bu ...

Paxta monokulturasi – bu ... MTS – bu ...

Mirzacho'l va boshqa hududlarda qoʻriq va boʻz yerlarning oʻzlashtirilishi. O'zbekistonda paxtachilikni rivojlantirish uchun yangi yerlarni oʻzlashtirish, irrigatsiya qurilishini kengaytirish, sug'orish sistemalarini takomillashtirish kerak edi.

Mirzacho'lda

KPSS MK va SSSR Ministrlar Sovetining 1956-yil 6-avgustda "Paxta yetishtirishni koʻpaytirmoq uchun Oʻzbekiston SSR va Qozogʻiston SSRdagi Mirzacho'lning qo'riq yerlarini sug'orish to'g'risida"gi qarori qabul qilindi. Unda paxta ekiladigan maydonlarni Oʻzbekiston SSRda 200 000, Qozogʻiston SSRda 100 000 gektar kengaytirish rejalashtirildi. Mirzachoʻlni keng miqyosda oʻzlashtirish ishlari boshlandi.

Mirzacho'l yerlarini o'zlashtirish ishlariga bevosita rahbarlik qilish uchun maxsus "Glavgolodnostepstroy" tashkiloti tuzildi. 1955 – 1959-yillar davomida Oʻzbekistonda 160 000 gektardan ziyodroq yangi yer oʻzlashtirildi. 1961-yil Mirzacho'l shaharchasi **Guliston** shahriga aylantirildi.

Shuningdek, 1956-yili Oʻzbekistonda paxta xarid narxlarini oshirish, ustama mukofotlar toʻlashning yangi tartibi, MTSlarga toʻlanadigan natura haqi stavkalarini 40 % kamaytirish, suv uchun toʻlanadigan haqni bekor qilish, mineral oʻgʻitlar narxini pasaytirish joriy qilindi.

Oʻzbekistonda qoʻriq va boʻz yerlarni oʻzlashtirish hamda paxta ekinlari maydonini tobora kengaytirish keyingi yillarda ham davom ettirildi.

Atamalar izohi!

Prokat sexi – aylanuvchi ikki joʻva (val) orasidan siqib oʻtkazish yoʻli bilan turli shakldagi metall mahsulotlar ishlab chiqarish, prokat hosil qilish.

Monokultura – almashlab ekishga amal qilmagan holda dalada faqat bir xil ekinni muttasil yetishtirish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Urushdan keyin Oʻzbekiston iqtisodiyotini rivojlantirish rejasi nima asosda tuzilgan edi?
- 2. "O'zbekiston iqtisodiyotining bir tomonlama rivojlantirilishi" deganda nimani tushundingiz?
- 3. Paxta monokulturasi nima?
- 4. Mirzacho'lni o'zlashtirish nima maqsadda amalga oshirilgan edi?
- 5. Sanoat korxonalari qanday maqsadlarda qayta jihozlandi?
- 6. Hunarmandchilikning rivoj topishiga nimalar toʻsiq boʻldi? Sizningcha, yakka tartibdagi hunarmandchilikning taqiqlanishiga nima sabab boʻlgan boʻlishi mumkin?

§ 21. Ziyolilarning qatagʻon qilinishi va sovet jamiyatida shaxsga sigʻinishning fosh qilinishi

Oʻzbekiston ziyolilari qatagʻon qilinishining yangi bosqichi. Urush tugagandan keyin oradan koʻp oʻtmay Oʻzbekiston SSR boʻylab yana bir yalpi qatagʻon toʻlqini yelib oʻtdi. XX asr 40-yillari oxiri va 50-yillari boshlaridagi qatagʻonlar asosan madaniyat va fan arboblariga qarshi qaratildi. Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komiteti Markazning yoʻl-yoʻriqlariga tayangan holda dunyoqarashi va ijodi kommunistik partiya mafkurasidan farq qiladigan ijodiy ziyolilar vakillariga qarshi hujum boshladi.

Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komiteti byurosi 1950-yil 1-sent-yabrda "Oʻzbekiston SSR Fanlar akademiyasining ishi toʻgʻrisida"gi masalani koʻrib, akademiya olimlaridan sharqshunos va tarixchi **Abdusamad Bobo-xoʻjayev**, adabiyotshunos va faylasuf **Vohid Zohidov**, iqtisodchi **Olim Aminov**, tilshunos **Olim Usmonov** va boshqalarni nohaq ravishda qoraladi.

Mulohaza!

9-sinf adabiyot darsida oʻqigan "Alpomish" dostoni voqealarini eslang. Mulohaza qilib koʻringchi, nega bu davrda "Alpomish" dostonini oʻqish taqiqlandi.

Nihoyat, 1952-yil fevralda Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining mafkuraviy masalalarga bagʻishlangan X plenumi (yalpi majlis) boʻlib oʻtdi. Unda Oʻzbekiston Kompartiyasi MK birinchi sekretari **Amin Niyozov** "Respublikada mafkuraviy ishning ahvoli va uni yaxshilash choralari toʻgʻrisida" ma'ruza qildi. Ma'ruzada Oʻzbekiston ziyolilaridan bir guruhi (yozuvchilar, olimlar, shoirlar va b.) notoʻgʻri ravishda millatchilikda ayblandi. Oʻzbek xalqining qatagʻon qilingan bu vakillarining asarlari va "**Alpomish**" dostonini oʻqish taqiqlandi. Ma'ruzada OʻzSSR FA tarkibidagi Tarix va arxeologiya, Sharqshunoslik, Oʻzbek tili va adabiyoti institutlari olimlari keskin ravishda, biroq nohaq tanqid qilinadi. Mazkur plenum va unda qabul qilingan qarorlar Oʻzbekistonning ma'naviy hayotiga kuchli zarba boʻlib tushdi.

Ijodkor ziyolilardan Said Ahmad, Shukrullo, Mirzakalon Ismoiliy, Shuhrat, Maqsud Shayxzoda, Mirkarim Osim, Ne'mat Toshpo'lat, Yong'in Mirzo, Hamid Sulaymonov, Muhiddin Qoriyoqubov va boshqalar (12 kishi) "sovetlarga qarshi millatchilik faoliyati" olib borganlikda ayblanib, **1951-yilda** qamoqqa olindi va 25 yilga ozodlikdan mahrum etildi. Ular "xalqlar otasi" va "xalqlar dohiysi" I.V.Stalin vafot etganidan bir necha yil o'tib, 1955-yili sovet rejimi tomonidan oqlanib, qamoqdan ozod qilindi va O'zbekistonga qaytishdi. O'sha paytda o'zbek xalqining faxri hisoblangan Oybek qatagʻonga uchradi.

Stalinning oʻlimi va shaxsga sigʻinish oqibatlarini tugatish yoʻlidagi urinishlar. 1953-yil 5-martda KPSS MK Bosh sekretari va SSSR Ministrlar Sovetining raisi Iosif Stalin vafot etdi. Georgiy Malenkov SSSR Ministrlar Sovetining raisi lavozimiga tayinlandi.

Yo Sta

Yodda tuting!

Stalin kommunistik partiya va sovet hukumatiga rahbarlik qilgan 30 yildan ortiq vaqt davomida (1922–1953) mamlakatda uning shaxsiga sigʻinish avj oldi. Shaxsga sigʻinish sharoitida hokimiyat oliy darajadagi qadriyatga aylanadi, uni boshqarayotgan bir yoki bir nechta shaxslar ilohiylashtiriladi.

1956-yil 25-fevralda boʻlgan KPSS XX syezdining yopiq majlisida KPSS MK Birinchi sekretari **Nikita Xrushchev** shaxsga sigʻinish va uning oqibatlari toʻgʻrisida ma'ruza qildi. Ma'ruzada Stalin shaxsiga sigʻinish qoralandi va uning oqibatlarini tugatishga kirishildi.

Bu davrda qatagʻon qilinganlarni oqlash jarayoni ham boshlandi. Oʻzbekiston boʻyicha otilgan va qamoqqa olinganlardan **40 000** nafarga yaqin kishi oqlandi. Qatagʻon qilinib, qamoqqa tashlangan va surgunga yuborilgan yurtdoshlarimizning bir qismi Oʻzbekistonga qaytdi. Lekin ularni oqlash ham kommunistik mafkura andozasi ostida amalga oshirildi. Mustabid sovet rejimi oʻziga ma'qul boʻlgan shaxslarnigina grajdan (fuqaro) sifatida oqladi. Shu bilan birga 1953-yildan keyin ham boshqacha fikrlovchilar ta'qib ostiga olindi hamda ularning "eng oʻtkirlari" doimiy ravishda qatagʻon qilib borildi.

Oʻzbekiston siyosiy boshqaruvidagi oʻzgarishlar va rahbarlar almashuvi. 1950-yil aprelda Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari Usmon Yusupov oʻz vazifasidan ozod qilinib, Moskvaga SSSR Paxtachilik ministri lavozimiga tayinlandi. Biroq I.V.Stalin oʻlimidan soʻng bu ministrlik tugatilib, Usmon Yusupov 1953 — 1954-yillarda Oʻzbekiston SSR Ministrlar Soveti raisi boʻldi. Afsuski, KPSS MK Birinchi sekretari Nikita Xrushchev 1954-yilda uni asossiz tarzda respublika hukumati raisligidan olib tashlab, Mirzachoʻldagi "4-Boyovut" sovxoziga direktor qilib joʻnatdi.

Mulohaza!

Oʻylab koʻring va xulosa chiqaring.

"Ichki ishlar xalq komissarlari (NKVD) faoliyatida juda katta kamchilik va qonunbuzarliklarga yoʻl qoʻyilmoqda. Ommaviy qamoqqa olishlarga zoʻr berilgan, koʻp holatlarda ular yetarli darajada asoslanmagan. Ichki ishlar xalq komissarligida, uning rayonlardagi boʻlimlarida, hatto, eng koʻp qamoqqa olish

uchun musobaqa e'lon qilindi. Bu esa yetarli darajada asoslanmay qamoqqa olish uchun keng yo'l ochdi"

Oʻzbekiston KP(b) MQ birinchi kotibi Usmon Yusupovning Moskvaga Stalinga yozgan xati.

Sobir Kamolov

Amin Niyozov

Nuriddin Muhitdinov

Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari lavozimida 1950 — 1955-yillarda **Amin Niyozov**, 1955 — 1957-yillarda **Nuriddin Muhitdinov**, 1957-yil dekabrdan 1959-yil mart oyigacha **Sobir Kamolov** (1910 — 1990) faoliyat koʻrsatdi.

Amin Niyozov davrida Oʻzbekiston ziyolilariga nisbatan qatagʻonchilik siyosati olib borildi. U Margʻilonda tugʻilgan boʻlib, oʻz hamyurti Yoʻldosh Oxunboboyev vafotidan keyin oradan koʻp oʻtmay 1947–1950-yillarda Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi lavozimida ishlagan edi.

Nuriddin Muhitdinov 1951 – 1953 va 1954-1955-yillarda Oʻzbekiston SSR Ministrlar Soveti raisi hamda 1957 – 1961 yillarda KPSS MK Prezidiumi a'zosi hamda KPSS MK ideologiya sekretari kabi mas'ul lavozimlarda ishlagan edi. U oʻzbek ziyolilari oqlanishida tashabbuskorlik koʻrsatdi.

Paxta xarid narxini oshirishni Markaz oldiga qoʻyib buni uddaladi.

Sobir Kamolov toshkentlik boʻlib, u atigi 15 oy davomida respublika partiya tashkilotini boshqargan. Bu davrda Oʻzbekistonda kadrlarni mahalliylashtirish jarayoni ommaviy ravishda amalga oshirila boshlandi, islom diniga erkinliklar berildi. Bu holat Markaz rahbariyati (N.Xrushchyov, M.Suslov va b.)ga yoqmay, u oʻz lavozimidan olib tashlandi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Ziyolilarning qanday guruhi ta'qib ostiga olinib, qatag'on qilindi?
- 2. Shaxsga sigʻinish deganda nimani tushundingiz?
- 3. Nima sababdan millatning ziyoli va lider shaxslari qatagʻonga uchragan?
- 4. Oʻzbekiston SSRning rahbarlik lavozimlarida faoliyat olib borgan shaxslari nega tanqidga uchradi?
- 5. Qatagʻonga uchragan shaxslar boʻyicha quyidagi jadvalni toʻldiring.

Qatagʻon qilingan yili	Shoirlar	Yozuvchilar	Olimlar

6. Oʻzbekiston SSR rahbarlari faoliyati boʻyicha quyidagi jadvalni toʻldiring.

Oʻzbekiston	A.Niyozov	N.Muhitdinov	S.Kamolov	U.Yusupov
SSR rahbarlari				

§ 22. Oʻzbekistonda sanoatning bir tomonlama rivojlanishi

Sanoat sohasidagi ahvol. Oʻsha davrda SSSR hududining tarkibiy qismi boʻlgan Oʻzbekiston SSR Markazda ishlab chiqilgan iqtisodiy siyosatni soʻzsiz amalga oshirishga majbur edi. Urushdan keyingi besh yilliklarda (1946 – 1950-yillardagi **toʻrtinchi** va 1951 – 1955-yillardagi **beshinchi** besh yillik davrida) davlat sanoatni oʻstirish uchun katta miqdorda kapital mablagʻlar ajratdi. Lekin ularning aksariyati ogʻir sanoatga sarflandi.

Yodda tuting!

Oʻzbekistonda ogʻir sanoat asosan paxtachilikni rivojlantirishga, ya'ni Markaz manfaatlari uchun xizmat qilgan. Shu bilan birga, sanoat qurilishida avvalgi koʻrsatmalar saqlanib qolavergan. Bu holat rivojlangan mamlakatlarda ishlab chiqarishga keng qoʻllaniladigan yangi texnologiyalar, fan va texnika yutuqlaridan foydalanishni koʻzda tutmas edi.

Oʻzbekistonda koʻplab yirik kimyo korxonalarining qurilishi foydadan koʻra koʻproq salbiy oqibatlarga olib keldi. Koʻpgina korxonalar, (Chirchiq

elektrkimyo kombinati, Navoiy kimyo kombinati va boshq.) Yangiyoʻl biokimyo zavodi aholi qalin yashaydigan joylarda boʻlib, ular atrof-muhitni ifloslantirdi va ekologik vaziyatni murakkablashtirdi. Atmosferaga zararli moddalar chiqarilishi oqibatida tabiatga, oʻsimlik va hayvonot dunyosiga zarar yetkazdi. Eng katta zararni esa bu yerda yashovchi insonlar koʻrdi.

Yengil sanoatda ham turli nomutanosiblik hollari va ziddiyatlar bor edi. Yengil sanoatda ishlab chiqarish rejalari bajarilmas, aholining iste'mol mollari bilan ta'minlash darajasi Ittifoqqa nisbatan bir necha marta kam bo'lgan.

Mulohaza!

Ogʻir va yengil sanoat sohalariga nimalar kirishini eslang. Yengil sanoatga e'tibor pasayganligining sabablarini izohlang.

Transport va undagi muammolar. Oʻzbekiston sanoatining oʻsishi bilan bir qatorda transport ham rivojlanib bordi. Transport tarmogʻi orqali barcha sanoat markazlari yagona majmuaga birlashtirildi.

1947-yilda 600 km dan iborat **Chorjoʻy-Qoʻngʻirot** temir yoʻli qurildi. Oʻsha yili Toshkentda ilk marta **trolleybus**lar qatnay boshladi. Keyinchalik, **Qoʻngʻirot – Beynov** temir yoʻli qurilishi keng miqyosda olib borildi. Bu temiryoʻl magistrali Qoraqalpogʻistonni Qozogʻiston bilan toʻgʻri bogʻlab, Oʻrta Osiyodan Markazga olib boradigan ikkinchi poyezd yoʻlini vujudga keltirdi.

Mulohaza!

Poyezd yoʻlining birinchisi qaysi ekanligini eslang. U qachon, nima maqsadda qurilgan?

Bu davrda avtomobil transporti ham rivojlandi. Eski yoʻllar ta'mirlandi, yangi asfalt va beton yotqizilgan yoʻllar qurildi. Avtomobil baza va parklari zamonaviy yangi mashinalar hisobiga koʻpaydi. 1959 — 1968-yillarda Toshkent katta halqa avtomobil yoʻli loyihalashtirildi va qurildi.

Oʻzbekiston havo yoʻllarida XX asr 50-yillari oʻrtalaridan boshlab yuksak tezliklar va parvozlar davrini ochib bergan TU-104 rusumli yoʻlovchi tashuvchi samolyotlar paydo boʻldi. Havo transporti xodimlari keyingi yillarda yangi samolyotlarning koʻpchiligini oʻzlashtirdilar. Ayrim shaharlarda zamonaviy aeroportlar qurildi. Bu Oʻzbekiston shaharlarini oʻzaro bogʻladi, shuningdek,

mamlakat poytaxti Moskva, boshqa respublikalar va mamlakatlar poytaxtlari oʻrtasida muntazam parvozlar yoʻlga qoʻyildi.

Biroq transport sohasida ham talay muammolar boʻlgan. Temir yoʻllar va avtomobil yoʻllari qurilishi boshqa respublikalar, jumladan, Turkmaniston, Tojikiston, Qozogʻiston hududlaridan oʻtkazilib, iqtisodiy jihatdan ular Markazga qaram qilib qoʻyildi. Bunday siyosatning halokatli ekani SSSR parchalanib, mintaqada mustaqil davlatlar tashkil topgandan soʻng ayniqsa sezilmoqda.

Bundan tashqari temir yoʻllar tarmogʻini elektrlashtirish, yuk va yoʻlovchilar tashishni boshqarishning avtomatlashtirilgan tizimini yaratish ishlari sekinlik bilan olib borildi. Shuningdek, transportning barcha turlarida yoʻlovchilarga xizmat koʻrsatish borasida jiddiy kamchiliklar mavjud boʻlgan.

O'zingizni sinang!

Chorjo'y – Qo'ng'irot – bu ... Qo'ng'irot – Beynov – bu ... Toshkent katta halqa yoʻli – bu ... Kimyo korxonalari – bu ...

Kadrlarni tayyorlash masalalari va ruslashtirish siyosati. Markazning milliy siyosatida kadrlar masalasi muhim oʻrin tutadi. Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining ikkinchi sekretarlari, Oʻzbekiston SSR Ministrlar Soveti raisi hamda Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumi raisining birinchi oʻrinbosarlari, Davlat xavfsizlik komiteti va muhim ministrliklar rahbarlari, viloyat va shahar partiya tashkilotlarining ikkinchi sekretarlari Moskvadan yuborilgan vakillar (asosan slavyan va armanlar)dan iborat boʻlib, ular katta huquq va imtiyozlarga ega boʻlib, respublikadagi kadrlar taqdirini oʻz ixtiyorlari bilan hal qilishgan. Bundan tashqari Markazga boʻysunadigan lavozimlar ham mavjud edi. Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari, respublika hukumati va davlat organlarining rahbarlari, viloyatlar partiya komitetlarining birinchi sekretarlari va viloyat ijroiya qoʻmitalari raislari asosan mahalliy millat vakillaridan tayinlansa ham bu nomzodlarni Kreml tavsiya qilar edi. Sirtdan qaraganda Oʻzbekistonni oʻzbeklar boshqarayotgandek koʻrinardi, aslida esa hokimiyatni idora qilish tizgini Moskvaning qoʻli-

da edi. Bu holat sovet hokimiyatining dastlabki yillarida joriy qilingan boʻlib, unga sovet tuzumi inqirozga uchragan davrgacha amal qilindi.

Bunday siyosat mahalliy aholining manfaatlariga ziyon yetkazar edi. Yetakchi sanoat sohalari uchun mutaxassislar Markazdan taklif qilingan. 1959-yilda respublika aholisi tarkibida oʻzbeklarning salmogʻi **62 foiz**dan ortiq boʻlsa ham undagi oʻzbek ishchilarining miqdori atigi **43 foiz**ni tashkil etgan. Ittifoqqa boʻysunadigan korxonalar asosan Rossiya va boshqa respublikalardan taklif etilgan mutaxassislar va ishchilar bilan ta'minlanardi. Bunday korxonalarda ish haqi mahalliy sanoat korxonalaridagiga qaraganda 2-3 marta va undan ham koʻproq boʻlgan. Kadrlar siyosatidagi bunday holatlar va ruslashtirish siyosati mahalliy aholining moddiy va ma'naviy imkoniyatlariga zarar keltirib, respublikada ijtimoiy vaziyat keskinlashuvi hamda millatlararo munosabatlarning murakkablashuviga zamin yaratdi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Urushdan keyingi yillarda sanoat rivojlanishida qanday ziddiyatlar mavjud edi?
- 2. Markazning Oʻzbekistonda ogʻir sanoatni rivojlantirishdagi manfaatdorligi nimada edi??
- 3. Respublika sanoatining markazga qaramligi nimalarda koʻrinadi?
- 4. Oʻzbekistonda rahbarlarning lavozimga tayinlanish tartiblari qanday edi?
- 5. Yangi temir va avtomobil yoʻllari qurilishi haqida nimalarni bilasiz? Ularni qurishdan koʻzlangan maqsad nimalar edi?
- 6. Uyga vazifa. Har bir sohada amalga oshirilgan tadbirlarning oʻz davri va bugungi kun uchun salbiy va ijobiy tomonlarini ajratishga harakat qiling.

Soha	Iobiy	Salbiy
Ogʻir sanoatga e'tibor		
Kimyo zavodlari		
Kadrlar yetishtirish		

BESHINCHI BOB. O'ZBEKISTON BARQAROR RIVOJLANISH DAVRIDA (1959 – 1983-yillar)

§ 23. Oʻzbekistonning siyosiy hayotidagi oʻzgarishlar hamda sovetlarning partiya organlariga qaramligi

Oʻzbekistonda siyosiy rahbariyatning oʻzgarishi. Oʻsha davrda sovet jamiyatining siyosiy tizimiga partiya, turli darajadagi Sovet organlari, kasaba uyushmalari, komsomol (yoshlar tashkilotlari) kirardi. Tizimning asosiy ustuni partiya hisoblangan. U oʻzini rahbarlik qiluvchi va yoʻnaltiruvchi kuch

hisoblab, Sovetlar va jamoat tashkilotlariga oʻz irodasini amalda zoʻrlik bilan oʻtkazib kelardi

1959-yil 15-martda Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari lavozimiga **Sharof Rashidov** (1917 – 1983) saylandi. U bu lavozimda umrining oxirigacha samarali faoliyat koʻrsatdi

Sharof Rashidov atoqli davlat, siyosat va jamoat arbobi hamda mashhur yozuvchi boʻlgan. 1917-yil 7-noyabrda Jizzaxda tugʻilgan. U 1950 – 1959-yillarda Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumining raisi

sifatida oʻzidan yaxshi taassurot qoldirdi. U iste'dodli tashkilotchi va mohir rahbar edi. Sh.Rashidov rahbarligida Oʻzbekiston iqtisodiyoti va madaniyatini rivojlantirishda muayyan muvaffaqiyatlar qoʻlga kiritildi. Paxtachilikni rivojlantirish, yangi yerlarni oʻzlashtirish, 1966-yildagi zilziladan soʻng Toshkentni qayta tiklash ishiga u koʻp kuch-quvvat

Sharof Rashidov

Toshkent metropolitenining qurilishi

va gʻayratini sarfladi. Toshkent metropoliteni qurilishi uning tashabbusi bilan boshlangan. Metropolitenning birinchi navbati (9 ta bekat) 1977-yil noyabrda ishga tushirildi.

Mulohaza!

Oʻzekiston Respublikasi Prezidenti tomonidan 2017-yil 27-martda "Sharof Rashidov tavalludining 100 yilligini nishonlash toʻgʻrisida"gi qarori qabul qilinishining dolzarbligi va ahamiyati nimada deb oʻylaysiz?

1959 – 1970-yillarda **Yodgor Nasriddinova**, 1970 – 1978-yillarda **Nazar Matchonov**, 1978 – 1983-yillarda **Inomjon Usmonxoʻjayev** Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi lavozimlarida faoliyat koʻrsatdi.

1959 — 1961-yillarda **Orif Alimov**, 1961 — 1971-yillarda **Rahmonqul Qurbonov**, 1971 — 1984-yillarda **Normuhammadi Xudoyberdiyev** Oʻzbekiston SSR Ministrlar Sovetining raisi lavozimida mehnat qildilar.

Inomjon Usmonxoʻjayev

Yodda tuting!

Yodgor Nasriddinova Qoʻqonda tugʻilgan boʻlib, komsomol va partiya organlarida rahbar lavozimlarida ishlagan. U nafaqat Oʻzbekistonda yoki SSSRda, balki butun Sharqda parlament raisi boʻlgan **birinchi ayoldir**. Yo.Nasriddinova 1970 — 1974-yillarda SSSR Oliy Soveti Millatlar Sovetining raisi lavozimida ham faoliyat koʻrsatgan.

Xalqning moddiy ahvolidagi ijobiy siljishlar. XX asrning 60–80-yillarida avvalgi davrlarga nisbatan xalqning turmush darajasi nisbatan yaxshilandi, uning moddiy ahvolida ijobiy oʻzgarishlar yuz berdi. Shahar va qishloq

O'zingizni sinang!

Sharof Rashidov – bu ... Yodgor Nasriddinova – bu ... Nazar Matchonov – bu ... Inomjon Usmonxoʻjayev – bu ...

Mulohaza!

O'qing va xulosa qiling!

SSSR Konstitutsiyasining 6-moddasida KPSSning sovet davlatidagi yetakchilik roli qonuniy mustahkamlab qoʻyilgan edi. Ushbu moddada kommunistik partiya jamiyatning rahbarlik qiluvchi va yoʻnaltiruvchi kuchi deb yozilgan edi. Konstitutsiyaning bu moddasi jamiyatda partiyaning yetakchilik rolini ta'minlab berdi, uning sovet va jamoat tashkilotlari ustidan hukmronlik qilishlariga asos boʻlib xizmat qildi.

aholisi, xususan, qishloqlarda yashovchi oʻzbek oilalari yangi uy-joylar qurdi. Xonadonlarda televizor, muzlatkich, kir yuvish mashinalari hamda yengil avtomobillar paydo boʻlgan. Yashash zerikarli boʻlmay, hayotdan zavqlanish va lazzat olish paydo boʻldi. Oʻzbek xalqining toʻy-hashamlari ham dabdabali oʻta boshladi. Biroq bu davrda ham ma'naviyatga kuchli zarar yetkazilgan. Ayniqsa, Oʻzbekiston iqtisodiyoti Markaz manfaatlariga toʻla boʻysundirilgan.

Bu davrda Oʻzbekistonda turli sanoat korxonalari qurilgan, yangi shahar va posyolkalarga asos solingan. Mirzachoʻl, Surxon-Sherobod va Qarshi choʻlining oʻzlashtirilishi natijasida ekin maydonlari kengaygan.

KPSSning rahbarlik roli va hokimiyatning joylardagi siyosiy organlari. Sovet jamiyatida davlat boshqaruvi organlari turli darajadagi Sovetlar boʻlgan. Oliy Sovetdan boshlab qishloq sovetlarigacha boʻlgan organlar mehnatkashlar manfaatlarini himoya qilishlari kerak edi. Aslida esa bunday boʻlmagan.

1977-yil 7-oktyabrda qabul qilingan SSSRning yangi Konstitutsiyasi milliy respublikalar huquqini rasmiy chekladi va Markazga keng vakolatlar olib berdi. Bu konstitutsiya KPSS MK Bosh sekretari va SSSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi **Leonid Ilich Brejnev** (1906 – 1982) rahbarligida tayyorlandi va mamlakatda rivojlangan sotsialistik jamiyat qurish nazariyasini ilgari surdi.

Sovetlar va jamoat tashkilotlari huquqlarining cheklanganligi. Oʻzbekistonda ham xuddi butun Ittifoqda boʻlgani singari mehnatkashlar deputatlari tuman, shahar, viloyat Sovetlari hamda respublika Oliy Soveti ikkinchi darajali masalalarni ham partiya komitetlaridan ruxsat olmasdan hal qila olmas edi. Xoʻjalik rahbarlari oʻz muammolari bilan Sovetlarning ijroiya komitetlarini chetlab oʻtib partiya organlariga murojaat qilar edi. Aholining ijtimoiy-maishiy

masalarga doir shikoyat va takliflari ham partiya komitetlari tomonidan koʻrib chiqilardi.

Partiya organlari komsomol va boshqa jamoat tashkilotlariga ham qonunga xilof ravishda tazyiq oʻtkazib kelgan. Oʻz navbatida komsomol va boshqa tashkilotlar partiya idoralarining koʻrsatmalarini bajarishga majbur boʻlganlar. Buyruqlarni bajarmagan rahbarlar oʻz lavozimlaridan ozod etilgan.

Sovet hokimiyati davrida **partiya nomenklaturasi** (partiya organlari bilan kelishib tayinlanadigan lavozimlar) deb atalgan tartib-qoida mavjud boʻlgan. Bu qoidaga koʻra, mas'ul lavozimlarga faqat partiya a'zolari, ya'ni kommunistlar tayinlangan. Shu bilan birga turli darajadagi Sovetlar, komsomol hamda jamoat tashkilotlari rahbarlari kommunistik partiya rahbariyati (Markaziy Komitet, viloyat, shahar va tuman partiya komitetlari) tarkibiga kiritilgan. Shu tariqa partiya organlari bu tashkilotlar bilan qoʻshilib, ularni oʻziga boʻysundirib olgan.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Sovet jamiyati siyosiy tizimiga qaysi tashkilotlar kirgan? Ularning faoliyatidagi qanday masalalarda toʻsiqlar boʻlgan?
- 2. 1977-yilgi Konstitutsiyaning Oʻzbekiston ijtimoiy-siyosiy hayotiga ta'siri qanday boʻldi?
- 3. Ma'muriy buyruqbozlik tizimining hukmronligi avj olishi nimalarda koʻrinadi?
- 4. Jamoat tashkilotlari huquqlarining cheklanishi qanday oqibatlarga olib keldi?
- 5. Sh.Rashidovning totalitar tizimda hukmron boʻlgan muhitdagi siyosiy va ijtimoiy faoliyati haqida nimalar bilib oldingiz?
- 6. Jadvalni toʻldiring.

Tashkilot nomi	Ishlagan shaxslar	Ishlagan davri	Faoliyati
Oʻzbekiston SSR Ministrlar Sovetining raisi			
Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi			

Mustaqil ish

"Sharof Rashidov – oʻzbek xalqining otashqalb farzandi" mavzusida esse yozing.

§ 24. Oʻzbekistonda yoqilgʻi va togʻ-kon sanoatining vujudga keltirilishi hamda aholi milliy tarkibidagi oʻzgarishlar

Oʻzbekiston qazilma boyliklarining Markaz manfaatlariga xizmat qildirilishi. Oʻzbekiston mineral xomashyo turlariga nihoyatda boy hudud hisoblangan. Respublikada koʻpgina foydali qazilmalar: oltin, uran, mis, qoʻrgʻoshin, rux, volfram, tabiiy gaz, neft, toshkoʻmir va boshqa konlar topilib, ishga tushirildi. Afsuski, bu konlarda qazib olingan foydali qazilmalar, xususan, oltin va uran, tabiiy gaz Markaz manfaatlariga xizmat qildi. Bu boyliklardan ularning haqiqiy sohibi boʻlgan oʻzbek xalqi deyarli foydalanmadi.

Mulohaza!

O'ylab ko'rib, xulosa chiqaring.

Oʻzbekistonning yer osti boyliklaridan qimmatbaho resurslarni soʻrib olgan Ittifoq korxonalari olingan foydaning atigi 1 foizini mahalliy byudjetga oʻtkazgan.

Bu talonchilik mexanizmi iqtisodiyotni tag-tugi bilan quritib, oʻzbek xalqi manfaatlariga mutlaqo zid boʻlgan. Oltin, uran, nodir rangli metallar, tabiiy

gaz va boshqa strategik xomashyo favqulodda maxfiylik niqobi ostida Oʻzbekistondan tashqariga amalda tekinga olib ketilardi.

Tabiiy gaz konlarining ochilishi. Oʻzbekistonning tabiiy gaz mavjud boʻlgan tumanlarida faol geologik-qidiruv ishlari olib borishga XX asr 50-yillari boshlaridayoq kirishilgan edi. Oʻsha davrda Jarqoʻrgʻon,

Buxorodagi Gazli shaharchasi

Qorovulbozor, Sariqtosh tabiiy gaz konlari ochilgan. Buxoro-Xiva geologik mintaqalarida Gazli va Jarqoq, Shimoliy va Janubiy Muborak, Uchqir, Oʻrtabuloq va Kultak kabi yirik tabiiy gaz konlarining, shuningdek, Hisor togʻlarining janubi-gʻarbiy tumanlarida Odamtosh kondensat koni, Ustyurtda

istiqbolli gaz qatlamlarining topilishi ahvolni keskin oʻzgartirib, Oʻzbekistonni jahondagi eng yirik gaz zaxiralari mavjud mintaqalaridan biriga aylantirdi.

1956-yili Buxoro viloyatida dunyoda eng yirik va ulkan **Gazli** neft-gaz konining topilishi Oʻzbekistonda tabiiy gaz qazib chiqarishning tez sur'atlarda rivojlanishiga asos boʻldi. Jahondagi eng yirik gaz konlaridan biri hisoblangan bu konning umumiy zaxirasi 500 mlrd m³ gaz boʻlgan. Bu yerda "zangori olov" bunyodkorlari – gazchilar yashaydigan **Gazli shahriga** zudlik bilan asos solindi. Tabiiy gaz qazib olish sur'atlari misli koʻrilmagan darajada oshirildi. 1960-yilda 0,4 mlrd m³ tabiiy gaz ishlab chiqarilgan boʻlsa, 1975-yilga kelib bu koʻrsatkich 33,7 mlrd m³ga yetdi. Ittifoq hukumatining Oʻzbekistonda gaz ishlab chiqarishni oshirishdan maqsadi uni RSFSRning sanoat markazlariga koʻproq tashib ketish edi.

Butunittifoq gaz qazib chiqarishda Oʻzbekistonning ulushi 1960-yildagi 1 foizdan 1975-yilda 20 foizga koʻtarildi. Bu nisbat keyinchalik ham doim koʻpayib bordi.

Biroq OʻzSSRda uy-joy fondini gazlashtirish salmogʻi nihoyatda past edi, bu hol, ayniqsa respublikaning aksariyat aholisi yashaydigan qishloq joylarida yaqqol koʻzga tashlangan. Hatto Sovet Ittifoqining yevropa qismiga va sotsialistik mamlakatlarga gaz yetkazib beradigan Buxoro viloyatining oʻzida ham ahvol nihoyatda achinarli boʻlgan. Oʻzbekiston gazi asosan respublikadan tashqariga joʻnatilardi.

Qizilqumda oltin va uran konlarini oʻzlashtirish. XX asr 50-60-yillarida Oʻzbekistonda oltin ishlab chiqarish sanoati ancha rivojlandi. Oltin va uran ajratib oluvchi komplekslar, fabrikalar, oltin ruda kombinatlari, shuningdek, mis rudasini qayta ishlovchi kombinatlar ishga tushirildi.

Bepoyon Qizilqum sahrosi markaziy tumanlarining sanoat jihatidan oʻzlashtirilishi oltin va uran qazib olish sanoatining paydo boʻlishini taqozo etdi. 1958-yil 3-sentyabrda Navoiy kon-metallurgiya kombinatiga poydevor qoʻyilishi bilan **Navoiy shahriga** asos solindi. Kombinat Oʻzbekistonning 5 ta viloyatida joylashgan 5 ta kon boshqarmasi va ular negizida qurilgan Navoiy, Sovetobod (hozirgi Nurobod), Zarafshon, Uchquduq shaharlari, Muruntov,

Krasnogorsk, Zafarobod, Shalqar shaharchalariga asos solgan. Dunyoda eng yirik **Muruntov** oltin koni 1961-yili ishga tushirilib, dastlabki sof quyma oltin (999,9 probali) 1963-yil tayyorlangan.

Yodda tuting!

1958-yil sentyabrda Navoiy shahriga asos solindi. 1982-yil aprelda maxsus Navoiy viloyati tashkil qilindi.

OʻzSSR oltin va uran qazib olishda dunyoning yetakchi oʻrinlaridan birini egalladi. XX asr 70-80-yillarida respublikada har yili taxminan 50 tonna atrofida sof oltin quymasi tayyorlangan. OʻzSSR oltin yetkazib berish boʻyicha mamlakat oltinining yarmidan koʻpini bergan. Eng soʻnggi tadqiqotlarning koʻrsatishicha, bu davrda har yili Oʻzbekistonda yer osti konlaridan taxminan **5,5 mlrd dollar** bahosida foydali qazilmalar olingan. Bu paytda oltin zaxiralari boʻyicha yurtimiz dunyoda yettinchi oʻrinni egallagan.

Yangi sanoat shaharlariga asos solinishi hamda demografik jarayonlardagi oʻzgarishlar. Oʻzbekistonda zamonaviy kon-metallurgiya sanoatiga asos solinishi uning industrial qiyofasini oʻzgartirib yubordi. Koʻplab yangi shaharlar va posyolkalar (shaharchalar) qurildi. Ayniqsa, ittifoqqa boʻysunuvchi va "yopiq shaharlar" deb ataluvchi Navoiy, Zarafshon va Uchquduq kabi shaharlarga boshqa mintaqalardan ishchi kuchi jadallik bilan olib kelindi. Yopiq shaharlar mahalliy hokimiyatga boʻysunmagan. Bu joylarda maxfiy korxonalar joylashgan boʻlib, ular faqat Markazga hisob berardi. Ishlab chiqarishda band boʻlgan butun aholi odatda kelgindilardan tashkil topib, mahalliy aholi yopiq shaharlardan turli bahonalar bilan chiqarib yuborilgan.

Ijtimoiy adolat tamoyillarining buzilishini yopiq shaharlar misolida yaqqol koʻrish mumkin. Bu yerga Markazdan koʻchirib keltirilgan kadrlar navbatsiz uy-joy va turli imtiyozlar bilan ta'minlangan. Holbuki, qishloqlardan kelgan oʻzbek yigit-qizlari uy-joyga ega boʻlish uchun eng qora ishlarni bajarishga majbur boʻlishar va koʻp yillar mobaynida uy-joy olish uchun navbatda turishardi. Shuningdek, mahalliy yoshlar doimo kamsitilgan.

Oʻzbekistonda asrlar mobaynida shakllangan va mintaqaning tub yerli xalqlari vakillaridan iborat boʻlgan aholining koʻp millatli tarkibi sovet hoki-

miyati yillarida, xususan, XX asr 60 – 80-yillarida yevropalik turli xalqlar va boshqalar hisobiga yanada kengayib bordi. Bu paytda Oʻzbekistonda **127 ta** millat va elatlar yashagan. Bu yerda mahalliy aholidan tashqari turli mintaqalardan koʻchib kelgan ruslar, tatarlar, ukrainlar, koreyslar va boshqa xalqlar yashardi. Yirik sanoat korxonalarida ishlovchi oʻzbeklar soni bu paytda nihoyatda kamayib ketdi.

Mulohaza!

Bugungi kunda mamlakatimizda qancha millat va elat istiqomat qiladi. XX asrning 80-yillaridagi 127 raqami oʻzgarishining omillarini sanashga harakat qiling.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Oʻzbekiston tabiiy boyliklaridan mahalliy aholi foydalana olmasligining sabablari nimalar edi?
- 2. Gaz konlarining ochilishi qachon jadallashdi? Bunga turtki boʻlgan omillarni sanang.
- 3. Yangi tashkil etilgan shaharlarni sanang. Ular nima maqsadda tashkil etilgan?
- 4. "Yopiq shaharlar", "zangori olov" iboralarini sharhlang.
- 5. Yangi sanoat shaharlari paydo boʻlishi bilan, ijtimoiy adolat tamoyillari buzildi. Buni qanday izohlaysiz?
- 6. Uyga vazifa. Mavzuda keltirilgan barcha sanalarni ajratib olib, jadval asosida ma'lumotlarni toʻplang.

Yil	Sodir boʻlgan voqea	Oʻquvchining voqeaga munosabati

§ 25. O'zbekistonda ekologik vaziyatning og'irlashishi va Orol fojiasi

Ekologik muvozanatning buzilishi. Tabiat va atrof-muhitni muhofaza qilish muammosi, asosan, inson faoliyati natijasida, ya'ni insonning tabiiy jarayonlarga aralashuvi kengayib va chuqurlashib borishi sababli paydo bo'ladi. XX asr 60 – 80-yillarida bu muammo bashariyat uchun katta xavf

tugʻdirdi. Insonning xoʻjalik faoliyati yildan-yilga kuchayib bordi, qoʻriq yerlar oʻzlashtirildi, elektr stansiyalari va zavod-fabrikalar qurildi, yangi shaharlar soni koʻpaydi. Yangi yerlarning oʻzlashtirilishi, sanoat va qishloq xoʻjalik korxonalari, transport faoliyatining nazoratdan chetga chiqib ketishi esa tabiatda mavjud muvozanatni buzib, noxush ekologik vaziyatni vujudga keltirdi.

Olimlar butun dunyoda ekologik muvozanat buzilgan, buning xavf-xatari yadro urushi xavfidan qolishmaydi, deb turgan bir paytda sovet hokimiyati va kommunistik partiya bizning mamlakatimizda ekologiya muammosi yoʻq, deb bu tahdidning oldini olish uchun hech qanday chora koʻrmadi. Oʻzbekiston olimlari va keng jamoatchilikka bu xavf toʻgʻrisida gapirishga yoʻl qoʻyilmadi.

Oʻzbekistondagi barcha yirik ogʻir sanoat tarmoqlari — metallurgiya, gaz-neft, energetika, kimyo korxonalari Ittifoq vazirliklari va mahkamalari qaramogʻida boʻlgan. Ekologiyani asosan oʻsha tarmoqlarning korxonalari buzib keldi. Biroq Markaz idoralari respublika aholisi salomatligini emas, balki kam sarf qilib, koʻp daromad olishni oʻylardi.

Yirik sanoat shaharlaridagi korxonalar atrof-muhitni zaharli gazlar va chiqindilar bilan ifloslantirgan. Ayniqsa, kimyo zavodlari va kombinatlari ekologik vaziyatga juda katta salbiy ta'sir koʻrsatgan. Bu zavodlarning xavfli tomoni shunda ediki, Oʻzbekiston aslida aholi zich yashaydigan mintaqalardan hisoblanardi. Kimyo zavodlari asosan aholisi koʻp boʻlgan **Navoiy**, **Chirchiq**, **Fargʻona** shaharlarida qurilgan edi. Zarafshon, Uchquduq, Olmaliq, Bekobod va poytaxt Toshkent shahrining ham ekologik holati yomon boʻlgan.

Paxtani defoliatsiya qilish

Markaz koʻrsatmasi bilan Oʻzbekiston paxtazorlarida gʻoʻza zararkunandalari va kasalliklarga qarshi kurashda oʻta zaharli kimyoviy moddalar ishlatildi. XX asr 80-yillari oʻrtalarida respublikada 90 000 tonna pestitsidlar qishloq xoʻjaligida qoʻllanildi. Zaharli moddalar bilan ishlov berish maydonlarning taxminan yarmida samolyotlarda bajarildi. Bu holat havo va

suvni zaharlab, aholi salomatligi hamda tabiat va hayvonot dunyosiga katta zarar yetkazdi.

Zaharlilik darajasi yuqori boʻlgan kimyoviy modda — butifos gʻoʻzani defoliatsiya qilish (bargini toʻkish) uchun Oʻzbekistonda 20 yil davomida ishlatildi. Defoliatsiya asosan samolyotlarda bajarilar edi. Koʻp hollarda butifos har gektar paxta maydoniga belgilangan me'yordan 2-3 baravar koʻp ishlatilgan. Zaharli butifosning defoliatsiyada keng qoʻllanilishi atrof-muhit va odamlar salomatligiga salbiy ta'sir koʻrsatdi. Oʻzbekiston rahbariyati 1981-yili respublikada bu kimyoviy moddadan foydalanishni taqiqlasa ham, ayrim xoʻjaliklar bu usuldan keyinchalik ham foydalandilar.

Yodda tuting!

Hozirgi vaqtda Orol dengizi **3 boʻlakka** boʻlingan: **birinchisi** – kichik va sayoz shimoliy qismi; **ikkinchisi** – nisbatan kattaroq maydonga ega boʻlgan va sayoz sharqiy qismi; **uchinchisi** – eng chuqur hisoblangan gʻarbiy qismi.

Orol dengizining qurishi va uning dahshatli oqibatlari. XX asrning 60-yillaridan sugʻoriladigan ekin maydonlarining kengaytirilishi natijasida dengizga Amudaryo va Sirdaryodan quyiladigan suv miqdori yildan-yilga kamaya bordi. Oqibatda Orol dengizida suv sathi jadal sur'atlarda pasayib, u quriy boshladi. Dengiz suvining shoʻrlanishi kuchayib, baliq va boshqa suv jonivorlari keskin kamayib ketdi.

Orol dengizining qurib borishi Markaziy Osiyo mintaqasi hamda qoʻshni davlatlar ekologiyasiga misli koʻrilmagan darajada salbiy ta'sir koʻrsatdi.

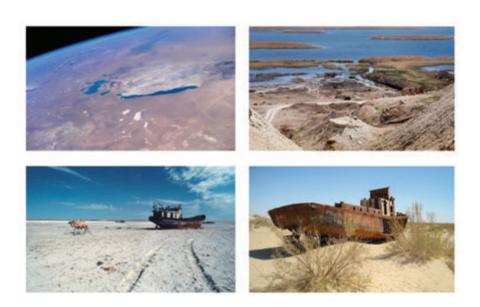
Orolboʻyi mintaqasida ogʻir vaziyatning yuzaga kelishi. Orolboʻyi (Quyi Amudaryo) mintaqasi ma'muriy jihatdan **Oʻzbekiston** va **Qozogʻiston** hududlaridan iborat boʻlib, Orol dengizining qurishi natijasida bu yerda ogʻir ekologik vaziyat yuzaga keldi. Amudaryoning quyi oqimida baliqchilik, moʻynachilik, ovchilik xoʻjaliklari yoʻq boʻlib ketdi. Paxtachilik va chorvachilik 1980 — 1985-yillarda har yili 30 mln rubldan ortiqroq zarar koʻrdi.

Orolboʻyi mintaqasida vujudga kelgan ogʻir vaziyat yerli xalq ahvolini nihoyatda tang qilib qoʻydi. Bu yerda turli xil kasalliklar koʻpaydi. Yosh bolalar oʻlimi ortib bordi. Majruh tugʻilgan bolalar soni ham ortib, bir yoshgacha boʻlgan bolalar orasida oʻlim har ming bolaga nisbatan 1980-yildagi

46,5 nafardan 1986-yilda 72 nafarga yetdi. Ayollarning 60 foizi kamqonlik kasalligiga chalingan edi. Orolboʻyida qorin tifi kasalligi 30 marta, yuqumli sariq kasalligi 7 marta ortdi, ayniqsa, saraton (rak) kasalligi koʻpayib ketdi.

Orolboʻyi mintaqasida vujudga kelgan ogʻir ekologik vaziyatda, ayniqsa, dengizga yaqin boʻlgan **Moʻynoq, Qoʻngʻirot, Chimboy** shaharlari va atrofidagi ovullar aholisi koʻp aziyat chekdi. Baliqchilik bilan nom chiqargan moʻynoqliklarning koʻpchiligi 10 – 15 yil ichida ishsiz va nochor ahvolga tushdi. Qiyinchiliklarga qaramasdan oʻz yerida qolgan mahalliy xalq murakkab muammolar iskanjasida qoldi.

Orolqum – **dunyodagi eng yosh choʻl.** Orol choʻli (Orolqum) Oʻrta Osiyoda sugʻorishning tez sur'atlarda rivojlanishi munosabati bilan Orol dengiziga quyilayotgan Amudaryo va Sirdaryo suv hajmining kamayib borishi va tabiiy bugʻlanishning yuqoriligi tufayli Orol dengizining **40 000 km²**dan ziyod qismi quruqlikka aylanishi natijasida XX asr oxirida vujudga keldi. Quruqlik tipik qum-shoʻrxokli choʻl xususiyatiga ega.

Orol dengizining koʻrinishi

SSSR parchalangach, yangi tashkil topgan Oʻzbekiston va Qozogʻiston davlatlari rahbarlari bir necha marta uchrashib, mavjud muammoni hal qilishga kirishdilar.

Mulohaza!

"Markaziy Osiyoning hududi boʻylab sugʻorish tizimlarini jadal sur'atda qurish koʻplab aholi punktlariga va sanoat korxonalariga suv berish barobarida keng koʻlamdagi fojia — Orol halok boʻlishining sababiga ham aylandi. Yaqin-yaqinlargacha choʻl-u sahrolardan tortib olingan va sugʻorilgan yangi yerlar haqida dabdaba bilan soʻzlanardi. Ayni chogʻda ana shu suv Oroldan tortib olinganligi, uning "jonsizlantirib qoʻyilganligi" xayolga kelmasdi. Endilikda Orolboʻyi ekologik kulfat hududiga aylandi".

Oʻzbekiston Respublikasining Birinchi Prezidenti Islom Karimov nutqidan.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Orol dengiziga suv borishining kamayishiga nimalar sabab boʻlgan?
- 2. Kimyo zavodlari asosan, Oʻzbekistonning qaysi shaharlarida qurildi? Bu shaharlarda kimyo zavodlari qurilishining salbiy jihati nimada?
- 3. Hozirgi kundagi Orolni tavsiflab bering.
- 4. Orol mintaqasida asosan, qanday turdagi kasalliklar keng tarqalgan?
- 5. Orol atrofida joylashgan tumanlar aholisi oʻrtasida ishsizlikning avj olishiga nima sabab boʻlgan?
- 6. Orolqum toponimini izohlab bering.
- 7. Orol dengizining qurib borishi asosan, qaysi davlatlarning ijtimoiy-iqtisodiy hayotiga salbiy ta'sir koʻrsatgan?

OLTINCHI BOB. O'ZBEKISTONDA SOVET HOKIMIYATINING INQIROZI VA MUSTAQILLIK UCHUN HARAKATLAR (1984 – 1991-yillar)

§ 26. Oʻzbekistonda paxta ishi va uning oqibatlari

SSSR va Oʻzbekiston SSR siyosiy rahbariyatidagi oʻzgarishlar. Mamla-kat siyosiy hayotida 1982 — 1985-yillarda koʻplab oʻzgarishlar yuz berdi. Siyosiy rahbariyatdagi bunday oʻzgarishlar Oʻzbekistonni ham chetlab oʻtmadi.

1982-yil noyabrda KPSS MK Bosh sekretari, SSSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi **Leonid Brejnev** vafot etdi. U mamlakat va partiyani 18 yil davomida boshqargan edi. 1982 – 1984-yillarda **Yuriy Andropov**, 1984 – 1985-yillarda **Konstantin Chernenko** Sovet Ittifoqiga rahbarlik qildi. 1985-yil 11-martda **Mixail Gorbachyov** KPSS MK Bosh sekretari, 2-iyulda **Andrey Gromiko** SSSR Oliy Soveti Prezidiumi raisi lavozimlariga saylandi. 1985-yildan mamlakatda qayta qurish siyosati boshlandi.

Yodda tuting!

1983-yil oktyabrda Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komiteti birinchi sekretari Sharof Rashidov vafot etdi. U respublikani qariyb chorak asr davomida boshqargan edi. 1983 — 1988-yillarda Inomjon Usmonxoʻjayev, 1988-1989-yillarda Rafiq Nishonov Oʻzbekistonga rahbarlik qildi.

R. Nishonov

XX asrning 80-yillariga kelganda sovet rejimi, uning siyosiy tizimi va xoʻjalik yuritish usullari oʻzining rivojlanish imkoniyatlarini tugata boshladi. Oʻzbekiston iqtisodiyoti katta xomashyo va tabiiy boyliklar zaxirasiga ega boʻlishiga qaramasdan SSSRning markaziy hududlaridan ancha ortda qola boshlagan. Ana shunday sharoitda Oʻzbekistonning oʻsha paytdagi siyosiy rahbariyatida iroda, qat'iy jur'at, Sovet Ittifoqi doirasida respublika tutgan mavqeyini ochiq-oydin aytib oʻtish uchun mardlik yetishmadi. Bu rahbarlar Markaz topshiriqlarini tezroq "uddalash", respublikaning SSSRga boqimanda ekanligi toʻgʻrisidagi uydirmalarni takrorlashdan nariga oʻtishmadi.

Paxta ishi – sovet rejimining Oʻzbekistondagi soʻnggi qatagʻon siyosati. Oʻzbekiston SSRning ijtimoiy-siyosiy hayotida 1984-yil 23-iyunda boʻlgan

Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining XVI plenumi mash'um rol oʻynadi. Moskva tashabbusi va koʻrsatmasi bilan tashkil qilingan bu plenumda qabul qilingan hujjatlar Oʻzbekistonda oʻzbek xalqini asossiz badnom qilish kompaniyasini boshlab berdi. Plenumda Moskvadan maxsus yuborilgan KPSS MK sekretari Y.K.Ligachev va boshqalar qatnashib, Kreml koʻrsatmalari izchillik bilan bajaralishini talab qilishgan.

Aynan ushbu plenum qarorlari bilan Markaz tomonidan Oʻzbekistonda **"paxta ishi"** deb atalgan siyosiy qatagʻonlar boshlandi. Keyinchalik bu qatagʻon hatto Oʻzbekiston SSRning oʻsha paytdagi sobiq va birinchi rahbarlarini ham chetlab oʻtmadi.

guruhi "Paxta ishi" sud majlisi

SSSR Bosh prokurori huzurida alohida muhim ishlar boʻyicha maxsus tergovchilar guruhi tuzilib, ularning dastlabkisi 1983-yil boshlarida

Oʻzbekistonga yuborilgan edi. Ana shunday maxsus tergov guruhlarining asosiylaridan biri **T.X.Gdlyan** va **N.V.Ivanov** rahbarligida 1983-yil aprelda tuzilgan edi. Ular keyinchalik Markazdan respublikaga kelgan "desantchilar"ga tayanib, Oʻzbekistonda navbatdagi qatagʻonni amalga oshirdi.

Mulohaza!

30- va 50-yillar qatagʻonini eslang. 80-yillar qatagʻoni qaysi jihatlari bilan oldingilaridan farq qiladi.

1983 — 1987-yillarda Moskva, Leningrad (hozirgi Sankt-Peterburg) va RSFSRning boshqa shaharlaridan 1000 nafarga yaqin "desantchi" Oʻzbekistonning partiya, sovet, ma'muriy-xoʻjalik organlariga yuqori rahbarlik lavozimlariga ishga yuborilgan edi. Oʻsha paytda "desantchilar" va 3000 nafardan ortiq tergovchilarga mahalliy rahbarlar va respublika huquq-tartibot organlarining koʻplab xodimlari katta yordam bergan.

1985 – 1990-yillarda Oʻzbekistonda "paxta ishi" degan uydirma boʻyicha jami 40 000 kishi tergov qilindi, ularning aksariyati tergov izolyatorlarida prokuror sanksiyasisiz oʻtirdi, 5000 nafar kishi esa soxta ayblar bilan jinoiy javobgarlikka tortildi. Tergov jarayonida inson huquqlari toptalib, tutqunlarga

jismoniy va ruhiy tazyiq oʻtkazildi. Ularning oila a'zolari va qarindoshurugʻlari ham qamoqqa tashlandi. Kadrlarni almashtirish siyosati ayanchli tus oldi.

Paxta ishining oʻzbeklar ishiga aylantirilishi va mohiyati. Markaziy matbuotda e'lon qilingan maqolalarda oʻzbek xalqi badnom etilib, paxta ishiga ataylab siyosiy tus berildi va u "oʻzbeklar ishi"ga aylantirildi. Bu siyosiy kompaniyani Oʻzbekistonning oʻsha paytdagi rahbarlari qoʻllab-quvvatlashdi.

O'zingizni sinang!

T.X.Gdlyan va N.V.Ivanov – bu ... Inomjon Usmonxoʻjayev – bu ... Mixail Gorbachyov – bu ... Rafiq Nishonov – bu ...

Markazdan yuborilgan kommunistik amalparastlar Oʻzbekistonning partiya va hokimiyat tizimida asosiy oʻrinlarni egallab, oʻzbek xalqiga qarshi qatagʻonni avj oldirdilar. Qatagʻon qilichi eng avvalo Oʻzbekistonning sobiq rahbari, marhum Sharof Rashidov xotirasiga qarshi koʻtarildi. "Sharof Rashidovchilik" degan sun'iy ibora oʻylab topilib, undan Sh.Rashidovni oʻlimidan soʻng badnom qilish va shuhratini yerga urishda foydalanildi.

Xullas, sovet rejimining paxta ishi oqibatida Oʻzbekistonda minglab kishilar nohaq ravishda jazolandi. Xalq xoʻjaligi sohalarida qoʻshib yozish, poraxoʻrlik va korrupsiyaga aloqador jinoyatlar SSSRning deyarli barcha hududlarida yuz bergan boʻlsa ham "tajriba maydoni" sifatida Oʻzbekiston tanlandi hamda jinoiy ishga aloqador kishilardan tashqari koʻplab odamlar aybsiz jazoga tortildi. Kommunistik mafkuraning qatagʻon qilichi bu bilan cheklanmasdan paxta ishini oʻzbeklar ishiga aylantirishga urindi. Qatagʻon siyosatini amalga oshirishda Markaz rahbariyati va vakillaridan tashqari Oʻzbekistonning oʻsha paytdagi siyosiy rahbariyati, xalqimiz orasidan chiqqan hamda tergovchilar bilan hamkorlik qilgan va ularning gʻarazli ishlariga koʻmaklashgan ayrim qoʻrqoq va xoinlar ham faollik koʻrsatdi. Bu – tarixning achchiq haqiqati.

Atamalar izohi:

Izolyator – (ajratmoq, yakkalamoq) kazarma, lager, yuqumli kasal saqlanadigan va shu kabi vaqtincha ajratib qoʻyiladigan alohida xona, joy.

Sanksiya – (lot. – qat'iy, o'ta jiddiy qaror) hujjat, qarorlarning oliy organ tomonidan tasdiqlanishi, shunday tasdiq natijasida hujjat, qarorning qonuniy kuchga ega bo'lishi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. XX asrning 80-yillarida SSSR davlatida qanday siyosiy oʻzgarishlar sodir boʻldi?
- 2. Oʻzbekiston iqtisodiy jihatdan SSSRning markaziy hududlaridan ortda qolib ketishining sabablarini tushuntiring.
- 3. "Paxta ishi", "O'zbeklar ishi", "Sharof Rashidochilik" iboralarini sharhlab bering.
- 4. Mahalliy rahbarlar va "desantchilar" faoliyatini izohlang.
- 5. Oʻzbekistonda kadrlarni almashtirish siyosati qanday tamoyillar asosida amalga oshirildi?
- 6. Sh.Rashidovdan keyin Oʻzbekiston SSRni kimlar boshqardi?

§ 27. Qayta qurish siyosati va uning inqirozi. Fargʻona fojialari

Qayta qurish va uning bosqichlari. KPSS MK Aprel (1985-y.) plenumi sovet jamiyati hayotining barcha sohalarini chuqur isloh qilish yoʻlini e'lon qildi. Qayta qurishning asosiy tarkibiy qismlari deb ijtimoiy hayotni demokratlashtirish va tub iqtisodiy islohot oʻtkazish belgilandi.

Yodda tuting!

Qayta qurish siyosatining maqsadi va vazifasi mamlakatda toʻplanib qolgan ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy, madaniy va mafkuraviy sohalardagi muammolarni "qayta qurish" yoʻli bilan hal etishdan iborat boʻlgan.

Qayta qurishning birinchi bosqichi (1985-1986-yillar) ma'muriy tashkiliy tadbirlarni an'anaviy usullarda olib borilishi bilan izohlanadi. Mazkur bosqichda ilmiy-texnika taraqqiyoti yutuqlarini ishlab chiqarishga jalb etish asosida jamiyatda tub iqtisodiy taraqqiyotni jadallashtirish va uning asnosida inson omilini faollashtirish moʻljallangan edi.

Qayta qurishning ikkinchi bosqichi (1987 – 1989-yillar) jamiyatning barcha jabhalarini kompleks tarzda isloh qilishni kun tartibiga qoʻydi. Xususan, 1987-yil yanvar va 1988-yil iyunda bu vazifalar yanada konkretlashtirildi va uning asosiy maqsadi sovet jamiyatini toʻliq demokratlashtirishdan iborat ekanligi ta'kidlandi.

Farg'ona. 1989-yil yozi

Qayta qurish oshkoralik, demokratiya va fikrlar xilma-xilligining ma'lum ma'noda kucha-yishiga imkoniyat yaratdi. Ammo mamlakatda tub demokratik o'zgarishlarni amalga oshirish, boshlangan islohotlarni oxiriga yetkazish mumkin bo'lmadi

Oʻzbekistonda ijtimoiy-siyosiy inqirozning keskinlashuvi. Ana shunday sharoitda Oʻzbekistonning oʻsha paytdagi rahbariyati Markaz oldida oʻzining noʻnoq va noshudligini koʻrsatdi. Respublika rahbariyati Markazdan qochish va uni inkor etish siyosati oʻrniga koʻproq unga yaqinlashish va mustahkam birlashish yoʻlini tanladi.

Oʻsha paytdagi Oʻzbekiston siyosiy rahbariyati ijtimoiy-ma'naviy sohada milliylikning har bir koʻrinishi "internatsionalizm" mohiyatiga yot ekanligini isbotlashga urindi. Bu narsa oʻzbek tili, islom dini, milliy urf-odat va an'analar, marosimlar, Navroʻz bayramiga munosabatda yaqqol koʻrindi.

Qayta qurish siyosatining barbod boʻlishi. Mamlakatda boʻlgan qayta qurish jamiyatning ijtimoiy va siyosiy tuzilishida bir qator oʻzgarishlarni keltirib chiqardi. KPSSning sovet jamiyatidagi rahbarlik va yetakchilik mavqeyiga putur yetdi, saylov tizimini oʻzgartirish toʻgʻrisida qonun qabul qilindi.

Qayta qurish pirovardida siyosiy jihatdan safsatabozlikka aylanib, tub demokratik oʻzgarishlarni amalga oshirish va boshlangan islohotlarni oxirigacha yetkazish imkoniyatini bermay magʻlubiyatga uchradi. Bu holatning sabablari quyidagicha edi:

Birinchidan, qayta qurishning aniq va izchil, ilmiy jihatdan puxta ishlab chiqilgan dasturi yoʻq edi. Demokratiya va oshkoralik kabi shiorlar haqida koʻp gapirilsa ham, amalda partiya siyosiy rahbariyati eski qarashlar girdobida boʻlib, rahbarlikning demokratiyaga zid boʻlgan ma'muriy-buyruqbozlik usullaridan foydalanish davom etardi.

Ikkinchidan, mamlakatdagi partokratik rahbariyat "nomenklatura"ni saqlab qolishdan manfaatdor edi. Chunki mamlakatni eskicha usulda boshqarish oson edi.

Uchinchidan, qayta qurishda milliy respublikalarning suvereniteti haqida gapirilsa ham Ittifoqni yangilangan holatda saqlab qolish koʻzda tutilgan edi.

Kreml ittifoqdosh respublikalarning SSSRdan ajralib, mustaqil davlat tuzishlariga qarshi jon-jahdi bilan qattiq turdi.

Toʻrtinchidan, M.S.Gorbachyov gʻoyasi asosida qayta qurishni amalga oshirish mumkin emas edi. Chunki sotsializm doirasidagi mulkiy munosabatlar, ijtimoiy sohadagi siyosat, milliy va diniy siyosat, yakkapartiyaviy rahbarlik va mustabid boshqaruv usuli hech qachon demokratiya va oshkoralik bilan kelisha olmagan.

Fargʻona fojiasi va uning mohiyati. Markaz jilovni qoʻldan bermaslik uchun butun imkoniyatlarni ishga solayotgan bir sharoitda 1989-yil may-iyun oylarida Quvasoyda yoshlar oʻrtasida boʻlgan bezorilik vodiyda millatlararo toʻqnashuvni (mesxeti turklari bilan mahalliy yoshlar oʻrtasida) keltirib chiqardi. U Fargʻona vodiysi va Toshkent viloyatiga tarqalib, xavfli tus oldi.

1989-yil 7-8-iyunda **Qoʻqon** shahrida mahalliy aholi qatnashgan tinch namoyish harbiy qism askarlari tomonidan oʻqqa tutilishi natijasida 50 dan ziyod namoyishchilar halok boʻldi. Rasmiy ma'lumotlarga qaraganda, 1989-yil 3 — 12-iyunda Fargʻona viloyatida boʻlgan millatlararo toʻqnashuvlar va namoyishchilarning harbiylar tomonidan oʻqqa tutilishi natijasida 103 nafar kishi halok boʻlgan, 1011 kishi jarohatlangan va 757 xonadonga oʻt qoʻyilib, vayron etilgan.

Fargʻona fojialaridan keyin Oʻzbekistonning Islom Karimov boshchiligidagi yangi siyosiy rahbariyati bu masalada prinsipial mavqeni egalladi. Oʻzbekistondagi ijtimoiy-iqtisodiy ahvolni oʻrganib, unga toʻgʻri baho berar ekan, Islom Karimov matbuot konferensiyalarining birida "Oʻzbekiston yana bir Fargʻonaga chidab tura olmaydi", deb ta'kidladi.

Oʻzbek tiliga davlat tili maqomining berilishi. 1989-yil 21-oktyabrda respublika Oliy Sovetining XI sessiyasi "Oʻzbekiston SSR davlat tili haqi-

O'qing va mulohaza qiling!

"Huquqni muhofaza etish organlari oʻz noqobilliklarini koʻrsatdi. Ular ommaviy tartibsizliklarning oldini olish u yoqda tursin, koʻpincha shu tartibsizliklarga oʻzlari yoʻl ochib berdilar. Keyinchalik esa, yana vaziyat barqarorlashib, tergov boshlangach, ular ishni yuzaki yuritishni afzal koʻrdilar. Oqibatda fojianing bosh tashkilotchilari va asosiy sababchilari panada qolib ketdi".

Islom Karimov

da" Qonunni qabul qilib, oʻzbek tiliga davlat tili maqomini berdi. Qonunning qabul qilinishi oʻzbek xalqi va respublikada yashovchi boshqa xalqlarning madaniy, ma'naviy va siyosiy hayotida roʻy bergan muhim voqea edi.

Qonun oʻzbek tili va madaniyatining rivojlanishiga imkoniyat yaratdi. Shu bilan birga unda respublika hududida yashovchi boshqa xalqlarning tillarini rivojlantirish imkoniyatlari ham belgilab berildi.

1990-yil iyunda Fargʻona vodiysining **Oʻsh** va **Oʻzgan** shaharlarida (qoʻshni Qirgʻiziston hududida) qirgʻizlar bilan oʻzbeklar oʻrtasida etnik mojaro kelib chiqdi. Bu mojaro (Oʻsh qirgʻini) natijasida minglab gunohsiz oʻzbeklar halok boʻldi. Markaz murakkab etnik vaziyatdan oʻz maqsadlari yoʻlida foydalanishga intildi, azaliy qon-qardosh hisoblangan turkiy xalqlarni bir-biriga qarshi qoʻydi. Ana shunday murakkab bir sharoitda oʻzbek xalqi asrlar davomida sinovdan oʻtgan oʻzining sabr-toqati va bardoshini, bagʻrikengligini namoyish qildi, turli siyosiy kuchlar va gʻalamislarning igʻvolariga uchmadi. Oʻzbekiston hukumati ham bu masalada izchil siyosat olib bordi, butun mintaqada tinchlikni saqlashda muhim rol oʻynadi.

Atamalar izohi:

Internatsionalizm — Xalqlar va ijtimoiy guruhlarning millatlar ozodligi, mustaqilligi, huquqiy tengligiga asoslangan birdamlik va oʻzaro hamkorlik tamoyili.

Partokratik – partiya hukmronligiga asoslangan.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Qanday sabablar SSSRni inqirozli vaziyatga olib keldi?
- 2. "Qayta qurish" siyosati deganda nimani tushunasiz?
- 3. Nima uchun "qayta qurish" siyosati barbod bo'ldi?
- 4. Oʻzbek tiliga davlat tili maqomi berilganligiga qancha boʻldi? Oʻzbek tilining bunday maqomga ega bolishi qanday imkoniyatlarni yaratdi?
- 5. Fargʻona fojialarining boshqa hududlarga ham tarqalishiga nimalar sabab boʻlgan?
- 6. Farg'ona fojiasi nima sababdan sodir bo'ldi, uning oqibatlarini bilasizmi?

7. Uyga vazifa. Qayta qurish siyosati mavzuiga doir jadvalni toʻldiring.

Ooyto gurigh	Bosqichlari	Mazmuni	Oqibatlari
Qayta qurish			

§ 28. Oʻzbekiston mustaqillikka erishish ostonasida

Oʻzbekiston SSR siyosiy rahbariyatidagi yangi oʻzgarishlar. 1989-yil 23-iyunda tajribali iqtisodchi va partiya xodimi Islom Karimov Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi sekretari qilib saylandi. U oʻzi saylangan plenumda soʻzlagan nutqida Oʻzbekistonning Ittifoqda tutgan oʻrni va rolini aniq va ravshan belgilab berdi, madaniy merosni va tarix haqiqatini tiklash, milliy urf-odatlar va an'analarni rivojlantirish obyektiv zaruriyat ekanligini ta'kidladi.

Islom Karimov

"Birlik" xalq harakati va "Erk" demokratik partiyasining ijtimoiysiyosiy cheklanganligi va xatolari. Bu davr Oʻzbekiston ijtimoiy-siyosiy

Yodda tuting!

Oʻzbekiston SSR Ministrlar Sovetiga 1989-1990-yillarda Mirahmad Mirqosimov va 1990-yil mart — oktyabr oylarida Shukurulla Mirsaidov raislik qildi.

hayotida jiddiy oʻzgarishlar, ayniqsa, jamoat tashkilotlarining faollashuvi va siyosiy madaniyatning keskin koʻtarilishi yuz berdi. 1988-yil noyabrda **"Birlik" xalq harakati** (rahbari professor Abdurahim Poʻlatov) jamoat tashkiloti sifatida tashkil topdi. Shuningdek, harakat huzurida Oʻzbekiston yoshlarining erkin uyushmasi (1988-yil noyabrda asos solingan) hamda "Toʻmaris" ayollar harakati ham faoliyat koʻrsatdi. Ular XX asr 80-yillari oxiri va 90-yillari boshlarida respublika ijtimoiy-siyosiy hayotida katta rol oʻynadi. Harakatning "Birlik", "Toʻmaris" va boshqa gazetalari yarim ochiq holatda nashr etildi hamda Oʻzbekiston aholisi oʻrtasida tarqatildi.

"Birlik" xalq harakati faollarining bir guruhi keyinchalik, modern shoir Muhammad Solih (Saloy Madaminov) boshchiligida siyosiy partiya tuzish uchun harakat boshladilar. 1990-yil 30-aprelda "Erk" demokratik partiyasining ta'sis qurultoyida uning dasturi va nizomi qabul qilindi. Partiya tomonidan 1990 — 1992-yillarda nashr etilgan "Erk" gazetasi Oʻzbekiston aholisi oʻrtasida juda mashhur boʻlib ketdi.

Bu harakat va partiyalar (keyinchalik, Oʻzbekistonda demokratik ruhdagi boshqa siyosiy partiyalar va harakatlar ham tashkil topdi) oshkoralikni kengaytirish, siyosiy va ijtimoiy-iqtisodiy islohotlarni faollashtirish, oʻzbek xalqi milliy qadriyatlari, xususan, an'ana va marosimlarni qayta tiklash, shuningdek, respublika hayotida Markaz hukmronligiga barham berish hamda Oʻzbekistonning tom ma'nodagi siyosiy va iqtisodiy mustaqilligiga erishish talablari bilan chiqdi. Biroq bu harakat va partiyalarning rahbarlari keyingi yillarda Oʻzbekiston Prezidenti va Oʻzbekiston Oliy Kengashi siyosatiga muxoliflik yoʻliga oʻtdilarki, bu narsa jamiyatdagi fuqarolar totuvligi va hamjihatligiga putur yetkaza boshladi. Shundan keyin 1992-yildan "Birlik" va "Erk" Oʻzbekiston hududida oʻz siyosiy faoliyatini toʻxtatdi.

O'zingizni sinang!

"To'maris" – bu ...
"Birlik" – bu ...

"Erk" – bu ...

Islom Karimov – bu ... Mirahmad Mirqosimov – bu ... Shukurulla Mirsaidov – bu ...

Oʻzbekiston SSRda prezidentlik boshqaruvining joriy etilishi. 1990-yil 24-martda boʻlgan Oʻzbekiston SSR Oliy Sovetining oʻn ikkinchi chaqiriq I sessiyasida Oʻzbekistonda prezidentlik boshqaruvi ta'sis etildi va Oʻzbekiston Kompartiyasi Markaziy Komitetining birinchi kotibi Islom Karimov Oʻzbekiston SSR Prezidenti qilib saylandi. Ittifoqdosh respublikalar oʻrtasida birinchi boʻlib Oʻzbekistonda prezidentlik boshqaruvi joriy qilindi.

Prezidentlik boshqaruvining paydo boʻlishi va taraqqiyoti respublikada quyidagi bosqichlardan iborat boʻldi:

Yodda tuting!

1990-yil 12 – 15-martda Moskvada boʻlgan SSSR Xalq deputatlarining navbatdan tashqari III syezdida SSSR Prezidenti lavozimi ta'sis etilib, bu lavozimga KPSS MK Bosh sekretari, SSSR Oliy Sovetining raisi Mixail Sergeyevich Gorbachyov saylangan edi.

Birinchi bosqich 1990-yil mart – oktyabr oylarini tashkil qiladi. Unda 1990-yili mart oyida Oʻzbekiston SSR Prezidenti lavozimini ta'sis etish hamda "Oʻzbekiston SSR Konstitutsiyasi (Asosiy Qonuni)ga oʻzgartirish va qoʻshimchalar kiritish toʻgʻrisida"gi Qonun qabul qilinib, Oʻzbekiston SSRning birinchi Prezidenti saylandi. 1990-yil iyun oyida Oʻzbekistonning Mustaqillik deklaratsiyasi qabul qilindi.

Ikkinchi bosqich 1990-yil noyabr — 1991-yil avgust oylarini oʻz ichiga oladi. 1990-yil 1-noyabrda "Oʻzbekiston SSRda ijroiya va boshqaruv hokimiyatining tuzilishini takomillashtirish hamda Oʻzbekiston SSR Konstitutsiyasi (Asosiy Qonuni, 1978-yil qabul qilingan)ga oʻzgartirish va qoʻshimchalar kiritish toʻgʻrisida"gi Qonun qabul qilindi. Qonunga koʻra, Oʻzbekistonda prezidentlik hokimiyati bilan Ministrlar Sovetining ijroiya boshqaruv hokimiyati qoʻshib yuborildi. Oʻzbekiston SSR Ministrlar Soveti Oʻzbekiston SSR Prezidenti huzuridagi Vazirlar Mahkamasiga aylantirildi. Oʻzbekiston SSR Prezidenti Islom Karimov ayni bir vaqtda Vazirlar Mahkamasining raisi boʻldi.

Mulohaza!

Islom Karimov ayni bir vaqtda Vazirlar Mahkamasining raisi lavozimda 2005-yil yanvar oyigacha ishladi. 8-sinfda Davlat va huquq asoslari fanidan olgan bilimingizga tayanib, nega aynan 2005-yilga qadar bu lavozimda oʻtirganini izohlang.

Uchinchi bosqich 1991-yil sentyabr — 1992-yil yanvar oylaridan iborat boʻlib, Oʻzbekiston Respublikasi mustaqillikka erishgandan keyin 1991-yil 29-dekabrda birinchi marta yashirin ovoz berish yoʻli bilan oʻtkazilgan toʻgʻridan-toʻgʻri umumiy va muqobil asosdagi prezidentlik saylovida Islom Karimov 5 yil muddatga Oʻzbekiston Respublikasining Prezidenti qilib saylandi. Bu bosqich 1992-yil 4-yanvarda "Oʻzbekiston Respublikasining vit-se-prezidenti lavozimini tugatish hamda Oʻzbekiston Respublikasi Bosh vaziri lavozimini ta'sis etish va Oʻzbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi (Asosiy Qonuni)ga oʻzgartirish kiritish toʻgʻrisida"gi Qonun qabul qilinishi bilan yakunlandi.

Mustaqillik Deklaratsiyasi va uning ahamiyati. Oʻzbekistonda va keyinchalik boshqa ittifoqdosh respublikalarda prezidentlik lavozimining joriy qilinishi Markaz uchun kuchli zarba boʻldi. Lekin shunga qaramasdan Moskva va uning respublikalardagi yugurdaklari butun imkoniyatlarini ishga solib Ittifoqni saqlab qolish yoʻlidan bordi. Biroq tarix hukmi boshqacha edi.

1990-yil 20-iyunda boʻlgan Oʻzbekiston SSR Oliy Soveti oʻn ikkinchi chaqiriq II sessiyasida **Mustaqillik Deklaratsiyasi** qabul qilindi. Aynan Mustaqillik Deklaratsiyasi Oʻzbekistonning mustaqilligi sari tashlangan juda muhim va zalvorli qadam boʻldi. Xullas, Mustaqillik Deklaratsiyasi Oʻzbekiston milliy davlat mustaqilligining huquqiy va siyosiy asoslarini yaratish uchun katta xizmat qildi. 14-dekabrda Oʻzbekiston SSR tarkibidagi Qoraqalpogʻiston ASSR suvereniteti toʻgʻrisida **Deklaratsiya** qabul qilindi.

Yangi Ittifoq shartnomasi va GKChP. Oʻzbekistondagi bunday voqealar hamda Sovet Ittifoqi tarkibidan 1990-yil mart — may oylarida Litva, Latviya va Estoniyaning chiqib ketishi SSSRning davlat butunligiga jiddiy ta'sir koʻrsatdi. 1990-yili SSSRda kommunistik partiyaning hukmronligidan voz kechildi va milliy harakat kuchaydi. Boltiqboʻyi mamlakatlari oʻz mustaqilliklarini e'lon qilishdi. Hatto 1990-yil 12-iyunda RSFSRning davlat suvereniteti toʻgʻrisida Deklaratsiya qabul qilindi. 1991-yil 17-martda birinchi marta SSSRda umumxalq referendumi oʻtkazilib, Markaz tomonidan Ittifoqni saqlab qolish uchun jiddiy harakat qilindi.

1991-yil 23-aprelda Moskva yaqinidagi Novo-Ogaryovoda SSSR Prezidenti M.Gorbachyov hamda 9 ta ittifoqdosh respublikalar – RSFSR, Ukraina, Belorusiya, Oʻzbekiston, Qozogʻiston, Ozarbayjon, Tojikiston, Qirgʻiziston va Turkmaniston davlat oliy idoralari rahbarlarining uchrashuvida "Mamlakatdagi ahvolni barqarorlashtirish va tanglikni bartaraf etishga doir kechiktirib boʻlmaydigan chora-tadbirlar toʻgʻrisida qoʻshma bayonot" qabul qilindi. Bayonotda yangi Ittifoq shartnomasi hujjati loyihasini tayyorlash ishini yaqin vaqt ichida tugallash ta'kidlandi. Qoʻshma bayonot "9+1" (toʻqqiz respublika + Markaz) degan nomni oldi. Jarayonlar murakkab kechdi, tortishuvlar

uzoq davom etdi. "Mustaqil Davlatlar Ittifoqi to'g'risida shartnoma" loyihasi O'zbekiston matbuotida 28-iyun va 16-avgust kunlari e'lon qilindi. 20-avgustda yangi Ittifoq shartnomasi imzolanishi kerak edi.

Mulohaza!

Bayonotning "9+1" deb nomlanganligining sababini tushuntiring. Eslang! 1940-yil avgustdan SSSR 15 ta ittifoqdosh respublikadan iborat edi.

Moskvada 1991-yil 19 – 21-avgustda yuz bergan voqealar, KPSS MK Bosh kotibi va SSSR Prezidenti M.S.Gorbachyovning hokimiyatdan chetlashtirilib, vitse-prezident **Gennadiy Yanayev** boshchiligidagi oliy eshelon rahbarlari tomonidan **Favqulodda Holat Davlat Komiteti (GKChP)** tuzilgani, biroq tez orada uning RSFSR prezidenti **Boris Yelsin** rahbarligidagi demokratik kuchlar tomonidan bostirilishi SSSRning kelajagi yoʻqligidan dalolat berardi.

Isyon barbod boʻlgach, SSSR tarkibidagi ittifoqdosh respublikalar oʻz mustaqilliklarini e'lon qilishdi. KPSS va SSSR tanazzulga uchradi. KPSS siyosiy partiya sifatida 1991-yil 29-avgustda oʻz faoliyatini toʻxtatdi. 1991-yil 25-dekabrda SSSR davlati ham xalqaro huquq subyekti sifatida barham topdi.

Oʻzbekiston Respublikasi mustaqilligining e'lon qilinishi. Oʻzbekiston hali Ittifoq tarkibida boʻlib, SSSRning konfederativ davlatga aylanishiga koʻpchilik umid qilib turgan mahalda muhim siyosiy voqea yuz berdi. Oʻzbekiston oʻzini SSSRdan mustaqil deb e'lon qildi. 1991-yil 31-avgustda Oʻzbekiston Respublikasi Oliy Kengashining oʻn ikkinchi chaqiriq navbatdan tashqari VI sessiyasida Oʻzbekiston Respublikasining Davlat Mustaqilligi toʻgʻrisida prezident I.A.Karimovning ma'ruzasi tinglandi. Sessiyada "Oʻzbekiston Respublikasining Davlat Mustaqilligi asoslari toʻgʻrisida" Qonun qabul qilindi. Mazkur qonun 17 moddadan iborat boʻlib, unda suveren Oʻzbekiston Respublikasining asosiy belgilari aniqlab berildi.

Shunday qilib, xalqimizning mustaqillikka erishishdek asriy orzusi roʻyobga chiqdi. Rossiya imperiyasi va SSSRning 125 yil davom etgan mustamlakachilik davriga chek qoʻyildi. Oʻzbek xalqining muqaddas va tarixiy orzusi ushalib, Oʻzbekiston Respublikasi tinch parlament yoʻli bilan oʻzining mustaqil

davlatchiligiga qayta erishdi. Bu nodir voqea kamida 3500 yillik oʻtmishga ega oʻzbek xalqi va davlatchiligi tarixiga zarhal sahifalar boʻlib yozildi. Mustaqillik xalqimizning XX asrda erishgan eng yuksak yutugʻi, ajdodlarimiz toʻkkan qutlugʻ va tabarruk qonning mahsuli hisoblanadi.

Atamalar izohi:

Referendum – (lot. – xabar berilishi zarur boʻlgan narsa) davlat ahamiyatiga ega boʻlgan muhim masalalar boʻyicha oʻtkaziladigan va ba'zan qonunlar qabul qilish uchun asos boʻlib xizmat qiladigan umumxalq soʻrovi, ovoz berish yoʻli bilan xalq fikrini aniqlash.

Vitse-prezident – (lot. vice – oʻrniga) "oʻrinbosar", "yordamchi" degan ma'nolarni anglatuvchi birinchi tarkibiy qismi. Vitse-prezident – prezident oʻrinbosari.

Deklaratsiya – (ma'lum qilaman) – hukumatning, biror tashkilotning muhim bir hujjatni, qonunni, voqeani koʻpchilik e 'tiboriga yetkazuvchi bayonoti.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Nima sababdan Oʻzbekistonda "Birlik" harakati va "Erk" partiyasi faoliyati qisqa muddatda yakunlandi?
- 2. 1989-yil 23-iyundan Oʻzbekistonning Ittifoqdagi oʻrnida qanday oʻzgarishlar boʻldi?
- 3. Islom Karimov Oʻzbekiston rahbari boʻlgach, Markaz oldiga qanday talablar qoʻygan edi?
- 4. Oʻzbekistonda qachon norasmiy tashkilot va harakatlar vujudga keldi, nima uchun ular xalq orasida tayanch va ishonchga ega boʻla olmadi?
- 5. Prezidentlik boshqaruvining paydo boʻlishi va taraqqiyoti bosqichlari boʻyicha quyidagi jadvalni toʻldiring.

Prezidentlik	Bosqichlari	Davri	Xususiyatlari
Prezidentik			

.6. Yangi Ittifoq shartnomasining imzolanmay qolishiga sabab nima edi?

MUNDARIJA

Kirish	3
Birinchi bob. Turkiston o'lkasida sovet hokimiyatining o'rnatilish	i
hamda oʻzbek xalqining mustaqillik uchun kurashi (1917 – 1924-yilla	ar)
1-§. Turkiston oʻlkasi 1917-yil fevral – oktyabr oraligʻida	5
2-§. Turkistonda sovet hokimiyatining majburiy tarzda oʻrnatilishi	
hamda bolsheviklar diktaturasi	. 11
3-§. Turkiston Muxtoriyati – tub yerli xalqlar davlatchiligi tarixida	
yangi bosqich	. 14
4-§. Turkiston oʻlkasida sovet hokimiyati boshqaruv tizimining tuzilish	ıi
va iqtisodiyot sohasidagi oʻzgarishlar	. 20
5-§. Turkiston ASSRda sovet hokimiyatiga qarshi qurolli harakatlar	. 25
6-§. Buxoro amirligida islohotlar uchun kurash hamda qizil armiya	
tomonidan amir hokimiyatining agʻdarilishi. BXSRning tashkil topishi va	
faoliyati	. 31
7-§. Xiva xonligida ahvol hamda xon hokimiyatining agʻdarilishi.	
XXSRning tuzilishi va turli islohotlar	. 37
8-§. BXSR va XXSRda qizil armiyaga qarshi kurash	. 42
9-§. Oʻrta Osiyo respublikalarida oʻtkazilgan milliy-hududiy	
chegaralanish va uning oqibatlari	. 48
Ikkinchi bob. Sovet hokimiyatining Oʻzbekistonda yuritgan siyosat	i
(1925 – 1939-yillar)	
10-§. Oʻzbekiston SSRning tashkil topishi	. 55
11-§. Oʻzbekistonda qishloq xoʻjaligini kollektivlashtirish siyosati	
hamda quloqlarning surgun qilinishi	. 61
12-§. Oʻzbekistonda industrlashtirish siyosatining amalga oshirilishi	
va kadrlar masalasi	. 67
13-§. Oʻzbek xotin-qizlarining ozodlikka chiqarish jarayoni	va
muammolar	71

14-§. Oʻzbekistonda sovet hokimiyati yuritgan madaniy siyosat	75
15-§. Sovet hokimiyatining Oʻzbekistondagi qatagʻonlik siyosati:	
uning mohiyati va oqibatlari	80
Uchinchi bob. Oʻzbekiston Ikkinchi jahon urushi yillarida	
(1939 – 1945-yillar)	
16-§. Ikkinchi jahon urushining boshlanishi hamda Oʻzbekistonning	
urush girdobiga tortilishi	87
17-§. Oʻzbekiston sanoati va qishloq xoʻjaligi front xizmatida	91
18-§. Oʻzbekistonliklarning frontdagi jasorati va qahramonliklari	
19-§. Oʻzbekiston fani va madaniyati – gʻalaba uchun xizmatda	
To'rtinchi bob. O'zbekistonning ijtimoiy-iqtisodiy ahvoli va	
rivojlanish muammolari (1945 – 1959-yillar)	
20-§. Oʻzbekiston xalq xoʻjaligining urushdan keyingi ahvoli	. 105
21-§. Ziyolilarning qatagʻon qilinishi va sovet jamiyatida sha	axsga
sig'inishning fosh qilinishi	108
22-§. Oʻzbekistonda sanoatning bir tomonlama rivojlanishi	. 112
Beshinchi bob. Oʻzbekiston barqaror taraqqiyot davrida	
(1959 – 1983-yillar)	
23-§. Oʻzbekistonning siyosiy hayotidagi oʻzgarishlar hamda	
sovetlarning partiya organlariga qaramligi	. 116
24-§. O'zbekistonda yoqilg'i va tog'-kon sanoatining vujudga	
keltirilishi hamda aholi milliy tarkibidagi oʻzgarishlar	. 120
25-§. Oʻzbekistonda ekologik vaziyatning ogʻirlashuvi va Orol fojiasi .	
Oltinchi bob. Oʻzbekistonda sovet hokimiyatining inqirozi va	
mustaqillik uchun harakatlar (1984 – 1991-yillar)	
26-§. Oʻzbekistonda paxta ishi va uning oqibatlari	. 128
27-§. Qayta qurish siyosati va uning inqirozi. Fargʻona fojialari	
28-§. Oʻzbekiston mustaqillikka erishish ostonasida	
× .	

QAHRAMON KENJAYEVICH RAJABOV, AKBAR TURG'UNOVICH ZAMONOV

O'ZBEKISTON TARIXI (1917 – 1991-yillar)

O'rta ta'lim muassasalarining 10-sinfi va o'rta maxsus, kasb-hunar ta'limi muassasalarining o'quvchilari uchun darslik

1-nashri

Gʻafur Gʻulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi Toshkent — 2017

Muharrir Sanjar Tursunov
Badiiy muharrir Shuhrat Mirfayozov
Texnik muharrir Dilmurod Jalilov
Musahhih Dono Toʻychiyeva
Kompyuterda sahifalovchi Bobur Tuxtarov

Nashriyot litsenziya raqami AI № 290. 04.11.2016 2017-yil 8-avgustda bosishga ruxsat etildi. Bichimi 70x90 ¹/₁₆. Timesn New Roman garniturasi. Ofset bosma usulida bosildi. 10,53 shartli bosma taboq. 9,3 nashr tabogʻi. Adadi 428121 nusxa. 17-611 raqamli buyurtma

Orginal-maket Oʻzbekiston Matbuot va axborot agentligining Gʻafur Gʻulom nomidagi nashri-yot-matbaa ijodiy uyida tayyorlandi. 100128. Toshkent. Labzak, 86.

Telefonlar: (371) 241-25-24, 241-48-62, 241-83-29 Faks: (371) 241-82-69 www.gglit.uz, info@gglit.uz

Oʻzbekiston Matbuot va axborot agentligining «Oʻzbekiston» nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyida chop etildi. 100129. Toshkent. Navoiy koʻchasi, 30.

Ijaraga beriladigan darslik holatini koʻrsatuvchi jadval

T/r	Oʻquvchi-	Oʻquv	Darslikning	Sinf	Darslikning	Sinf
	ning ismi va	yili	olingandagi	rahbarining	topshirilgan-	rahbarining
	familiyasi		holati	imzosi	dagi holati	imzosi
1						
2						
3						
4						
5						

Darslik ijaraga berilib, oʻquv yili yakunida qaytarib olinganda yuqoridagi jadval sinf rahbarlari tomonidan quyidagi baholash mezonlariga asosan toʻldiriladi:

Yangi	Darslikning birinchi marotaba foydalanishga berilgandagi holati		
Yaxshi	Muqova butun, darslikning asosiy qismidan ajralmagan. Barcha varaqlari mavjud, yirtilmagan, koʻchmagan, betlarida yozuv va chiqizlar yoʻq.		
Qoniqarli	Muqova ezilgan, birmuncha chizilib chetlari yedirilgan, darslikning asosiy qismidan ajralish holati bor, foydalanuvchi tomonidan qoniqarli ta'mirlangan. Ko'chmagan varaqlari qayta ta'mirlangan, ayrim betlariga chizilgan.		
Qoniqarsiz	Muqova chizilgan, yirtilgan, asosiy qismidan ajralgan yoki butunlay yoʻq, qoniqarsiz ta'mirlangan. Betlari yirtilgan, varaqlari yetishmaydi, chizib boʻyab tashlangan. Darslikni tiklab boʻlmaydi.		